

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 28. září
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Začneme pozitivní zprávou, že od března nikdo v Americe neumřel na stáří.

V některých zemích, jako například v Česku, kde se musíte předem objednat na koronavirus test, (na němž někdo pěkně vydělává), kde se musí udat email či mobilní telefon. Zajímavé je hlavně to, pokud nepřijmete a test se tudíž neprovede, tak dostanete zprávu na telefon nebo emailem, že váš test je pozitivní - no a statistické čísličky naskočí.

Jsou země, které neznají slovo korupce, a kde se vyplácí zvláštní příplatky institucím léčícím koronavirus. Takže se pak na první stránce dočtete, že v Brazílii, je nemocnice plná

nemocných, abyste se o pár týdnů později dověděli na stránce patnáct, že se při kontrole zjistilo, že nemocnice je nedostavěná a zcela prosta pacientů.

Bude zajímavé se dočíst, za deset či padesát let, až to nebude tajné, jak to vlastně s tím virem celé bylo, a kdo si na tom uvařil kašičku.

Co mě vrtá v hlavě, je to, pokud je dovoleno mít v bytě v rámci boje proti nepřátelskému viru, pouze 10 lidí a máte jich tam osm a přijdou čtyři policajti, tak tam je najednou dvanáct lidí, což je nezákonné a tudíž každý by měl dostat pokutu.

Havel mi nějak připomíná Obamu, nebo naopak, Obama mi připomíná Václava Havla.

Stěhl bychom si pomáhat.

S Havlem je to jako s většinou umělců

Ptal se David Hora, PL, Pavel Černocký

„Nemohu se zbavit dojmu, že Václav Havel už dnes nepožívá mezi občanstvem zdaleka takové obliby jako v roce 1990,“ napsal jste u příležitosti uvedení nového filmu o Václavu Havlovi do kin na svůj fb. Jak vy s odstupem doby Václava Havla hodnotíte?

Nemám moc rád extrémistické názory. Byl to moc vlídný, milý člověk. Ovšem nepatřil jsem do okruhu jeho osobních přátel. Hodně se zasloužil o pád Husákova režimu, ale bohužel, jako prezident v mnoha právních a ekonomických kauzách hanebně selhal. Rovněž nepochopil, že se nemůže chovat v prezidentské roli jako bohém. To prostě nejde...

Odpůrci Václava začali postupem doby mluvit o tom, že Havel si ani před rokem 1989 nežil špatně. O kriminále, kde nějakou dobu pobýval, se mluví jako o „fešáckém“, poukazuje se na to, že jezdil

mercedesem, že bez peněz rozhodně nebyl... Co na to říct?

Mnoho věcí z předlistopadového období není dodnes vyjasněno. Existuje řada zcela kontroverzních, protichůdných výpovědí... ale nesmí se o jeho problémech moc veřejně mluvit. (Mohl by vás mladý Železný vyhodit ze studia ČT. :-)) Já věřím jenom tomu, co jsem sám zažil nebo znám z výpovědí lidí, kterým důvěřuji a nemám důvod o jejich slovech pochybovat.

Vy jste se s Havlem jako novinář setkal osobně v těch porevolučních letech. Jak na vás působil tehdy?

Havel se nikdy nechoval povýšeně a s novináři vycházel výborně. Ale je to s ním jako s většinou herců, umělců, zpěváků. Jedna tvář je pro publikum a často úplně jiná, utajovaná, v soukromí. O soukromém životě Havla toho už byl napsáno hodně. Z vyprávění mé bývalé lásky (se kterou měl mimomanželský vztah) vím, že to byl, jako mnoho lidí malého vzrůstu, hodně zakomplexovaný člověk, který si stále musel něco dokazovat... tedy, že ho každý miluje, že je pro ženy neodolatelný a tak podobně.

Ve své knize Takoví jsme byli, jste napsal, že zatímco Václav Havel byl při vašem setkání na koncertě The Rolling Stones velmi zábavný a příjemný, Olga Havlová byla, cituji: „naopak velmi nepříjemná“. Co se tehdy odehrálo?

Olga byla hodně zatrpklá (ani se jí nedívám) a nepřátelská. Ani mě nechtěla k Václavovi pustit na slíbený rozhovor na strahovském stadionu. Havel si to ale nakonec prosadil. Moc hezky jsme si popovídali. To interview mám dodnes v tištěné formě uložené. Havel mi vysvětlil, že muzice vůbec nerozumí a tak třeba „slavné“ Plastic People podporuje z čistě politických důvodů, ale poslouchat je, to by opravdu nemusel... :-)

Když odbočíme od Václava Havla, ve své knize jste popsal i setkání s Alexandrem Dubčekem, které vás ale podle všeho zklamalo. Čím konkrétně?

V roce 1990 byl už Dubček hodně senilní. Nebyl schopen souvislého projevu a sestříhat s ním natočený rozhovor pro Radiožurnál, to bylo skutečné martyrium. On opravdu nebyl nikdy žádný „lumen“ a jeho písemný projev byl určitě lepší než ten mluvený. Komunisti si jej vybrali do svého čela v roce 1968 hlavně pro jeho neškodnost. Byla to vlastně taková nastrčená figurka... a naivní děvčata, jako Kubišová a Janžurová, jej milovala a nosila mu dárky.

Řada lidí si ale tehdy v těch revolučních dnech myslela, že prezidentem bude spíše Dubček než Havel. I přes vaši zkušenost ze zmíněného setkání, byla nebo nebyla by to lepší volba?

Otázka zní jinak... co by byl menší malér? Dubček by neudělal vůbec nic, respektive jen to, co by mu doporučil Čalfa. Havla si vybrali jeho disidentští přátelé a národu, který jej vlastně vůbec neznal, jej náležitě mediálně doporučili. Suma sumárum. Havel byl úspěšný dramatik a divadelník, ale po zvolení do role prezidenta měl rychle svůj post opustit, přesně tak, jak původně slíbil. Ale to víte... jak zakomplexovanému člověku rychle moc zachutná... :-)

Ve své knize zmiňujete, že jste se poměrně často setkával i s Milošem Zemanem a že vás neměl rád, ale vaše komentáře v pravicovém tisku zřejmě četl pravidelně...

Jo, jo... Miloš Zeman, to byla a je jiná kategorie. Arogantní, sebejistý, ambiciozní politik... konečně podobně jako Václav Klaus. Rád mě neměl. Já byl zarytý pravičák a on byl tehdy takový reformní, přesvědčený levičák. Tak jsme se popichovali, špičkovali, ale v dobrém. Při setkání mě ironizoval a já mu to pak oplácel v Metropolitanu. :-)) On se ale od listopadu 1990 hodně změnil. Nyní se nevidáme, ale zvykl jsem si na něj a mám ho docela rád.

Říkáte, že Miloš Zeman byl podobný jako Václav Klaus...

Václav Klaus byl jediným, polistopadovým politikem, ze kterého se mně při setkání opravdu „trásla kolena“. Nesmírně autoritativní osobnost... a velmi jasnozřivý. Netroufám si dodnes jeho rozhodnutí jakkoliv hodnotit. Skutečná osobnost. Moudrý člověk. Kdyby se rozhodl kandidovat na prezidenta v příštím období, určitě bych mu hodil svůj hlas. Lidé, kteří se dnes o něj otírají, nemají ani zlomek jeho inteligence. Moderoval jsem mu jeho první, televizní presskonferenci a jsem na to dodnes hrdý.

Vy jste za svůj život vyzkoušel celou řadu profesí, živil jste se třeba i jako zpěvák a dokonce i jako diskžokej. Setkával jste se tedy s celou řadou umělců. Na jaké setkání nikdy nezapomenete?

Tak třeba... setkal jsem se v Karlových Varech v Puppě (tehdy Grandhotel Moskva) s Deanem Readem. Jaký byl? Veselý člověk, přátelský s pevnými názory. Když jsme se pustili do diskuze o socialismu, tak Vašek Neckář, který seděl s námi, obrátil oči v sloup a kopal mě pod stolem. Měl o mě strach, abych se nedostal do průseru. Já ale nedbal a diskutoval jsem dál. Nestalo se nic, Dean Reed na mě nežaloval a Vaškovy obavy byly zbytečné. Dean Reed byl sice komunist, ale výchovou demokrat, a tak byl schopen akceptovat i odlišný názor. Názory jsme měli hodně odlišné, ale mohli jsme si přátelsky popovídat. Byl to levičák, ale rozhodně to nebyl žádný udavač.

Velmi zajímavé bylo i setkání s Johnem Lennonem v Londýně. Moc milý člověk, ale určitě to nebyl žádný zarytý levičák, spíše člověk s velkým zájmem o lidi a jejich osudy. Toužil usilovat o mír na celém světě. Tak trochu snilek. John mi řekl, jak moc nám fandí a doufá, že se těch Rusáků brzy zbavíme. Bohužel se mylil. Měl ale velmi upřímný zájem o dění v Československu a vyptával se mě na to, jak to u nás vypadá. Zeptal se mě, jestli mám všechny jejich LP desky a já, abych nevypadl jako blbec, jsem mu řekl, že ano. Nebyla to pravda a já jsem je pak musel pracně a za mnoho peněz shánět. John mi pak řekl, že právě Beatles vydávají nový single a ten určitě nemám. Přinesl mi dvě krabice singlů, po 30 kusech, s deskou Hey Jude/ Revolution. Řekl mi, to Hey Jude nehraj, to je blbost, ale rozdej tuhle desku kolegům v Praze a hrajte Revolution, ať mají Rusáci vztek! Výsledný dojem z Lennona? Velmi inteligentní, přemýšlivý člověk.

A co naše hvězdy té doby? Gott, Matuška... Co je pravdivé na průšvihcích, o kterých se v kuloárech v té době mluvilo? Legendární byla například historka, jak měl Matuška močit z balkonu. Podle Evy Pilarové, která měla být také u toho, se ale jednalo o pomluvu...

Všichni naši zpěváci a herci, které jsem v životě potkal, byli tak trochu „průšviháři“. Gott, Matuška, Hrzán, mladý Brodský, ale jenom tak mírně. Žádné velké maléry. Spíše jim bývaly připisovány maléry vysloveně vymyšlené. A to byl právě případ i toho močení z balkonu. Prostě to všechno byli normální lidé. Zahledění do sebe, ctižádostiví a plní obav, zda ještě budou slavní zítra a zda budou mít „na chleba“.

Když tak vzpomínáme, co to v předrevoluční době bylo takzvané PKS? Jak fungovalo a jaké umělce sdružovalo?

PKS – Pražské kulturní středisko, to byl náš strašák i živitel. Ten, kdo se lísal k vedení, to měl dobré. My ostatní, kteří nechtěli vstoupit do KSČ, jsme se trásli při každém převzetí doporučeného dopisu. Mohl bych jmenovat ty „chytré, opatrné“, kteří vstoupili do „partaje“ a měli pohodlný život, ale nebudu. Už je to dávno a dnes mě ani trochu nezajímají. Ale o životy se strachovali i umělci „režimní“. Tak třeba Jiřina Švorcová, byla docela hodná a milá, ale když jsem natáčel na video profily umělců pro agenturu, tak mi podstrčila „úplatek“, zelenou stovku s Gottwaldem, abych ji natočil pěkně... :-)) (Mám ji dodnes schovanou na památku.) Ovšem lidé, jako můj kamarád Jirka Vochomůrka, legendární „únosce letadla“, to měli opravdu těžké. PKS je vůbec nechtělo zaregistrovat, a tak nakonec musel i s přáteli „zahnout kramle“ do Německa – a moc si to tam odskákal. Byl to opravdu chytrý kluk, ale vězení jej totálně zničilo.

Politiků i umělců jsem v životě potkal hodně a mohl bych o tom dlouze vyprávět. Na to tady ale není prostor. Když nebudete mít nic lepšího na práci, mrkněte do mojí knížky „Takoví jsme byli“. Vyšla před necelým rokem a určitě vás pobaví. Slibuji. (A je v ní i spousta kuriózních fotek.)

Mluvíme-li o umělcích před rokem 1989, co říci na výčitky, které padly vůči některým, například Karlu Gottovi, že proti předrevolučnímu režimu „dostatečně nebojovali“?

Blbost. Karel Gott byl velmi konzistentní a vždy zastával názor, že zpěvák má zpívat a do politiky se neplést. Ne snad, že by názor neměl, ale nikomu ho nesděloval a když už, tak velmi decentně. Kéž by si z něj některé současné rychlokvašky, jako Geislerová anebo Mádl, vzaly příklad. Jenom ze sebe dělají idioty.

A je někdo z umělecké sféry, kdo vás po revoluci opravdu zklamal?

Úplně nejvíc mě zklamal Michal Kocáb. Vzpomínám si, jak byl vystrašený na schůzi PKS ve velkém sále Obecního domu... a pak se pasoval do role velkého organizátora odsunu sovětské armády (oni by samozřejmě odešli tak jako tak). Pak se s kamarády napakoval v podvodném fondu TREND a dnes plácá nesmysly. Trapné...

Pondělí 28. září

Švýcaři v referendu odmítli zrušit volný pohyb osob s EU New York Times obvinily Trumpa z neplacení daní, ten to popřel a V Náhorním Karabachu se bojovalo i přes noc, Baku mobilizuje EU hrozí odvetou, když Londýn do středy nezmění sporný návrh a Zeman by považoval za zbabělost zrušení oslav 28. října na Hradě Stará Boleslav si připomněla sv. Václava, program byl omezený a Dopad koronavirové pandemie na financích pocítilo 43% Čechů Minář končí v Milionu chvilék, s novým hnutím chce do voleb Počasí v Praze: přeháňky, 10°C

Úterý 29. září

Orbán žádá rezignaci Jourové, šéfka EK se jí zastala Boje u Náhorního Karabachu pokračují, umírají i civilisté V Lánech se konala schůzka nejvyšších ústavních činitelů Prymula plánuje vyhlášení nouzového stavu od pondělí Aní poslanci ANO nevědí, k čemu má být nouzový stav Poslanci stvrdili zákon zrychlující přípravu stavby dálnic Bývalý poslanec ČSSD Foldyna vstoupil do hnutí SPD Začala rekonstrukce Barrandovského mostu v Praze Počasí v Praze: zprvu přeháňky, 14°C

Středa 30. září

Česko podává kvůli dluhu Turów podnět k Evropské komisi Trump a Biden se střetli v první debatě kandidátů na prezidenta a Vlivný předseda PiS Kaczyński bude vicepremiérem polské vlády Prymula dosáhl toho, že vláda vyhlásila od 5. října nouzový stav a Babiš vytkl Prymulovi komunikaci ohledně chystaných opatření O hlasování z auta pro lidi v karanténě nebyl příliš velký zájem Sněmovna schválila odškodnění obětí násilí ze srpna 1969 Sekyra Group zahájila stavbu čtvrti Smíchov City za 20 GKč Počasí v Praze: skoro jasno, 17°C

Čtvrtek 1. října

EK zahájila s Británií řízení kvůli jejímu zákonu o vnitřním trhu Boje mezi Armény a Ázery u Náhorního Karabachu pokračují Česko a Polsko chtějí dál přímo jednat o problému dluhu Turów Google zaplatí mediální firmám miliardu dolarů za jejich obsah Žadatelé o dotace budou muset uvádět skutečné majitele, rozhodla PS a Policie posílí krajskou hygienu, pomůže s trasováním, řekl Hamáček Osvobození Nečasové a Rittiga v kauze BIS je pravomocné Kyanid v Bečvě může pocházet z areálu Tesly Rožnov Počasí v Praze: skoro jasno, 19°C

Pátek 2. října

Šéfové států EU chtějí lépe koordinovat boj proti covidu Boje v Náhorním Karabachu pokračují, počty zabitých rostou Manželé Trumpovi jsou pozitivní na koronavirus a mají karanténu a Lídři EU se shodli na běloruských sankcích a postupu vůči Turecku V Česku začaly volby do krajských zastupitelstev a do třetiny Senátu Žádná nová opatření v příštích 14 dnech nebudou, prohlásil Prymula a Schodek letošního rozpočtu by mohl být 400 GKč, říká Schillerová Zeman podepsal zákon urychlující dopravní stavby Počasí v Praze: postupně zataženo, 20°C

Víkend 3. – 4. října

Trump nemá horečku a daří se mu dobře, řekl jeho lékař Merkelová vyzvala Němce ke statečnosti v cestě za sjednocováním Hnutí ANO vyhrálo letošní krajské volby v deseti regionech ze třinácti a Prezident Zeman považuje propad levice ve volbách za překvapivý V senátních volbách uspěli Starostové, ANO a ODS; ČSSD ztratila a Zbyněk Stanjura se vyslovil pro koalici pravice do sněmovních voleb Senátor Linhart vyhrál už v prvním kole, naopak Dienstbier vypadl a V 95 letech zemřel Karel Fiala, představitel Limonádového Joea Počasí v Praze: jasno, 19°C

Pondělí 5. října

Trump při projíždce zdravil své příznivce před nemocnicí V Minsku žádaly desetitisíce lidí osvobození politických vězňů Česko koupí 3 miliony vakcín; Prymula lidem vyhrožuje, že přitvrdí a Do škol zamíří 2,9 milionu respirátorů, každý učitel jich dostane deset Zákon zavádějící občanské průkazy s otisky prstů podpořila vláda a V ČR začal opět platit nouzový stav a spolu s ním i nová opatření Nejvyšší státní zástupce Zeman se uchází o funkci soudce ESLP a Šéf KSČM Filip dá kvůli volebnímu debaklu k dispozici funkci Jsem jel na brouky, od 1.-5. čtvrtek až pondělí, Sydney, The Round Hill, Bourke, Pilliga a Sydney. Počasí v Praze: dešť, později vyjasnění, 13°C

Úterý 6. října

Americký prezident Trump opustil nemocnici a je zpátky v Bílém domě a Vlády zemí EU nesmí paušálně ukládat data uživatelů sítí, řekl Soud EU Nemá smysl zavřít školy a neomezit jiné sdružování dětí, prohlásil Plaga a ČMKOS vyzývá vládu k jednání o růstu platů ve veřejném sektoru Jasno o hejtmanech je v 7 krajích, hnutí ANO má zatím jednoho a UK představila kompletní test na covid-19 a typy chřipky A a B Dopravní podnik prodlouží trasu metra B o stanici Depo Zličín Vysočina bude přepočítávat hlasy, TOP 09 jeden chyběl Počasí v Praze: oblačno, 16°C

Středa 7. října

V USA chtějí omezit monopolní sílu velkých technologických firem a EU zavede cla na dovoz nerezové oceli z Číny, Indonésie a Tchaj-wanu Předseda ÚOHS Rafaj předal prezidentu Zemanovi rezignaci na svou funkci Sněmovna podpořila nová pravidla tzv. kurzarbeitu, chce je ale upravovat a Armáda obnoví pozastavený výcvik aktivní zálohy, i přes počítačové kurzy Rakušan nevidí důvod pro odklad hlasování o spolupráci STAN s Piráty a Odbory a zaměstnavatelé navrhnou prodloužit dočasný program Antivirus Zaorálek chce za peníze z EU zřídit fond tuzemské audiovizuální tvorby Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 15°C

Čtvrtek 8. října

Trump odmítá účast v dálkové debatě jako ztrátu času Europoslanci potvrdili plán na 60procentní snížení emisí Skupina V4 je podle Petříčka nástrojem na prohloubení vztahů Prymula přišel s novým zavíráním a zákazy a příkazy kvůli koronaviru a Prymula chystá testování na koronavirus pro všechny občany Česka Opozice jednala s Babišem o opatřeních a vyslovila s nimi souhlas a Návrh rozpočtu neodpovídá slíbenému růstu platů, tvrdí odbory Koruna po oznámení restriktivních opatřeních oslabila Počasí v Praze: skoro jasno, 16°C

Pátek 9. října

Evroparlament navrhuje nástroj na trestání potíživců v EU FBI prý zhatil plán únosu michiganské guvernérky Whitmerové Začalo druhé kolo letošních senátních voleb, jde i o jeho předsedu a Babiš s Prymulou vyhrožují lockdownem, nebudou-li občané poslušní Babiš a Prymula straší občany, prohlásili zástupci Institutu Václava Klause a Opozice apeluje na lidi, aby dodržovali vládní opatření proti koronaviru Filip oznámil, že nebude na sjezdu obhajovat funkci šéfa KSČM a Ministr Havlíček jednal se zástupci podnikatelů kvůli náhradám Počasí v Praze: oblačno, 19°C

Víkend 10. října – 11. října

Arménie a Ázerbájdžán se v Moskvě dohodly na příměří Druhá debata amerických prezidentských kandidátů byla zrušena Praktičtí lékaři označili Prymulův nápad s plošným testováním za nesmysl a Kvůli covidu plánuje vláda drakonicky omezit styky, ekonomika má jet dál Dnešní čtrnáctidenní zpřísnění proti koronaviru omezí kulturu, sport i školy Druhý pád ekonomiky si Česko nemůže dovolit, míní prezident Zeman a Senátní volby vyhráli Starostové, ANO oslabilo, ČSSD propadla OSVČ v kultuře chtějí odpustit zdravotní a sociální pojištění Počasí v Praze: zataženo, v sobotu dešť, pokles na 10°C

Komunisté pod 5 %?

Marek Steiner NevPes

Konečně jsme svědky, že po více než 30 letech snad komunisté mizí z politické scény. Výsledky posledních krajských voleb tomu nasvědčují. Co je důvodem tohoto poklesu?

Cituji z čl. 4 stanov KSČM: „Program KSČM vychází z marxistické teorie otevřeného dialogu s mezinárodním komunistickým a levicovým hnutím, novým myšlenkám a poznatkům.“ Citovaná věta z hlediska jazyka poněkud drhne. Nejnovější stanovky byly přijaty 15.5.2016.

Položme si otázku, co je vlastně marxistická teorie otevřeného dialogu? Na to odpověděl nesmrtelný a věčně živý Lenin zákazem frakcí ve straně. Čili jakýkoliv jiný názor byl postihován vyloučením ze strany, vězněním, dokonce vraždami a popravami. Faktu, že Marx, Engels a Lenin zůstávají autoritami pro KSČM nadále, svědčí nejen stanovky, ale i nesčetné projevy představitelů KSČM a portréty Marxe a Engelse v sídle strany i jinde.

Ovšem marxistická teorie otevřeného dialogu měla i jiný aspekt. Jedná se především o to, že soudruzi Marx a Engels spojovali boj pokrokových a reakčních tříd nerozlučně s bojem reakčních národů a pokrokových národů. Slované byli představitelé reakčních národů, proto je čekal „zasloužený“ osud z rukou revolučních Maďarů a Němců. Toto se u nás zamlčovalo. Ovšem posluchači „podvratné“ stanice Svobodná Evropa se již s touto problematikou seznámili například v reportážích S. Volného.

Uvedu výňatky z některých článků, které Fridrich Engels se schválením a souhlasem šéfredaktora Karla Marxe publikoval v Neue Rheinische Zeitung v roce 1849:

Ale při prvním vítězném povstání francouzského proletariátu budou osvobozeni rakouští Němci a Maďaři a na slovanských barbarech vykonají krvavou pomstu. Všeobecná válka, která pak vypukne, rozmetá tento slovanský spolek a tyto malé mizerné národy zničí včetně jejich jména.

Příští světová válka nezničí jen reakční třídy a dynastie, ale také odstraní reakční národy z povrchu země. A to je také pokrok.

(Der magyarische Kampf, 13.1.1849)

Jinde se Engels zamýšlí nad dějinami Čechů. Podle jeho názoru Češi žádné dějiny nemají. Tento komunista píše:

Češi, ke kterým počítáme Moravany a Slováky, ačkoliv se liší řečí a osudem, neměli nikdy dějiny. Od časů Karla Velikého jsou Čechy připoutány k Německu. Na okamžik se český národ emancipoval a vytvořil Velkomoravskou říši, aby ihned opět byl podmaněn a dalších pět set let bylo s ním házeno jako s míčem mezi Německem, Maďarskem a Polskem. Potom byly Čechy a Morava definitivně připojeny k Německu a slovenské okolí zůstalo v Maďarsku. A tento v dějinách vůbec neexistující národ si dělá nárok na nezávislost?

(Der demokratische Panslawismus, 15.2.1849)

Pak „nemilosrdný boj na život a smrt“ se Slovanstvem, které zradilo revoluci, zničující boj a bezohledný terorismus – nejenom v zájmu Německa, ale také v zájmu revoluce!

(Der demokratische Panslawismus, 15.2.1849.)

Ovšem podobných pozoruhodných poznámek obou klasiků je daleko více.

V našem případě můžeme konstatovat analogii v nekritickém obdivu českých nacistů k Adolfu Hitlerovi.

Milí přátelé,

v sobotu 26. září 2020 zemřela ve věku 80 let historička, editorka a zkušená redaktorka Milena Janišová,

dlouholetá pracovnice Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR. Po absolvování studia moderních dějin na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v roce 1962 zůstala na fakultě, aby se připravovala na pedagogickou a vědeckou dráhu. S nástupem normalizace byla odborná asistentka katedry světových dějin z fakulty hrubě vykázána. Dlouhá léta pracovala jako pokojská a ani další následná zaměstnání neodpovídala její kvalifikaci. V době normalizace byla klíčovou osobností českých historiků při vydávání samizdatového periodika Historické studie. Přepisovala, redigovala a distribuovala samizdatové články, statě i samostatné knihy historiků, kteří nemohli pro své přesvědčení publikovat, a které prošly její odbornou redakcí. Po listopadu 1989 hrála rovněž klíčovou roli při zakládání Ústavu pro soudobé dějiny. Je za ní obdivuhodné množství ediční a redakční práce od první publikace v roce 1991. Na Milenu Janišovou budeme všichni vzpomínat s obdivem, úctou a láskou.

Rozloučíme se s ní v Ústřední obřadní síni Olšanských hřbitovů ve čtvrtek 1. října 2020 ve 13hodin.

Zdeněk Pousta

Přehledně: Nové změny od pondělí

ČTK - Od pondělí 12. října začínají v Česku platit nová opatření, která mají podle vlády zbrzdit šíření koronaviru. Nařízení budou platná po 14 dní. Zavřené budou památky, divadla a kina, omezení se vztahuje na pořádání koncertů, výstav i na sportování. Omezené budou návštěvy v nemocnicích a na úřadech, na druhý stupeň ZŠ se vrátí výuka na dálku, byť jen částečně.

Zástupci vlády varovali, že pokud omezení nepomohou, mohou se zostřit. Za pátek přibylo rekordních 8618 případů nemoci. Premiér Andrej Babiš (ANO) nevyloučil ani lockdown, tedy uzavření země jako v jarní vlně epidemie.

Přehled zákazů najdete na“

<https://www.novinky.cz/koronavirus/clanek/prehledne-nove-zmeny-od-pondeli-40338900>

Vláda má „plnú špajzu“ peňazí z eurofondov, no kaše na živnostníkov

09. 10. 2020 **Zabudnite na rozprávky o vyjedenej špajzi. Vláda dostala kľúče od PLNEJ ŠPAJZE s inštrukciami, aby ju otvorila a dala z nej tým, ktorí potrebujú. Tá špajza sa volá eurofondy.**

Brusel na začiatku krízy výrazne zjednodušil pravidlá ich čerpania a naša vláda mu PÍSOMNE DEKLARovala koľko minimálne použije na okamžité hasenie dôsledkov krízy (1,2 MILIARDY) tak, že peniaze dá firmám a obyvateľom. To nie sú peniaze Bruselu, či vlády. To sú vaše peniaze, vy ste totiž, ako občania už do bruselského rozpočtu zaplatili, časťou svojich daní. A tie peniaze sa teraz majú použiť tak, aby to bolo čo najúčelnejšie. Namiesto toho vláda vytvorila systém takých nízkych a takých komplikovaných dávok, že to mnohým vôbec nepomáha.

Minister financií sa kľudne drzo vysmieva „no ak sa niekomu neoplatí vyplniť tlačivo, potom tie peniaze asi nepotrebuje“. Až na to, že tie tlačivá sú také nezrozumiteľné a komplikované, že jeho kolega minister práce priamo odporúča, aby ich vyplňala účtovníčka.

Lenže kope živnostníkov sa jednoducho neoplatí najímať si účtovníčku len kvôli tomu a platiť jej, aby potom získal nejakú mini sumu. Ani nehovoriac o tom, že pre firmy sú pravidlá také nejasné, že tie by sa často mohli dostať do vážnych problémov, ak by úrady žiadost' o pomoc vyhodnotili ako neoprávnenú.

Nespokojní sú umelci, herci, pracovníci o oblasti kultúry, športu, trhovníci, ľudia v gastronómii, hoteliérstve, cestovnom ruchu, ktorých sa koronakríza najviac dotkla. Doteraz nebol zo strany štátu podporený, napr. sektor cestovných kancelárií a cestovných agentúr, napriek tomu, že mnohí majitelia cestovných agentúr majú od marca nulové príjmy.

Noviny.sk, už 16.9.2020: „Cestovný ruch je na kolenách. O prácu v tomto odvetví prišlo na Slovensku počas pandémie už okolo 20- tisíc ľudí a ďalšie tisíce čaká podobný osud. Podpora turizmu nateraz viazne a prijaté opatrenia proti šíreniu pandémie sú pre hotely, reštaurácie a cestovné kancelárie likvidačné. **Pracovníci v cestovnom ruchu žiadajú vládu o okamžitú pomoc!**“

Tiež členovia Slovenskej poľnohospodárskej a potravinárskej komory (SPPK), teda slovenskí chovatelia zvierat, pestovatelia ovocia, zeleniny a vinohradníci, vstupujú do štrajkovej pohotovosti. Pripája sa k nim aj široké spektrum potravinárov, ktorí rovnako mimoriadne kriticky vnímajú situáciu v rezorte, a to slovenskí pekári, mliekari, mlynári, výrobcovia cukru, výrobcovia sladu a piva, liehovarníci a zástupcovia ďalších potravinárskych spracovateľských odvetví. Ako informovala Jana Holéciová, hovorkyňa SPPK, rozhodli tak 6.10. na valnom zhromaždení. Dôvodom vyhlásenia štrajkovej pohotovosti je vážna situácia v agropotravinárskom odvetví, ktorú štát naďalej buď ignoruje, alebo podceňuje.

Zdroj: ZEM&VEK Autor: Marcela Hoffmanová

Každý na Slovensku vie, kto je tu idiot. Každý vie, kto je tu blázon

11. 10. 2020 **Vy si ďalej žijete vo svojom autistickom svete a myslíte si, že vám váš fekálny slovník pomôže zakryť pravdu, ktorú vidia všetci, píše vo svojom fejtóne podpredseda Smeru-SD Ľuboš Blaha**

Slovensko dnes zaevidovalo 1887 nakazených a premiér Matovič už vie, kto za to môže.

Neuveríte, ale aj za toto môže podľa nášho nesmierne inovatívneho premiéra predseda Smeru Robert Fico.

Milý pán premiér,

ja chápem, že máte neuveriteľné nutkanie zval'ovať vinu na druhých. To majú všetci zbabelci.

Ale vy si myslíte, že niekto uverí, že za zvýšené počty nakazených môže Robert Fico, ktorý už vyše dva roky nie je premiérom a nie Igor Matovič, ktorý tu vládne od marca?

Vy ste už zabudli, aký signál ste vysielali verejnosti, keď ste sa na hromadnej svadbe svojho poslanca predvádzali bez rúška a vysmievali sa tak vlastným opatreniam?

Vy si nepamätáte, že váš Úrad verejného zdravotníctva dal výnimku pre militaristickú konferenciu Globsec, kde sa stretlo na jednom mieste takmer tisíc ľudí? Nehovoriac o tom, že pri tejto fraške asistovala aj prezidentka Slovenskej republiky...

Vy si fakt myslíte, že ľudia nevideli, ako ste porušili všetky svoje vlastné zákazy a pred pár dňami ste sa s bieloruskou aktivistkou Tichanovskou teatrálnie prezentovali bez rúška a bez dodržania dvojmetrovej vzdialenosti?

Vy naozaj nevidíte, aké je nedôstojné, keď ako premiér Slovákom nadávate do bláznov a múdrosov...v ako drzý nevychovaný pubertiak?

Nepríde vám hlúpe, že sám ste neboli schopný ani len bez podvodu dokončiť školu a zrovna vy nazývate ďaleko múdrejších, vzdelanejších a skúsenejších ľudí, docentov práva či absolventov viacerých vysokých škôl "idiotmi"?

Nepripadá vám trápne, ako sa neustále vyhovárate na všetkých naokolo a ste to vy, kto nevyšmarí kompletne neschopného ministra zdravotníctva, ktorý namiesto prípravy na druhú vlnu dosadzoval na?

Nevadí vám, že ničíte život ľudí, likvidujete ekonomiku, kultúru aj šport - a aj tak vaše opatrenia nikam nevedú, lebo vaša vláda je len zmätené zoskupenie babrákov a marketingových tárajov?

Ja vám nebudem nadávať, pán premiér, nebudem klesať na vašu úroveň. Ale pýtam sa - naozaj nevidíte, že ak niekomu na Slovensku práve vy poviete, že je idiot, zvyšok národa to už vníma ako kompliment?

Každý na Slovensku vie, kto je tu idiot. Každý vie, kto je tu blázon. A každý vie, kto sa detinsky vyhovára.

Vy si ďalej žijete vo svojom autistickom svete a myslíte si, že vám váš fekálny slovník pomôže zakryť pravdu, ktorú vidia všetci - vy ste zodpovedný, vy ste zlyhali a budete to vy, kto bude pykať za zlo, čo ste napáchali.

Viete to a mstíte sa celému národu. Nenávidíte ľudí, lebo vám netlieskajú. Zúrite, lebo sa vám ľudia vysmieávajú. Emočne neovládajte, že vás ľudia kritizujú. A vy sa už len mstíte a mstíte.

Vy už dávno nebojujete s covidom, ale s vlastnými komplexami menejcennosti. Stávate sa pre svoje okolie nebezpečný a čím skôr by vás mali internovať na najbližšej klinike - pre dobro vaše aj celého Slovenska.

Želám vám skoré uzdravenie. **Facebook Ľuboš Blaha**

Baránek pôjde na hroby rodine a odkazuje, že žiadny policajt mu v tom nezabrání: Štát nie ste len vy, štát som aj ja!

10. 10. 2020 Politický analytik Ján Baránek sa v exkluzívnom komentári pre Denník Slovensko zamýšľal nad hystériou okolo ochorenia Covid-19 prerastajúcou do nového náboženstva či priepasťou medzi mediálnymi správami a realitou. Tlmočí skepticizmus zdravotníckych odborníkov. A aj v kontexte nedávneho úmrtia svojej manželky, s ktorou pre drastické pandemické obmedzenia nemohol tráviť posledné chvíle života, vládnej garnitúre, ktorá uvažuje o obmedzení pohybu počas Dušičiek, odkazuje, že neexistuje žiadny policajt, ktorý by mu zabránil ísť na hroby jeho blízkych.

Včera pribudli na Slovensku 2 mŕtvi na Covid-19, 35 mŕtvych na rakovinu a 40 mŕtvych na srdcovo-cievne ochorenia. Kvôli Covid-u sa vraj nedá vylúčiť, že na slávnosť Všetkých svätých a Pamiatku zosnulých prijme štát podobné opatrenia ako na Veľkú noc.

Takže, držím svoju zlosť na uzde, ale čím ďalej, tým viac si uvedomujem, že bojovať proti tejto covidovej hystérii je čoraz ťažšie. Pred nedávnom som napísal, že táto hystéria sa zmenila na náboženstvo. Dnes som sa bol prejsť na bratislavskej Železnej studničke. Moje obavy sa potvrdili. Ocitol som sa uprostred grotesky. Niektorí premotivovaní covid veriaci sa prechádzali po lese v rúškach. Áno. Po lese a v rúškach. Dokonca som uvidel aj vrchol tohto šíalenstva. Ženu, trénujúcu zrýchlenú chôdzu – takisto v rúšku. Podobných premotivovaných hlupákov som videl len v SZM (Socialistickom zväze mládeže), ktorého som, chvalabohu, nebol členom.

Približne od apríla žiadam, aby vláda vyčíslila nepriame obete opatrení proti Covid-u. Či si náhodou nevyžadujú viac obetí, ako by si vyžiadala samotný Covid. Samozrejme, kto som ja?

Medzitým premiér stihol: Označiť MUDr. Bukovského za „dedinského truľa“, alebo „circusového šaša 3. triedy“. Následne MUDr. Bukovskému zrušili reláciu v RTVS, ktorá s problematikou Covid-u nijak nesúvisela. Toto je samozrejme bolševizmus vo svojej pôvodnej podobe.

Zrazu však prišiel ťažší kaliber. Prof. Fischer. Ten, ktorý roku 1998 spolurealizoval prvú úspešnú transplantáciu srdca na Slovensku. Tým pádom musí mať napr. veľmi dobrú a profesionálnu predstavu o imunológii. Náš premiér mal „gule“ nazvať MUDr. Bukovského „dedinským truľom“ a inými, mojej klávesnici nehodnými, prívlastkami. Ale, máme tu ďalšieho adepta na „dedinského truľa“, vážený pán premiér a to prof. MUDr. Viliama Fischera, CSc. Prečo? Lebo ten píše napr. toto:

– „Mne tu v poradenských medicínskych skupinách chýbali a chýbajú špičkoví klinickí pracovníci a ich hodnotenie následkov 'vedľajších' účinkov koronavírusu...“

– Považujem plošné zaradenie všetkých obyvateľov nad 65 rokov do rizikovej skupiny za veľmi nešťastné, nesprávne a v mnohých prípadoch až diskriminačné, pretože aj v tejto skupine je nemalý počet pracujúcich a športujúcich zdravých ľudí. Treba predsa odlišiť numerický vek od reálneho – fyzicky – duševného.

– Depresiou trpiacich občanov SR máme viac než 300.000 a „koronavírus“ toto nemalé číslo za výdatnej pomoci masmédií ešte rapídne zvýši.

– Prof. Fischer cituje aj Ľubomíru Izákovú, Prezidentku Slovenskej psychiatrickej spoločnosti: „Ak depresívne pocity pretrvávajú, môže ísť o vážne ochorenie... následky tejto krízy na duševné zdravie budeme cítiť dlhodobo.“

– Na lekárskej fakulte sme sa na mikrobiológiu učili aj o tom, že stavebné kamene našej imunity sú víry, baktérie a že častým umývaním sa imunita znižuje... že naša imunita je zvyknutá na dotýkanie sa, že zdieľame baktérie, vírusy a denne si proti nim vytvárame imunitnú reakciu. A keď to odoberieme, naša imunita sa oslabí...

– O používaní rúšok som v odbornej literatúre narazil aj na takýto názor: „Rúška by nemali nosiť všetci, pretože sa tým znižuje vaša bakteriálna flóra a neumožňuje vám byť v interakcii so spoločnosťou a vaša bakteriálna flóra, vírusy, vaši „priatelia“, ktorí vás chránia pred ostatnými chorobami miznú a máte väčšiu šancu, že dostanete infekciu! V takých prípadoch strácate „dobré baktérie“, ktoré za vás bojujú.“

– A posledný klinec do „rúškovej rakvy“ som zaregistroval pri obrázku krabice s Covid rúškami, kde výrobca rúšok doslova varuje: „Rúška neposkytujú žiadnu ochranu proti COVID-19!!!“

– Depresiou trpiacich občanov SR máme viac než 300.000 a „koronavírus“ toto nemalé číslo za výdatnej pomoci masmédií ešte rapídne zvýši.

– Izolovanie nerizikových skupín obyvateľstva nevedie k získaniu imunity. Naopak, jeho predĺžovanie bude mať rozsiahle, aj medicínske následky a povedie k celospoločenskej traumatizácii.

– Pri chrípkovej epidémii v r.2016-2017 zomrelo u nás na bežnú chrípku 3.703 ľudí a 2 roky predtým 2.878 ľudí. Kto si to vtedy všimol? Prečo sa vtedy nerealizovali „dnešné“ opatrenia (rúška, odstupy...) Pri porovnávaní tejto vysokej úmrtnosti spred troch, štyroch rokov je predsa „dnešná“ úmrtnosť na COVID-19 až smiešne nízka! Tu chýba akákoľvek medicínska logika.

– Citujem web stránku WHO: „V súčasnej dobe neexistuje žiadny priamy dôkaz o tom, že by nosenie rúšok chránilo zdravých ľudí pred vírovou nákazou. Chirurgické rúška chránia menej ako 40 %, domácky vyrobené, bežne nevymieňané, nedezinfikované a obchytávané, dychom vlhké a znečistené sú zdrojom pre plesne, víry a baktérie, ktoré sa následne vdychujú.“

– Zvýšený obsah CO2 vo vdychovanom vzduchu pod rúškom určite zdravotne neprospieva deťom v školách a už vôbec nie predavačkám v supermarketoch, zdravotným sestram alebo šoférom v MHD, ktorí pracujú nepretržite 8 alebo i viac hodín!

Takže – ak MUDr. Bukovský je za svoje vyjadrenia „dedinským truľom“, čo by mal byť prof. Fischer? Ale – na prof. Fischera náš premiér skrátka gule nemá. Pri Bukovskom sa strápnil. Pri Fischerovi by sa zničil. A so sebou by zničil aj kovaných a nekonečne vzdelaných odborníkov, ktorí drísty okolo Covid-u šíria.

Keď mi umierala manželka, nedostal som sa k nej do uzavretej nemocnice kvôli „vražednému“ vírusu Covid-19. To bol marec. Verejne prehlasujem, že sa na Slovensku nenájde policajt, ktorý by mi zabránil ísť v novembri, na Pamiatku zosnulých, na hroby mojej rodiny. Viete prečo? Lebo štát nie ste len vy. Štát som aj ja!!!

Zdroj: dennikslovensko.sk Autor: Ján Baránek

. a lidí to dál žerou i s navijákem ...

Ross hedvíček

Přiznávám se sebekriticky, že byly doby, kdy i já jsem věděl prd. A tak jsem v polovině šedesátých let, a nakonec i v tom osmašedesátém, chodil okolo knihkupectví pana Trpika a jednoduše žasl, kolik amerických či všeobecně anglosaských autorů je za výkladem jeho obchodu. Norman Mailer.

William Styron. Upton Sinclair. Lillian Hellman i detektivky - Dashiell Hammett! A co gramofonové desky! Peter Seeger, Paul Robeson, Křis Kristofferson, Joan Baez, Harry Belafonte! Úplně jsem si lebedil, jaký mám přístup k americké kultuře. To, že by mne snad někdo krmil předzvykanou růžovou stravou z mensy antiamerických ideologů tehdejších studentských hnutí vedoucích k hnutí, mne vůbec nenapadlo a za ostatními dráty a strážními vězemi komunofasistického koncentráku zvaného CSSR ani napadnout nemohlo.

Proč? Všichni vyseuvedeni si zasloužili vydání jejich výtvorů v komunistických zemích svým vlastním zaslepeným komunismem a k tomu náležitým anti-amerikanismem. V Americe je pojem "intelektuál" synonymem slova "levičák". To byl hlavní důvod - o žádné umění tam ani nešlo (komunista ostatně nemůže ani vytvořit žádné umění, protože komunista je zločinec - dokonce i podle v České republice platného zákona 198/1993, který je bohužel pouze deklarativního charakteru - a obrázky Adolfa Hitlera nebo písňe Charlie Mansona jistě nepokládáte za umění).

A že jste nikdy nic takového neslyšeli? Tak poslouchejte teď: Pete Seeger, údajný folkový zpěvák, byl ve skutečnosti stalinista jako bič! Mezi 1939 až 1941, když Stalin s Hitlerem byli spojenci, tak zpíval o míru, když nacisté zaútočili na SSSR, okamžitě začal zpívat ve prospěch války a otevření "druhé fronty" - přesně jak požadoval Stalin. Seeger zpíval ódy jak na Stalina, tak i na Ho Chi Minha - hlavně, aby to bylo proti Americe. (1) Pete Seeger byl takový zpívající Vasil Bilak!

Paul Robeson, černošský zpěvák, byl tak zažraný komunista, že v roce 1948 prohlásil, že pokud by byla válka mezi USA a SSSR, tak by američtí "Negroes" nebojovali za Spojené státy. Na to konto Sugar Ray Robinson, černošský boxerský šampión poznamenal, že kdyby Robesona potkal, že ho praští do nosu ("I'd punch him in the nose!"). Robeson byl během jednoho ze svých mnoha dlouhodobých pobytů v SSSR i svědkem Stalinova mučení ruských Židů (šlo o Robesonova přítele, básníka Itzhaka Feffera, který vzápětí nato navždy zmizel v Gulagu), ale přesto po návratu do USA prohlašoval, že zprávy o Stalinových zvěrstvech a Gulagu jsou jen "zlomyslně pomluvy". (2)

Křis Kristofferson se fanaticky angažoval ve všech možných demonstračních "za odzbrojení" (což znamená, za odzbrojení a oslabení USA a za vítězství SSSR) od osmašedesátého přes rakety cruise až po vyhrávání Danielu Ortegovi, středoamerickému míni-Stalinovi z Nicaraguy. Bývalá manželka Mička Jaggera, Bianca Jagger, šla ve svém nadšení pro komunismus v její rodné zemi tak daleko, že nicaragujský komunistický ministr vnitra Tomáš Borge spával v její posteli aspoň třikrát týdně. (1) Ano, Bianca byla vždy přítomna a starala se o ministrovo rozptýlení... Škoda, že Bianca neuměla zpívat, určitě by v měla v CSSR vydáno víc elpiček než Helenka Vondráčková!

Joan Baez, pacifistka s prázdnou hlavou, si udělala jméno svým vytrvalým a mnoháletým protestováním proti válce ve Vietnamu. A když po skončení války zjistila, že statisíce Vietnamců přechází z Vietnamu na lodích (boat people) a radši jsou ochotni zemřít na moři, než by se vrátili zpátky do komunistické země, že další statisíce jsou zatýkány a vězněny ve "vzdělávacích táborech" (re-education camps) bambusového gulagu, tak byla natolik pobouřena, že uveřejnila ve všech hlavních amerických novinách "Open Letter To The Socialist Republic of Vietnam" - kde upozorňovala na toto utrpení miliónů. Ale nebyla by to komunistka Baez, kdyby vinu za to, že komunisti zavírají lidi do koncentráku, nedávala Spojeným státům. Užiteční idioti, když už neví kudy kam, tak že všeho obviní Spojené státy.

Harry Belafonte, další dutohlavý komunista, protestoval už proti čemukoliv co prezident Reagan řekl a udělal skutečnou díru do světa až svým nedávným rasistickým prohlášením o Condoleeze Řiče a Colin Powell, jejich hlavním hříchem je, že nejsou komunisté a nebo aspoň Demokrati! (3)

Norman Mailer, přítel Václava Havla (nemá to ten Havel nějaké podezřelé kamarády?), úplně slintal nadšením, když vítal Fidéla Castra v New Yorku: "přijel jako Zapata na bílém koni!" zalykal se nadšením Mailer. (4) Castro ve skutečnosti přijel v hnusném černém ZILu z ambasády SSSR (jeden můj přítel to nazývá "hambasada CCCR"). Mailer pocituje "revulsion" z "kulturní a estetické represe"

kteřá podle něj vládne v USA. Škoda, že ten trouba Mailer nepřišel do některé ze zemí východního bloku s dalším takovým idiotem, Dean Reedem. Třeba by mu tu svobodu v NDR vysvětlili, tak jako to vysvětlili Reedovi.

William Styron byl také tak nadšen komunistickou revolucí v Nicaragui, že společně s Grahamem Greene (další v CSSR publikovaný autor) napsal "otevřený dopis americkému lidu", žádající aby USA neničily "skromně, ale významné úspěchy" komunistického puče ve Střední Americe. (5)

Upton Sinclair napsal, že věřil, že všechna přiznání obviněných (a popravených) ve stalinských procesech byla naprosto pravdivá. (4) Úplný idiot. Podobný názor na to měl další další stalinistický idiot, George Bernard Shaw, když napsal: "We cannot afford to give ourselves moral airs when our most enterprising neighbour, the Soviet Union, humanely and judiciously liquidates a handful of exploiters and speculators to make the world safe for honest men." Autorka divadelních her Lillian Hellman a její druh, autor detektivních příběhů Dashiell Hammett určitě netušili, že jednou budou publikováni v CSSR - ovšem jejich zuřivá obrana komunismu (až do bodů, že nedostatečné rudé spoluliberály obviňovali z anti-komunismu) v časopise Nation udělala na vydavatele v komunistické CSSR dostatečný dojem. Soudruzi si musí pomáhat - dělají to v ČR ostatně dodnes.

No můžete říct - to bylo kdysi! Myslíte si že je to dnes lepší? Při diskusích na Internetu mi předváděl jeden vysokoškolský učitel (z Olomouce) jak moc toho ví o Americe tím, že poukazoval na osobu jménem Michael Moore. Michael Moore je levicový prostřáček, který den po teroristickém útoku na New York vyslovil názor, že je špatně, že teroristé zabili právě lidi v New Yorku, protože ti volili proti Bushovi. Moore je natolik pomatený levicový trouba, že by s ním ani David Pecha z Nového Bruntálska nemohl soutěžit. A to prosím dostal i Oscara za úplně vyľhaný dokumentární film - Lení Riefenstahl by na něj určitě byla hrdá!

Je to něco podobného jako když další dávný levicový idiot, taktéž novinář (někdy nechápu, proč každý levicový trouba cítí nutnost se považovat za novináře?) Lincoln Steffens, napsal po návratu ze SSSR: "I have seen the future and it works." (Viděl jsem budoucnost a ono to funguje.) (8)

V případě běžných zpráv třeba CTK si můžete být jisti, že zpráva bude převzata z nějakého výrazně levicového zdroje, jako třeba New York Times, aby byla dostatečně pokřivená doleva a chvályhodně protiamerická. Tuhle praxi provozují v Česku i internetové média, jako třeba Britské listy (jejichž hlavní redaktor mi napsal emailem, že byl členem komunistické strany a nestydí se za to), které přebírají komentáře a zprávy téměř výhradně z levicového britského Independent a Guardian.

Takže co se vlastně změnilo tam u vás v české kotlině?

A lidí to dál žerou i s navijákem...

Dnes ráno sedím u snídaně a dívám se na zprávy na televizi a málem mi zaskočil toast s máslem a smějící se krávou (to je sýr).

Aby bylo jasno - v Americe je všechno lepší. Americký hlupák je nejen lépe placenejší, ale i neporovnatelně hloupější než třeba český hlupák. Češky hlupák je jen takové hovádko okresní úrovně, americký hlupák je přímo světový hlupák. A abych nemluvil o jménech, co vám nic neřikají - držme se Hollywoodu, ty jména budete znát z televize Nová.

A s přibývajícím podporou, kterou Donaldu Trumpovi vyjadřuje obyčejný a nijak necelebrovaný Američan, vstávají noví bojovníci.

O amerických komunistických kolaboretech jsem už psal v předchozím článku, každý i ví že Jane Fonda je bezcharakterní zrádce Ameriky, takže jen pár jmen s posledních 20 let.

Naprosto špičkoví američtí komunističtí hlupáci byli dva režiséři, Oliver Stone a Michael Moore a herec Sean Penn. Všichni tři byli "osobní přátelé" Hugo Chaveze a Fidéla Castra a nikdy neopomeli si plivnout na Ameriku. Jejich filmy byly vždy málo výdělečné a nebo úplně propadáký, ale nějakým způsobem se pořád udrželi v povědomí.

A v poměrně nedávné době se k ním přidal nový komunistický trol - George Clooney - miláček žen s elvisovským úsměvem a arabskou/libanonskou manželkou. Proslavil se v televizním seriálu, kde mnoho let hrál doktora a pak přešel k filmům a natáčel jeden propadák za druhým. Naprostá většina filmu (s výjimkou Oceán 11) má určitý proti-americký podtext - a tím pádem když se to roznese, tak na to lidé nejdu. Diváci volí nohama.

Zrovna včera mluvil Clooney v televizi na nějakém filmovém festivalu a zase jako obvykle plival po Trumpovi -

a vedle něj přikyvovalo to kdysi hezké tupě zvířátko Julia Roberts.

A dnes ráno herečka Patricia Arquette (v roce 2015 vyhrála jakého malého Oscara) oznámila světu, že jestli se Trump stane prezidentem, tak v Americe zavede koncentrační tábory. Dole uvádím link, pokud nevěříte přečtete si to sami. Nenávist levice vůči Trumpovi je prostě neuvěřitelná. Začínám být přesvědčen, že je přímá úměra mezi levicovostí a hloupostí - čím hloupější, tím levicovější a více versa.

Rada pseudo-celebrit dokonce oznámila, že když Trump vyhraje volby tak se odstěhují z USA - nechtěla by Češka republika nebo Chechia nebo jak si teď říkáte, vzít ty voly pod ochranné křídlo? Jsou to Lena Dunham, Cher, Eddie Griffin, Barry Diller, Al Sharpton, Jón Stewart, Samuel L Jackson and Omari Hardwick.

Nemůžu si pomoci, ale tyhle lidské nuly mi připomínají ty české pseudoumělce, co podepisovali prohlášení Anti-charta 77 v Národním divadle - možná to Hollywood zorganizuje i tady.

<http://www.dailymail.co.uk/news/article-3592837/Patricia-Arquette-claims-Donald-Trump-bring-internment-camps-repeat-Japanese-Americans-ordeal-WWII.html>

Zdroje: a) Mona Charen - "Useful Idiots - How Liberals Got It Wrong in the Cold War and Still Blame America First", Regnery, Washington DC, 2003

1) Ronald Radosh - "Truths and Excuses", New Republic, January 3, 2000

2) David Horowitz, Radical Son, The Free Press, NY, 1997, pages 73-74

3) Here's what Belafonte said: "In the days of slavery, there were those slaves who lived on the plantation and there were those slaves that lived in the house. You got the privilege of living in the house if you served the master." He added: "Colin Powell's permitted to come into the house of the master. When Colin Powell dares to suggest something other than what the master wants to hear, he will be turned back out to pasture."

4) Paul Hollander, Political Pilgrims: Western Intellectuals In Search of the Good Society - NY, Transaction Publishing, 1998, strana 236

5) Paul Hollander, The Survival of the Adversary Culture, page 199

6) - New Republic, October 8, 2001, strana 10

7) http://www.hardylaw.net/Truth_About_Bowling.html

8) Richard Pipes, Communism: A History (Modern Library, NY, 2001) - Steffens napsal svůj slavný výrok ve vlaku, když cestoval přes Švédsko do SSSR, tedy předtím, než vůbec kdy vstoupil na území SSSR.

Třetí rekord během týdne. Ve čtvrtek přibylo v Česku 5394 nakažených, rostou i počty mrtvých

9. října - Počty případů nemoci covid-19 v Česku potřetí v tomto týdnu překonaly rekord. Ve čtvrtek přibylo 5394 nakažených, o několik desítek více než ve středu a nejvíce za jediný den od začátku epidemie v zemi. Vyplývá to z údajů na webu ministerstva zdravotnictví. Od 1. března, kdy se v Česku objevily první případy covidu-19, se koronavirem nakazilo už přes 100 000 lidí.

Skokově narůstá i počet úmrtí lidí s nemocí covid-19. Ve středu přibylo podle poslední údajů ministerstva 42 zemřelých, což byl největší počet za den od začátku epidemie. Za pátek zatím ministerstvo uvádí nárůst o dalších 13 úmrtí na celkových 869. Jen za tento týden už zemřela více než stovka lidí, a počet mrtvých za celou dobu epidemie tak za pouhé čtyři dny vzrostl o více než desetinu. Více než polovina z lidí, kteří se od 1. března nakazili koronavirem, se již z nemoci vyléčila. Aktuálně covidem-19 trpí zhruba 49 000 lidí. U většiny z nich má nemoc lehký průběh. Podíl nakažených, kteří skončili v nemocnici, činí pouze 3,99 procenta. V uplynulých dnech ale rostl, a v úterý překonal hranici čtyř procent, nad kterou byl naposledy v červnu.

Celkový počet hospitalizovaných stoupl v posledních dnech o stovky. Jenom za říjen tak podle posledních údajů ke středě 7. října vzrostlo množství lidí s covidem-19 v nemocnicích o dvě třetiny na 1741. Ještě výrazněji se zvýšil počet hospitalizovaných v těžkém stavu, a to o čtyři pětiny na 360.

Výrazně vzrostl také podíl zaznamenaných případů nákazy na počtu provedených testů. Už v neděli dosáhl zhruba 25 procent a ve středu tvořil počet prokázaných případů nemoci téměř třetinu ze všech provedených testů.

Jak se žebrá o čestné doktoráty ..

Ross Hedvíček

Po mém článku "Další zbytečná pocta Václavu Havlovi" se mi dostalo poněkud nečekaně odezvy. Za prvé mi vynadalo jen skutečně málo lidí, řádově jen desítky - ve srovnání se stovkami po člancích o odsunu Němců po válce a jen možná dva nebo tři muži, zbytek jen ženy. Připomnělo mi to slovenské "babky demokratky", které si "nenechaly sahat na Mečiara" a nebo nadšeně německé ženy v dírdlech, dštící lásku na kolem v autě projíždějícího Hitlera (ted' jsem především viděl na History Channel, channel 345, mám to na satelitu, nic si nevymýšlím), české ženy, jak jsou Václavu Havlovi skutečně nekriticky oddané, jak dojemně - úplně jako když Marie Kabrhelová s Gustávem Husákem stáli na tribuně a takhle soudružsky se uchopili za ruce a s rukama nad hlavou zdravili pod tribunou procházející a mávající soustružnice z Kolbenky se šťastnými tvářemi... jsem z toho úplně v transu... A druhá věc - místo obvyklých nadávek se mi dostalo "konstruktivní kritiky" a že to tam není všechno a co tam chybí a kde to je. Tudíž to co ted' píšu - mám "z dobře informovaných kruhu".

Celé to prý začalo ve Washingtonu, kde Sašenka Vondra dobře vykonával svou práci, jejíž náplní bylo sehnat co nejvíce čestných uznání, poct a doktorátů honoris causa pro Václava Havla - to je prosím Vondrova hlavní a téměř jediná pracovní náplň. A Vondra ořukal CEELI, což je taková podkomise ABA (American Bar Association) jestli by jako neměli zájem o nějakou freebie (něco téměř zadarmo), třeba udělat pobočku v Praze "za výhodných podmínek". A CEELI že jo a tak to Sašenka písnul Václavovi a Václav poslal CEELI dopis o tom, jak je strašně potěšen tím, co se právě dozvěděl - dopis je na adrese <http://www.blisty.cz/fax.php?id=16> a dle Britských listů jej poskytl Kancelář prezidenta republiky.

No a skončilo to tak, že celý park, tedy nejen samotný objekt Grébovka v dnešních Havlíčkových sadech v Praze, který v předminulém století postavil stavitel František Havel (hm!) byl po zásahu prezidenta Havla pronajat CEELI na 75 let a to za symbolickou cenu 100 tisíc korun ročně. Návrh smlouvy a článek s dalšími odkazy je na adrese <http://www.britskelisty.cz/0104/20010402d.html>

No a tak vyměnil Václav Havel Grébovku za poctu CEELI Rule of Law Award (Vláda zákona!) od American Bar Association - jaký to humanista! Bylo by zajímavé vědět, co asi všechno musel zpronevěřit Václav Klaus za ty jeho čestné doktoráty? Nevíte někdo?

Viz také článek v předminulém čísle 552 na straně 16

Význam Vystrčilovy cesty.

Canberra 3.9.2020, Václav Chadim

Začneme krátkým přehledem událostí v cíli jeho cesty za posledních 476 let.

1544 Portugalští námořníci pluli v moři jihovýchodně od Číny kolem krásného ostrova a dali mu jméno **Formosa**. V roce 1624 si Formosu, obydlenu tamními domorodci, čínskými obchodníky a občasnými piráty, přivlastnili Holanďané a vydrželi vzdorovat tlaku Číňanů do roku 1662. Mezitím se poprali ještě se Španěly (1626–1642).

1683 Vlády nad ostrovem se ujala poslední čínská imperiální dynastie Qing (1636-1912).

1894 Vypukla první čínsko-japonská válka, o Koreu. Trvala jen rok, ale Čína prohrála a o rok později musela čínská Qing dynastie postoupit Japonskému císařství Formosu, jejíž jméno se změnilo na **Taiwan**. Taiwan je mezinárodně uznávané jméno, přepis čínských a japonských znaků a výslovnosti používané tamními obyvateli do latinky. Hlavní město Taiwanu se jmenuje Taipei. ("ch" Číňané vyslovit neumí a jak vyslovují pomlčku nevím)

1912 1. ledna 1912 porazila Xinhai revoluce Qing dynastii, Puyi, poslední čínský císař, abdikoval 12. února 1912 a z kontinentální Číny se stala republika, **ROC - Republic Of China**. Prozatímním prvním prezidentem byl Sun Yat-sen, vůdce **Kuomintangu (KMT)**, Nacionalistické strany.

1927 Generál Chiang Kai-shek, česky Čankajšek, šéf KMT strany, v dubnu 1927 utvořil vládu Čínské republiky (ROC) v Nankingu a komunističtí vzbouřenci začali občanskou válku.

1937 Začala japonskou invasi Druhá čínsko-japonská válka. Nacionalisté (ROC, KMT) i komunisté proti Japoncům bojovali.

1945 Po porážce Japonska v roce 1945 byla obnovena

suverenita Čínské republiky (ROC) nad Taiwanem (nad kontinentální Čínou trvala již od roku 1912), Čínská republika se stala zakládajícím členem Spojených národů 24. října 1945 a do roku 1971 byla permanentním členem Security Councilu. V uznání svého dlouho-trvajícího boje proti agresi byla poctěna tím, že její reprezentant podepsal UN Chartu jako první.

1946 Obnovila se občanská válka s komunisty.

1949 Čínská vláda byla vojenskými neúspěchy v občanské válce donucena přemístit své hlavní město z Nankingu do Taipei na ostrově Taiwan s dvěma miliony vojáků a tisíci civilními uprchlíky. Suverenita Čínské republiky (ROC) je i nadále mezinárodně uznávána (kromě zeměmi které se plazí před komunisty). Na pevnině utvořil vzbouřenec Mao Ce-tung/Ze-dong státním převratem 1. října 1949 novou "People's Republic of China" (PRC) - "Čínskou lidovou republiku" (ČLR) a prohlásil Čínskou republiku na Taiwanu, který nikdy nevlastnil, za "vzbouřeneckou provincii" ČLR a o rok později udělal totéž s Tibetem. Díky našemu "vítěznému Únoru" získal nového spojence v ČSR, kde od té doby začalo přejmenovávání nevhodných označení - demokracie a armáda na Lidovou, republika na ČSSR a metodou Luděk Frýbort popsal v Neviditelném psu 9.3.2019: Taiwan na Tchaj-wan a Taipei na Tchaj-pej.

(http://neviditelnypes.lidovky.cz/jazyk-nekolikero-nedorozumeni-z-neznalosti-fm6-/p_kultura.aspx?c=A190307_225353_p_kultura_wag)

1966 Mao Ce-tung odstartoval v ČLR (PRC) 16. května 1966 Velkou kulturní proletářskou revoluci. Bylo velké štěstí, že Chiang Kai-shek odvezl v roce 1949 staré, historické čínské kulturní památky do Taipei, kde jsou uloženy ve snad nejcenějším museu světa - nebyť jeho prozíravosti a zkušenosti s komunisty, byly by v letech 1966-1976 zcela určitě zničeny.

Omlouvám se, že nepoužívám "správnou" českou ÚJČ transkripci jména Čankajšek. Kromě v české kotlině je totiž zvykem respektovat transkripci jmen, pod kterou se orientální státníci podepisují na dokumentech s textem v latině.

1971 Věhlas Mao-cetunga dosáhl uprostřed jeho Kulturní revoluce takové výše, a rusko-čínský spolek zemí "Tábora Míru" takového vlivu, že nastal čas zbavit se toho obtížného Taiwanu.

Poslušné Spojené národy tedy zrušily členství svého zakládajícího člena, Čínské republiky (ROC) a na její místo nastolily Čínskou Lidovou, (PRC).

Stalo se to 23. listopadu 1971 Resolucí 2758, kterou podpořilo 76 zemí pod palcem komunistů. Hlasování se zdrželo 17 zemí, proti jich bylo 35, mezi nimi Austrálie, Nový Zéland a USA.

Česká republika převzala po letech od soudruhů hanbu vyhození Taiwanu z OSN a jeho přejmenování přidáním pomlčky a "ch", hlásky pocházející z azbuky, kterou tajwanští neumí vyslovit.

Tím se dostáváme k názvu tohoto článku, Význam Vystrčilovy cesty. Dovoluji si čtenáře požádat, aby slovo "význam" pochopili ve smyslu "hodnota", anglicky "value" a ne "cena".

Nejde tu jen o ekonomii a byznis a o hrozbu snížení čínských investic v ČR. Schodek jejich investic na špionáž hravě vynahradí Rusáci a čučkaři si s tím přes nesouhlas pana prezidenta nějak poradí. Nevím, o kolik čínská nevole sníží profit Agrofertu, snad to překoná dotacemi.

Jde o něco mnohem, mnohem důležitějšího. Je nutné zarazit rusko-čínskou specialitu, terorismus vůči všem, kteří se odmítají před nimi plazit, státům i jednotlivcům. Co myslel čínský zahraniční ministr svou výhrůžkou českému předsedovi senátu Vystrčilovi, že za své chování tvrdě zaplatí? Že už má z Ruska objednanou zásobu novičoku?! Že si mají všichni čeští poslanci dávat pozor, co kde řeknou, a pro jistotu si nemají nikde dát šálek čaje? Že mají soudruzi mnoho jiných osvědčených metod jak se zbavit nesouhlasu nebo kritiky? Je opravdu nutné tady vyjmenovat všechny výhrůžky Hongkongu, Taiwanu, vraždy disidentů, v Moskvě, na náměstí v Pchej-kingu, v Anglii, jména jako Němcov, Politkovská, Litviněnko, Skripal, Navalnyj? Není na čase zastavit eskalaci strachu, stupňujícího se z dávné mírné podřízenosti Vídně přes Berlín a Moskvu až do Číny? My v zahraničí jsme se museli po celou dobu studené války stydět za podlézavou servilnost československých papalášů, nebylo týdně, aby v australských novinách nebyla zpráva o nějaké špinavosti, kterou provedla ve světě StB aby se zalíbila Moskvě.

Konečně se našly dvě osobnosti, Kubera a Vystrčil, za které se nemusíme stydět. Klaníme se jim, ještě bychom se rádi dožili odčinění potupy z roku

1971 a návrhu České republiky, aby byla Čínská republika, s dvojnásobným počtem svéprávných obyvatel, přijata zpět do OSN.

Pro velký zájem je tu znova

ČESKÝ VÍKEND V HONZA'S GRILL.

Přijďte ochutnat naše tradiční jídla
od tohoto Pátku 16. Října

Pátek 12-3pm 5pm-9:30 , Sobota 12-9:30pm

Neděle 12-9:30pm

Na měnu bude Pečená kachna, Svíčková, Segedínský guláš, Výpečky, Plněné jahodové knedlíky, Dršťková polévka mimo jiné i naše kilové steaky.

Omezený počet míst, rezervace od 5pm a od 7:45pm v délce 2,5 hodiny je nutná (Coronavirus nařízení).

Těšíme se na vás. Pro více informací sledujte náš Fb stranku a website.

WWW.HONZASGRILL.COM.AU

FB - HONZASGRILL

Tel. 02 9713 7882

The Birkenhead Hotel,
206 Lyons Road
Drummoyne, 2047

Vydavatel: Já tam přijedu v sobotu 17. října
kolem 13.00

Recept No.554

Vynikající těstovinový salát

Tento salátek je skvělou volbou pro rychlý oběd nebo lehkou večeři, která zasytí, ale zároveň neobsahuje zbytečné kalorie a nezatíží organismus. Navíc zvládnete ho připravit už za pár minut.

potřebujeme:

Těstoviny Fusilli (aby byl šalátik pestrý, můžeme zvolit barevné těstoviny)

1 ks kuřecích prsou

1 papriku

2 středně velké rajčata

Sůl, pepř podle chuti

zálivka:

½ kelímku kysané smetany

½ kelímku bílého jogurtu (příp. Můžeme použít domácí majonézu)

Šťávu z ½ citrónu , sůl , Sušené bylinky (oregano, bazalka, provensálské koření ...)

postup:

Těstoviny uvaříme ve slané vodě al dente.

(Al dente je italský termín, který se používá k označení těstovin, občas také rýže nebo fazolí, které jsou uvařeny ne zcela naměkko, ale už nejsou tvrdé. Termín "al dente" může také popisovat zeleninu, která je uvařena do poloměkka: při skousnutí jemně křupne, ale už prošla varem. Těstoviny by si měly zachovat pevnost zejména, když jsou součástí zapékaných nebo pečených pokrmů, též „al forno“. Termín "al dente" pochází z italštiny a znamená "na skus" nebo "na zub", odkazuje tak na to, že se těstoviny musí kvůli své pevnosti více kousat.)

Kuřecí maso omyjeme, očistíme a nakrájíme na kostičky. Ochutíme solí, pepřem a orestujeme na pánvi doměkka.

V misce smícháme jogurt se smetanou a dochutíme solí, bylinkami a citrónovou šťávou.

Potom do salátové mísy vložíme uvařené a scezené těstoviny, kuřecí maso, nadrobno nakrájenou zeleninu a nakonec zalijeme jogurtovou zálivkou. Důkladně promícháme a vložíme na cca 1 hodinu odstát do chladničky, aby se jednotlivé chutě propojily.

10 tipů, jak se chovat při zemětřesení

Eva Kubátová Lidovky MEXIKO

Wuooooom, wuooooom, wuooooom, alerta sísmica, wuooooom wuooooom... Pro mě osobně nejhorší zvuk v životě – upozornění veřejných tlapkačů na blížící se zemětřesení. Jakmile ho zaslechnete, máte šedesát vteřin, abyste se a) schovali, b) vyběhli ven z budovy. Pojďme se společně podívat na to, co že to vlastně máte dělat, pokud vás zastihne na cestě po Mexiku (či vlastně kdekoliv) zemětřesení.

Vězte tedy, že:

1) Seismický alarm. Pokud kdekoliv v Mexiku zazní seismický alarm, není radno brát ho na lehkou váhu. Je totiž nastaven tak, aby hulákal jen při otřesech silnějších než 6 stupňů Richterovy škály. To, že v Mexiku prakticky kdekoliv zemětřesení několikrát za den v menší míře, nejčastěji ani nezaznamenáte.

2) Máte 60 vteřin. Pokud bydlíte nebo jste ubytováni kdekoliv do třetího podlaží, okamžitě ven z budovy. Klidně v pyžamu, jen si vezmě boty. Ale ani ty nejsou úplně nutné, když na to přijde.

3) Pokud bydlíte výše než ve třetím patře, najděte si úkryt. Už dávno neplatí teorie o nosných zdech a dveřních futrech, teď frčí tzv. trojúhelník života. Spočívá v principu, že pokud padají zdi, tak padají šikmo. To znamená, že se prostě svalí na stranu a vytvoří trojúhelník, který vám případně zabezpečí místo k přežití, pokud už fakt půjde do tuhého. Rozumějte – zeď vás nerozplácne a o pár hodin později vás případně vyhrabou ze sutin. Bez legrace.

4) Co s sebou, ať už při vyběhnutí ven či před ukrytím? Telefon! Optimálně také doklady a peněženku. Pokud se hodláte ukryt někde v bytě a máte šanci sáhnout po lahvi s vodou, sem s ní, může se hodit.

5) Co ještě? Pokud zrovna vaříte, vypněte plyn. Na ostatní se vykašlete.

6) Pokud jste to ven nestihli při zemětřesení, vysmahněte z bytu/domu ihned poté, co se země uklidní. S sebou si vezměte všechno zmíněné v bodu 4). Vyčkejte, než se prověří, že budova neutrpěla žádné zásadní trhliny.

7) Neběhejte. Prostě jen jděte rázněji. Při běhání snadněji zakopnete nebo do někoho narazíte a můžete ho ohrozit.

8) Nepanikařte. To se snadno říká a hůř dělá, vím o tom své. Sama se to snažím naučit.

9) Taška pro seismické profíky. Pokud plánujete v Mexiku nějakou dobu pobýt, nebude na škodu, když u vchodových dveří necháte stát tzv. seismickou tašku. Do ní dejte: vodu, roušky (těch máme teď všichni požehnaně), dezinfekční gel, kopie dokladů (či naskenované doklady na USB), peníze, klidně nějakou sušenku na uklidnění nervů (pro skutečné praktiky klidně plechovku tuňáka či dvě), čisté tričko na převlečení, vlhčené ubrousky, svítilnu, náhradní nabíječku na telefon a rádio na baterky.

10) Zelený čtvrťec. Všude po Mexiku narazíte na větší či menší zelené čtvrce s bílými šipkami. To je seismické shromaždiště. Pokud tedy vyběháte z budovy, jejíž okolí dobře neznáte, zkuste to směřovat právě na tenhle čtvrťec. Je vybraný tak, aby v jeho blízkém okolí na vás nemohlo nic spadnout, a to včetně elektrických drátů.

Bonus: Dejte si housku. Fakt. V Mexiku se totiž říká un bolillo para el susto, tedy houska na leknutí. Anebo panáka. Pomáhá obdobně jako ta houska.

Jo. Úplně chápu. Zemětřesení je jedna z nejděsivějších věcí v životě, aspoň tedy pro mě. Občas se dodnes vzbouzím uprostřed noci opocená se vzpomínkou na září 2017, kdy to zatřáslu pekelně. Tehdy bylo o síle 7,1 stupňů momentové škály (protože teď už kromě dveřních futer nefrčí ani Richterova škála).

To nedávné z 23. června 2020, které proběhlo českými zprávami, bylo o 7,5 stupních. Tak proč bylo to první jmenované tak strašně ničivé, zatímco to včerejší jen nepříjemně houpačilo? Zkusím vám to vysvětlit tak, jak to jako laik chápu (všem seismickým specialistům se tímto hluboce omlouvám za zobecňování).

Jsou totiž dva typy zemětřesení – ze strany na stranu a kruhové. To, o které se zrovna jedná, poznáte jednoduše podle toho, jak se země při otřesu hýbe. Včera to byla normální houpačka zleva doprava. Roku 2017 se ale oba typy zemětřesení potkaly. Ačkoliv jsou mexické budovy stavěné na hydraulických základech, díky kterým při otřesu „tančí“ (a tím se i víc hýbou), průřvih je, když se potká několik směrů pohybu najednou. To pak nevydrží ani některé stavby a prostě spadnou jako domeček z karet.

Mohlo by se zdát, že mezi zemětřesením o síle 7,1 stupňů a 7,5 stupňů vlastně není moc velký rozdíl, ale opak je

pravdou. Měřící škála totiž neroste lineárně, ale exponenciálně – tzn. že pár desetin bodu vystřelí linku až do nebes.

A nakonec ještě jedna zajímavost z lingvistického rybníčku aneb není všechno zemětřesení, co se hýbe. Zatímco učebnice španělštiny velí, že zemětřesení = terremoto, praxe přináší daleko subtilnější rozdíly. Vězte tedy, že nejčastěji uslyšíte výraz sismo – otřes. Pokud zahuláká seismický alarm a vy otřesy ucítíte, jedná se o temblor. Pokud alarm hulákal, vy jste lítali z jedné strany bytu na druhou a budovy kolem padaly, jde pak skutečně o ono terremoto.

No a pokud se nedejbože stane, že všechny měřáky vyskočí až na nejvyšší příčky a překročí 9 stupňů či více, jde o cataclismo. Budiž vám útechou, že tahle živelná pohroma je vážně vzácná, naposledy se k ní přiblížilo Japonsko před devíti lety. Celých 9,5 stupně Richterovy škály pak roku 1960 naměřili při megazemětřesení v Chile, které se stalo tím nejzávažnějším změřeným zemětřesením v dějinách lidstva. A od té doby uplynula pěkná řádka let.

Za mě osobně rozhodně zemětřesení není faktorem, který by určoval cíl našich cest. Ono ostatně když to nebude zemětřesení, tak to budou záplavy, orkány či požáry, všude najdete něco, když se v tom budete dostatečně dlouho rejpát. Což ale nic nemění na tom, že jsem svojí mamince kategoricky zakázala tenhle článek číst...

Vydavatel: I v Austrálii se teď čeká na větší zemětřás kolem Sydney.

Nejsilnější místní zemětřesení - 1941-04-29 u Meeberrie - 500 km od Pertu - Magnitude 7.2

Malé zemětřesení kolem magnitudy 2.0-3.0 jsou v Austrálii zaznamenávány na <https://www.volcanodiscovery.com/earthquakes/australia.html> pomalu každý den. Jen za posledních 30 dní bylo 54 otřesů, většinou WA a SA.

Severní Korea

Kvóty na výkaly, sexuální otroctví, zákazy pro ženy. Koreanistka popisuje příběhy skutečných uprchlíků z KLDŘ

Čestmír Strakatý Reflex

Koreanistka Nina Špitálníková sbírala několik let příběhy uprchlíků z KLDŘ. Teď je sepisuje do knihy, která vyjde na podzim a kterou chce podpořit prostřednictvím kampaně na Hithitu. Chce v ní ukázat trochu jinou Severní Koreu prostřednictvím každodenního života lidí ze všech vrstev tamní společnosti. Říká přitom, že jí samotné pobyt v KLDŘ změnit život i pohled na dnešní Česko.

Špitálníková musela příběhy anonymizovat, aby lidi z nich nemohly identifikovat severokorejské úřady. Tresty totiž dopadají na tři generace a zasáhly by i jejich příbuzné. Kvůli bezpečnosti pracuje na separátním notebooku. První příběh nahrála už v roce 2014 a ani nedokáže říct, kolik jich celkem sebrala. V knize se jich objeví 8 až 10.

Popisuje třeba příběh učitelky, která opravdu věřila severokorejské propagandě a tamnímu režimu, ale nucený přesun z hlavního města jí otevřel oči. S ní se bavila i o intimnější věcech, třeba pohledu na sex a antikoncepci. Sex mají podle tamních úřadů brát severokorejci jen jako prostředek pro vytváření rodiny, zároveň ale výrazně roste sexuální průmysl.

Zcela jiný je taky přístup k dětem, které mají svůj život nalajnovaný úřady prakticky od dětství. Dostanou razítko a podle toho je jasné, jaké budou dělat povolání a do jaké vrstvy společnosti budou spadat. Ženy v KLDŘ nesmí jezdit na kole ani řídit auto, taky ale víc vydělávají v ekonomické šedé zóně a bohatnou.

Špitálníková tvrdí, že příběhy uprchlíků, které se občas objevují v médiích, jsou z absolutní většiny smyšlené. Z KLDŘ prakticky není možné se dostat bez finančních prostředků. Někdy se tak stane, že lidé uvíznou za hranicemi v Číně. Ženy pak jsou prodávány Číňanům jen za stovky dolarů.

Vydavatel: Jak vypadá běžný život Severokorejců? Kde jsou mezi nimi a námi paralely? Skutečně můžete v KLDŘ najít i hipstery? Jak funguje tamní propaganda a jak mění pohled lidí na život? Co všechno se Nina Špitálníková o běžných Severokorejcích dozvěděla? A proč mají kvóty na výkaly z domů? Se bohužel v článku nedočtete, i když to bylo v nadpisu.

Ale hledali jsme až jsme našli v Globe.cz následující:

Podle informací Radia Free Asia (RFA) musejí obyvatelé země každý den odevzdat 100 kilogramů svých exkrementů. Ty mají sloužit jako hnojivo a podpořit tak zbedačený zemědělský sektor.

Vládcem Kim Čong-un, ve svém novoročním poselství vyhlásil, že právě zemědělství se má stát hlavním nástrojem hospodářské rekonstrukce země. „Po Kimově feči bylo zmobilizováno veškeré obyvatelstvo a produkce hnoje se stala prvním důležitým úkolem pro nastávající rok,“ sdělil pro RFA nejmenovaný zdroj žijící v zemi.

Úřady ve všech regionech údajně pověřily továrny, instituce a občanské skupiny úkolem, aby každému obyvatele stanovily kvóty, které musí splnit. „Požadují, aby každý člověk vyprodukoval 100 kilogramů lidských výkalů za den, nebo zhruba 3 tuny měsíčně,“ cituje rádio svůj zdroj. „Ale jak by vůbec někdo mohl vyprodukovat měsíčně tři tuny a odevzdat je?“

Podle serveru Life Science připadá na každého člověka v průměru 145 kilogramů exkrementů za celý rok, stanovená kvóta je tedy na první pohled absolutně nesmyslná. Podle RFA je sice taková praxe v Severní Koreji běžná, letošní požadavky jsou nicméně extrémně vysoké.

„Pokud nemůžete kvótu splnit, musíte místo toho dodat 300 kilogramů kompostu nebo zvířecího hnoje,“ tvrdí zdroj. Lidé i jednotlivé kolektivy se tak snaží jejich plnění různě obcházet nebo se z povinnosti vyplatit. „V porovnání s minulým rokem stále více obyvatel raději platí penězi.“

Některí zase platí obchodníkům, od nichž mohou požadované množství „hnoje“ odkoupit. Těm se údajně daří dobře a účtují si okolo 3 dolarů za 100 kilogramů výkalů nebo 300 kilogramů hnoje. Především ve městech, pro která nařízení také platí, se údajně mnoho lidí rozhodne raději svůj „dluh“ zaplatit v penězích.

Časovo obmedzený příjem potravy – jednoduchá metoda léčby obezity

Autor: Matej Čiernik

Návodov, ako sa zbaviť nadbytočného tuku, nájdete na internete stovky. Mnohé sú zložité a len menšina je podopretá nejakými vedeckými dôkazmi. Pritom zníženie telesnej hmotnosti býva bez trvalej zmeny životného štýlu len dočasná. Jeden nenáročný spôsob zníženia telesnej hmotnosti, podložený výsledkami štúdie, bol nedávno publikovaný v Cell Metabolism. Nejedná sa o celkom nový princíp. Redukcia telesnej hmotnosti metódou časovo obmedzeného príjmu potravy (Time-restricted feeding regime - TRF) sa objavuje v odborných publikáciách už niekoľko rokov. Vlastne aj dávno rozšírené odporúčanie nejest večer a v noci je len určitou modifikáciou časovo obmedzeného príjmu potravy. Je však málo solídnych štúdií, ktoré by potvrdzovali účinnosť takejto metódy. Pokrokom je teda aj pomerne malá porovnávací randomizovaná štúdia v Cell Metabolism s 58 obéznyimi účastníkmi s BMI (body mass index) nad 37 a hmotnosťou nad 100 kg. V aktívnom ramene štúdie bol po 8 týždňoch dosiahnutý pokles hmotnosti priemerne 3,2%, v kontrolnom 0,1%. Výsledky sú signifikantné, hoci je to pomerne málo oproti zázračným diétam, ktoré sľubujú rovnaký výsledok za jeden až dva týždne. Pri časovo obmedzenom príjme potravy je vymedzený časový interval počas dňa, v ktorom sa smie jesť hocičo v akomkoľvek množstve a počas ostatnej doby len piť vodu, prípadne vo forme kávy a čaju. Problémom by mohol byť práve čas, kedy jedenie povolené. V tejto štúdii boli dve podskupiny, ktoré smeli jesť buď štyri alebo šesť hodín denne (vyhradené boli popoludňajšie hodiny). Vo výsledku však nebol žiadny rozdiel, obe podskupiny znížili energetický príjem oproti predchádzajúcemu obdobiu o 550 kcal denne, akurát v skupine s povoleným jedným na 4 hodiny bol väčší počet "odpadlíkov", ktorí pokus nedokončili.

Samozrejme, boli by potrebné ďalšie štúdie s dlhším trvaním. Tiež je tu problém dlhodobého dodržiavania takto výrazne obmedzeného času pre jedenie. Ale predchádzajúce observačné štúdie ukázali priaznivý efekt aj v prípade dlhšieho, až 10 - hodinového časového intervalu pre príjem potravy, hoci nie tak výrazný. Ale k postupnej úprave hmotnosti v horizonte mesiacov stačil a ukázalo sa aj zlepšenie metabolických parametrov sledovaných osôb, znamenajúce zníženie rizika srdcovocievnych chorôb a cukrovky. Iné štúdie experimentovali s inými spôsobmi obmedzenia príjmu potravy, napríklad so striedavým celodenným hladovaním alebo v kombinácii s obmedzujúcimi diétami. To však už vyžaduje väčšiu sebadisciplínu, odriekanie a prípadne aj počítanie kalórií. Výhodou samotného časovo obmedzeného príjmu potravy je práve jednoduchosť. Žiadne počítanie energetického obsahu stravy, žiadne špeciálne diety. Zjavne je možné jeden deň obmedziť jedenie na 6 hodín, v iný napríklad na 10 hodín a v takomto režime žiť dlhodobo. Pretože každý spôsob

redukce nadváhy dáva výsledky len pri dlhodobej zmene stravovacieho režimu a životného štýlu, je dôležitá aj jeho dlhodobá udržateľnosť - a tá sa zdá v prípade metód časovo obmedzeného príjmu potravy pomerne prijateľná.

Literatura

F. Perry Wilson, MD, MSCE.: Intermittent Fasting--What's the Key to Success? Medscape - Dec 05, 2019.

Marlene Busko.: Time-Restricted Feeding a 'Viable Option' to Lose Weight. Medscape - Jul 24, 2020.

Michael J. Wilkinson, et al.: Ten-Hour Time-Restricted Eating Reduces Weight, Blood Pressure, and Atherogenic Lipids in Patients with Metabolic Syndrome. Cell Metabolism, Volume 31, Issue 1, 7 January 2020.
Sofia Cienfuegos, et al.: Effects of 4- and 6-h Time-Restricted Feeding on Weight and Cardiometabolic Health: A Randomized Controlled Trial in Adults with Obesity. Cell Metabolism, July 2020

Čína jako nepřítel. Hrozba se neskrývá pouze v jejích technologiích

Jan Sedlák Lidovky Autor je redaktorem serveru Lupa.cz.

Je Huawei bezpečnostní hrozbou, či nikoliv? Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB) si myslí, že ano. Podobný názor mají Spojené státy a Velká Británie, kde se technologie od této čínské společnosti v místních sítích zakázaly.

A je možné, že se domino efekt rozjede v dalších zemích v Evropě. Ty, včetně Německa či Francie, začínají přehodnocovat svůj doposud otevřený přístup k Číně.

Je to logický krok. Když se Čína pouštěla do světových struktur včetně Světové obchodní organizace, Západ si od toho sliboval když už ne příklon k demokracii, tak alespoň otevření obrovského trhu. Ten ale v mnoha sektorech nadále zůstává uzavřený a čínská vláda toho využívá pro tlačení svých národních šampionů.

Trend se navíc po nástupu dynastie Si Ťin-pchinga zhoršuje. Čínský prezident například na nedávném setkání s byznysmeny apeloval na jejich vlastenecké cítění, vývoj moderních technologií ve jménu silné Číny jako protipólu Západu a výměnou za to sliboval další podporu ze strany státu.

Problém 5G sítě a ochrany dat

V technologických krizích se mnozí ale stále nemohou zbavit dojmu, že blokování Huawei je motivováno především politicky. Nikdo totiž doposud nepředložil konkrétní důkazy a informace, co přesně má být na výrobcích čínského kolosu nebezpečného a jak se liší od jiných dodavatelů. Švédský Ericsson má například výzkum o vývoji v Číně.

Proč se varuje před Huaweií, ale už ne třeba před Lenovem, které je rovněž z Číny, má kořeny v tamní armádě a u nás vyhrává tendry na dodávky serverů a dalších technologií do státní správy? A jsou operátoři skutečně tak naivní a neschopní, že by kupovali něco, co si nedokážou uhlídat a otestovat?

Tuzemští operátoři a dodavatelé si zároveň stěžují na nedostatečnou komunikaci ze strany státu. Pokud mají investovat do 5G sítí, musí mít jasně daná pravidla. Telekomunikační sektor se prozatím alespoň dovolal k poslancům. Sněmovní podvýbor pro IT a telekomunikaci nedávno vydal usnesení, že NÚKIB, ministerstvo průmyslu a obchodu a Český telekomunikační úřad musí s operátory a spol. o bezpečnosti 5G více komunikovat.

O2 (vlastněné PPF se zájmy v Číně) sdělilo, že by stát místo obecného varování měl vydat konkrétní podnět a že se sektor setkával pouze s těžko čitelnou a nesrozumitelnou komunikací bez možnosti ji prověřit.

NÚKIB a další to vzali na vědomí, ale nelze čekat, že by se nyní na povrch začaly dostávat konkrétní ukázky toho, proč je vlastně Huawei tak nebezpečná. Stát konkrétně zmínil v podstatě jen jednu věc, a to že v Číně existuje zákon, který prikazuje firmám i jednotlivcům podílet se na zpravodajské činnosti. Z tohoto pohledu tedy ale stále čekáme na oficiální vymezení se proti jinému zákonu, který již platí ve Spojených státech.

Přezdívá se mu Trumpův cloudový zákon (U. S. Cloud Act) a říká, že provozovatelé amerických výpočetních cloudů (IT infrastruktura běžící v obřích datacentrech po celém světě) musí vládě v některých případech (formálně kriminální činnost) poskytovat určitá data o zákaznících. A je jedno, že jsou uložena například v Evropě.

Možná by bylo lepší na rovinu říci, že Číně nevěříme a považujeme ji spíše za nepřítel, protože o to tady ve skutečnosti jde. Britská BBC nedávno přišla s popisem toho, jak Čína nejenom na tamním území operuje. Každá velká

čínská společnost má v zahraničí buňku komunistické strany, která rozvíjí špiónské aktivity. Snaží se uplácet, platit výlety, nabízet vysoké sumy peněz, vydírat a podobně. Článek, který cituje i agenty MI6, lze dohledat pod názvem *The spying game: China's global network.*

Průzkum trhu přes novináře

Já k tomu mohu přidat své osobní zkušenosti z českého prostředí. Některé čínské firmy působící na našem trhu za mnou přišly s tím, zda bych jim nepomohl zmapovat výzkumná a vývojová centra zahraničních technologických společností v České republice a to, na čem se v těchto centrech pracuje.

Číňané se dozvěděli, že se této problematice jako novinář dlouhodobě věnuji a mám určitý přehled. Na našem území probíhá řada zajímavých vývojových aktivit. Například Cisco koupilo český start-up Cognitive Security, který původně vznikl na Karlově univerzitě a na jehož základě v Praze vznikla centrála amerického giganta pro využití umělé inteligence v kybernetické bezpečnosti.

Zástupci čínských podniků přišli s tím, že v Česku rovněž zvažují otevření výzkumu a vývoje, a argumentovali, že si chtějí udělat průzkum trhu, aby bylo možné se kvalifikovaně rozhodnout. To dává smysl, mimo jiné z toho důvodu, aby v oblasti byl dostatek kvalifikovaných odborníků na dané téma. Ovšem o tom, že by tyto čínské firmy oficiálně o investicích tohoto typu skutečně vyjednávaly, například s agenturou CzechInvest, jsem informace neměl, a situaci jsem si tedy vyhodnotil jako pokus dostat se k zajímavým cílům.

Navíc není vůbec běžné, nebo by běžné být nemělo, aby si firmy pro průzkumy trhu místo na to zaměřených společností snažily objednat práci novináře. Nebezpečí v podobě čínských technologií by se tedy mělo hodnotit spíše z tohoto pohledu, a nikoliv v tom, zda výrobky obsahují nějaká zadní vrátka.

Válka v Dánsku –

Australská TV a další naše media mlčí !

Na Slovensku naopak dávají i záběry z ulice. V Dánsku se hrouť právní stát díky tomu, že „nízkofrekvenční“ džihád a gangy migrantů přebírají ulice.

Dánská vláda by neměla být překvapena. Ale zdá se, že je. Tisíce incidentů zahrnující uvolněné šrouby kol na vozidlech, velké kameny, traverzy nebo barely s olejem házené z dálničních přejezdů, a tenké ocelové dráty napínané na cyklistických cestách, které mají stínat hlavy nic netušícím cyklistům, rozšiřují mezi Dány rostoucí pocit hrůzy. Ve většině případů se ukázalo, že pachatelé pocházejí ze zemí MENAP. (Střední východ až po Pakistán a severní Afrika). Tak ti určitě prchají před válkou !!!

V posledním vývoji toho, co bylo charakterizováno jako „masivní nízkofrekvenční džihád, gangy migrantů a uprchlíků arabského či severoafrického původu - nyní náhodně střílí nic netušící lidi v hlavním městě Kodani, - čímž ohrožují život místních obyvatel i návštěvníků tohoto oblíbeného turistického města. Tři lidé byli již zastřeleni a mnoho dalších poraněno díky divokému úsilí migrantů dosáhnout ovládnutí prostoru.

Vzhledem k tomu, že útoky jsou zaměřeny zejména na mladé muže – ve snaze minimalizovat počet budoucích obětí – dánská policie nyní varuje všechny muže ve věku 17 až 25 let, aby se vyhnuli veřejným prostorům v Kodani. Preben Bang Henriksen, mluvčí dánské většinové vládní strany Liberal Venstre je zděšen tak rychlým poklesem bezpečnosti na veřejných prostranstvích ve dřívě bezpečném a klidném království:

Neměli jsme taková varování od policie od druhé světové války. Je to naprosto nepřijatelné,“ prohlásil Preben Bang Henriksen.

Mluvčí opozičních sociálních demokratů Trine Bramsen v této věci souhlasí s liberální vládou a označila současnou bezpečnostní situaci za „katastrofu“.

Po celá desetiletí kritici islámu a muslimské imigrace varovali před nezodpovědnými liberálními politiky, kteří prosazují přijímání migrantů, zejména uprchlíků z islámských zemí.

Dánští politici by proto neměli být překvapeni vznikem tohoto zákeřného násilí. Ale předstírají že jsou. Ve snaze omezit zhoršení bezpečnostní situace a stavu právního státu, dánský parlament souhlasil s tím, že bude na domácím území nasazena armáda.

Toto nasazení bude dále omezovat schopnosti Dánska plnit své závazky vůči NATO, a to navzdory tomu, že vláda slíbila americkému prezidentovi Donaldu Trumpovi, že zvýší výdaje Dánska na podporu vojenské aliance. Pravýblok.cz

Jak snadno a rychle přijít o půlku Moravy.

Sud'me se s Lichtenštejny do hořkého konce

David Klimeš

Česku by nejvíce prospěla rychlá dohoda s knížecím rodem. Ale my si z jednoho nepovedeného vyvlastnění raději u soudů uděláme tragédií, nad jejíž nespravedlností se pak budeme mocně dojímat.

Jeden evropský stát je zase o trochu blíže tomu, aby desetinásobně zvětšil svou rozlohu. Ne, nejsme na prahu žádné další světové války, to jen Lichtenštejnsko podalo žalobu na Českou republiku k Evropskému soudu pro lidská práva. Kdo tahanice o vlastnictví zkonfiskované tomuto někdejšímu mocnému rodu po druhé světové válce zná, ví, že to muselo přijít.

Lichtenštejnský vládnoucí rod se už roky domáhá vyrovnání za majetky podle něj neprávem vyvlastněné na základě Benešových dekretů, Česko se však odmítá o jakékoli dohodě bavit. Takže jsme před nevyhnutelnou zápletkou: Lichtenštejnsko si jako záminku našlo pár hektarů lesa za Prahou, o které probíhá aktuální soudní pře. Ve skutečnosti je to ale precedent pro rozsáhlé majetky především na Moravě. Počínaje Lednicko-valtickým areálem a desítkami tisíc hektarů polí a lesů konče.

Můžeme si o celém sporu myslet cokoliv, ale je nepochybné, že zatímco lichtenštejnští právníci velmi dobře vědí, co dělají a jak mají propracované argumenty, česká strana je naprosto dezorientovaná a zoufalá.

A proto to také pro nás celé může skončit velmi špatně.

Je velká škoda, kam česko-lichtenštejnský spor dospěl. Knížata totiž původně na Českou republiku zkoušela ofenzivní šarmu. Navzdory všem majetkovým sporům s námi Lichtenštejnsko v roce 2009 založilo komisi historiků pro vyřešení vzájemných pŕetek.

A nevypadá to dobře. Zatímco česká strana nemá žádnou logickou obranu proti Lichtenštejnům, knížecí rod stále melduje to své a má pro to dost důkazů. Naposledy to v Česku při zahájení soudních sporů v roce 2016 zopakoval princ Konstantin: "Aby bylo jasno, my jsme Benešovy dekrety jako takové nikdy nezpochybovali. Ani v roce 1945, ani v roce 1951, ani dnes. To, co tvrdíme, je, že aplikace dekretů vůči Lichtenštejnům byla a je nespravedlivá a protiprávní. Nebyli jsme ani kolaboranty, ani Němci. A po pravdě, nebyli jsme ani československými občany. Toto jsou objektivní historická fakta."

Ale ten lichtenštejnský příběh je tak padlý na hlavu, že to opravdu nemá obdoby.

I když poválečný československý režim byl velmi zručný v zabavování majetku, v případě knížat pokazil, co mohl. Majetek jim byl zabaven kvůli tomu, že jsou Němci. Jenže to stojí na vodě, když se bavíme o knížecím rodu nezávislého státu. České soudy argumentovaly tím, že je obecně známo, že to jsou Němci jak poleno, ale neměly pro to žádný důkaz. Všehovšudy v roce 1930 byla knížata zapsána podle jazyka jako Němci na jeden papír, který ale ani nemá oprávněný podpis.

Trochu lépe by snad soudy dokázaly z Lichtenštejnů udělat zrádce, byť i to by s tehdejší kněžnou Elsou, která byla židovského původu, bylo dost složité. Nicméně za Němce je opravdu vydávat nelze a už před únorem 1948 o zákonnosti vyvlastnění měly soudy pochyby.

Po únoru 1948 vše usnulo, ale to neznamená, že komunističtí ranaři se mezinárodními pŕetek vůbec nebáli. Komunisté paradoxně svými mezinárodními dohodami nároky Lichtenštejnů ještě posílili. "Pro pochopení jejich pozice je důležité si uvědomit, že například Švýcaři německého jazyka byli odškodněni za konfiskace už mezistátní smlouvou z roku 1949. To samé se dohodlo s Rakouskem v roce 1974. Prolomil se tedy onen diktát jazyka, kterým se po válce posuzovalo, kdo byl Němec a kdo ne. Jen na Lichtenštejny nikdy nedošlo," vysvětloval v jednom rozhovoru historik Václav Horčíčka.

Komunisté tak nakonec třeba odškodňovali i rakouské šlechtické rody. V případě Rakouska tvořila náhrada asi miliardu šilinků, v případě Švýcarska 71 milionů švýcarských franků. I stalinisté se báli mezinárodních pří.

Všichni také už dlouho dobře vědí, o jakou částku se zhruba hraje a o co je třeba se handrkovat: v dnešních cenách by kompletní finanční náhrada byla odhadem někde mezi miliardou a 1,5 miliardy franků. Pokud bychom se bavili třeba o čtvrtině z této částky, byli bychom na 300 milionech franků, tedy asi na 7,5 miliardy českých korun.

Možná se ale raději chceme vzdát po čím dál hůře se vyvíjejících soudních tahanicích půlky Moravy.

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min.6linek, \$60 ročně Jídlo a Restaurace

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzerují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)
Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narallen (Stř.- Ned)
Pan Malina má Grill v Birkenhead hotelu

Melbourne

Sokol, 497 Queensberry St, (1x měsíčně)

Brisbane

Ceskoslovensky klub (jen v pátek, občas i v neděli)

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031

http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au
Principál: **Kateřina Larbalestier**, : 0417 683 400

Česká škola v Perthu

Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
(08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní

v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principál: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ;
0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová

V Sokole vedení: **Zuzana Vasitč** Tel. 03 90172216

Slovenská dětská beseda/Slovak Little School
of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -
info slovaklittleschool@gmail.com

Marta Kapustová/0437699690 or Nora
Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda - Czechoslovak - Australian
Association in Canberra and Region,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan
NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda**.

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

ccq@cslklubqld.org.au

President Mr.Frank Carol; Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: **cslklubqld.org.au**

Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bilková

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD

P.O.Box 142, ph.07 3399 4613

Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovíčko.

Československý klub v SA,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel

tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovakian Country Club,

320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,

tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,

144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008

ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com

16 Grattan Crescent, French Forest, 2086

tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“

Sokol Melbourne,

497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051

tel.: není, email: sokol@aapp.net.au

pres.: pres.: Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

vydává měsíčník Kvart = Michal Krejčí

michalsokolnik@gmail.com

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,

P.O.Box 27 332., Wellington

tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípky Čriecky**

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,

Czech Pensioners Association Inc.

ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.

30 Vaugham, P.O.Box 142,

Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor
+ Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.

105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020

ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)

Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii

PO Box 263 Kew Vic 3101,

vydáva štvrťročne **Slovenské zvesti**.

Združenie Slovenskov v Queenslande

463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505

tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské združenie v Západnej Austrálii

17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA

tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858

e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konzulární ombudsman

Ministerstvo zahraničních věcí ČR

Hradčanské náměstí 5, 118 00 Praha 1, CR

tel:+420 22418-2554, fax: +420 224182085

e-mail: konzularni.ombudsman@mzv.cz,

www.mzv.cz/cestujeme

Generální Konzulát České republiky,

p. Hana Flanderová, ing., gen. konsulka,

169 Military Road, Dover Heights, 2030

phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635

telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové

případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu

0402 312 806 nebo 0401 547 584 (náhradní číslo).

Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30

Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorární konzulát ČR v Adelaide

1a Campbell Rd, Parkside, SA 5063,

Tel.: 417 892 624.

Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane

honorárny konzul: Michal Horváth

adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane,

Queensland 4000, Austrália

tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au

Honor.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne

honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay

4 Nathan Street, Ferntree Gully, V 3156,

mobíl: 0421 088 796;

email:eugenia.mocnay@gmail.com

Honorárny konzulát Slovenskej republiky Perthu

Honorárny konzul: Pavol Faix

Level 2, 11 Mounts Bay Road, Perth 6000, WA

Poštová adresa: PO Box 265, Maylands WA 6931

Mobil: 0411 552 517 Tel.: 1300 426 311

Email: consul@fortix.com.au

Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélande

honorárny konzul: Peter T. Kiely

adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers

Centre, 188 Quay Street, Auckland

tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338

email: kiely@kfc.co.nz

České velvyslanectví v Canbeře

8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Pohotovostní číslo. **0418 262 289**

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere

47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph 02 6290 2405 fax: 02 6290 1755

Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch

funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).

Email: emb.canberra@mzv.sk

http://www.mzv.sk/canberra

Česká obchodní komora v J. Austrálii.

Czech Chamber of Commerce Australia Inc.

Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.

Cz.-Australian Chamber of Commerce

Michal Kozar, President adresa: PO Box 179

Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia

Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L

www.mazurcargo.com.au

vaše zavazadla lodí do Evropy .

Cena: AUS\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg

MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville:

(03)97023142, Geelong: (03) 5277 0458

SYDNEY: (02) 9773 3969

ADELAIDE: (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:

Apostille Australia Certificate Service

Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street

Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881

Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office

Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000

Cena se pohybuje kolem 60\$

OZ HOME MIGRATION (www.ozhome.info)

Česky mluvící registrovaný migrační agent

specializující se na **zaměstnavatelem**

sponsorovana visa (482/186), partner visa

(820/801), pomoci absolventum s temporary

graduate visa (485) a skilled visa (189/190/489)

Poskytují asistenci s podáním odvolání k

Administrative Appeals Tribunal (visa refusal,

visa cancellation). Nejsem studentská agentura,

poskytuji nezávislé migrační poradenství.

Ales Welter MARN1464306, MIA 10623,

MA20156590. Ph:0403416670.

Email: info@ozhome.info

01/IV/21

Southern Cross Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč,

BVSc, CMAVA, MRCVS

60 Princes Hwy, St.Peters NSW 2044

Phone: 02 9516 0234

196-204 Victoria Rd. Bellevue Hill

02 9389 7534

419 Cleveland St. Surry Hills:

02 9699 3951

reception@southerncrossvet.com.au

www. southerncrossvet.com.au

facebook.com/southerncrossvetclinic

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$86 přímo do banky ANZ,
na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá,
dejte tam vaše členské (na obálce
před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Jaruska a Jirka Hoffmann- \$114.00

FOLO - \$14.00

Jitka Hosak - \$14.00

A moc děkujeme paní Monice von

Passer, za nové předplatitele.

*„Pane doktore, pomozte mi! Ani jedna
žena se mnou nevydrží, protože mám
rád bavlněné ponožky!“ Lékař se
překvapeně podívá na pacienta a říká:
„Vždyť i já mám rád bavlněné
ponožky!“ „Vážně?“ rozveselí se
pacient, a taky je máte nejraději s
olivovým olejem a bazalkou?“*

Proč jste utekl s vězení?

Chtěl jsem se oženit!

Vy, ale máte divné představy o

svobodě.

Pavel je velice smutný. Jeho přítel

chce vědět, co je příčinou jeho

smutku.

„Můj dědeček je mrtvý,“ odpověděl

Pavel.

„Copak se stalo, že zemřel?“

„Chtěl pověsit obraz a trefil se

kladivem do palce.“

„Ale prosím tě, to přece není smrtelný

úraz!“

„Ne, to ne. Ale on tak strašně křičel, že

jsme ho museli zastřelit.“

Válka na Kavkazu.

29.9.2020 via Rastislav Němček

Dnes v noci začala válka mezi křesťanskou
Arménií a muslimským Azerbadžánem. Jde
o válku v plném formátu s nasazením všech

prostředků. Cílem je porážka Arménie,
genocida Arménů v Náhorním Karabachu a

regionální dominance Turecka na Kavkaze.
Azerbadžán zahájil útok na spornou oblast

Náhorního Karabachu. Útok vedou tanky,

mechanizovaná pěchota s podporou

bitevních vrtulníků a tureckých dronů. Vede

se masivní ostřelování s nasazením těžkých

raketometů. Turecko již vyjádřilo

Azerbadžánu podporu. Arménie vyhlásila

mobilizaci a včera proběhl mimořádný

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každou nedělu o 10,30 hod. a **české mše** svaté budou slouženy v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291. Každou druhou neděli v měsíci o 11.30 hod. Ďakujem o. Peter Krigošsky Adm.
Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pout') - podává se občerstvení - všichni vítáni
Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Czechoslovakian klub v Sydney,
 320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178;
 E-mail committeecsc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148, **02 9606 8703**
Otevřeno: Pat. a Sob.od 18 – 21.00, Ned, od 12 do 18.00.
 Tradicni Ceska a Slovenska jidla v restauraci „Blue Danube“.. Velký vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholických napoju. Rezervace jidel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168 nebo na Facebook:
Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc
 30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
 Potrebné informácie nájdete na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD
Sokolský Národní Dům Sydney
 16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarla Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JÍŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,
 51 Coglín Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181
 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,
 25 Upfield Street Burbank Qld 4156;
 Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au
 www.csklubqld.org.au
 Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,
 Informace: Mobil: 0497 344 377
 polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613
Združení Slovákov v Queenslandě,
 Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii
 (Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
 c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne
 497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
 Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180
Každou první neděli v měsíci v OBĚD od 13.00 hod
Vaří opět Honza Sedlák Oblíbený kuchař cena \$25.-
jako dříve. Rezervace zapotřebí.,
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
 (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in
 Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,
 Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.
 otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00
 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.
 6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
 President: Jitka Smith 0406 026 840
 Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
 Email: CzechSlovakWA@hotmail.com
 Web: www.CzechSlovakWA.org
 KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program | Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109
www.4eb.org.au/~czech
 Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**
 kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.
Canbera rádio . 91.1 FM
Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
 Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každou nedělu od 19.00 do 20.00
 SBS2 Frekvencie v hlavných mestách
 FM **Adelaide** 106.3fm ; **Adelaide** Foothills 95.1fm
Brisbane 93.3fm ; **Canberra** 105.5fm
Darwin 100.9fm ; **Hobart** 105.7fm
Melbourne 93.1fm ; **Perth** 96.9fm
Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 12.října Léta Páně 2020

Jak Číňané studují, pozorují, zapisují a odnášejí...

Petr Homola Konzervativní Noviny

O otevření problematiky čínského vlivu v rámci vědecké špionáže na amerických univerzitách se zasloužila od roku 2017 až Trumpova administrativa, když se snažila prosadit nad rámec akademických svobod legislativu, která by stanovovala povinnost univerzit poskytnout federálním úřadům původ svých zdrojů. Na popud federální vlády také došlo k širokému systému školení, který bezpečnostní manažery univerzit poučoval o způsobu práce čínských služeb a ochraně před nimi. Řada amerických univerzit (kde studuje celkem více než 350 000 čínských studentů) to ale odmítá.

Každý čínský student je ve vlasti před získáním povolení studia v USA či Austrálii podroben přísnému výběru ideologické spolehlivosti, kde je mu vysvětleno, proč do USA vlastně jede. Prostřednictvím jeho příbuzných v Číně je pak pro jistotu ještě vydírán a nucen k aktivnější spolupráci. Při pobytu v USA je pod dohledem čínských „studentských organizací“, které mu zadávají konkrétní zpravodajské úkoly a často připomínají, jaké obtíže čekají jeho rodinu, kdyby náhodou získal k USA větší sympatie než ke své komunistické domovině. Mnoho čínských „studentů“ do USA vyjíždí studovat už jako vycvičení příslušníci zpravodajských agentur, zejména vojenských. Odhaduje se, že jen na amerických univerzitách působí okolo 100.000 vědomých spolupracovníků výzvědných služeb komunistické Číny nebo přímo jejich příslušníků. Hlavní zájem je o technologické novinky (proto je celá řada zajímavých start-upů raději financována přímo zpravodajskými agenturami USA, aby byly pod dohledem).

Jak nám mizí náskok...

Škody, které Číňané v USA takto způsobí, vyčíslila federální vláda na 1 bilión dolarů ročně. Nejde samozřejmě jen o materiální škody, ale především o udržení technologického náskoku, který euroamerickou civilizaci de facto chrání před otevřenou konfrontací rozpínavé Číny. Zatímco ještě na počátku devadesátých

let činil tento technologický náskok přibližně jednu generaci, dnes je odhadován na pouhé roky, v řadě oborů byl už smazán a v některých oborech už Spojené státy ztratily přehled o postupu čínského výzkumu.

Hlavní úsilí amerických služeb je tak směřováno nejen k ochraně před čínskými zpravodajskými aktivitami, ale také třeba k verbování čínských studentů ke spolupráci. Efektivnější práci amerických služeb ovšem brání akademické svobody a velké množství otevřených zdrojů, ze kterých čínské služby mohou zcela bez skrupulí čerpat. Oproti tomu čínský špičkový výzkum je přísně střežen za neprodyšnými zdmi vojenských výzkumných center. Není se proto co divit Trumpovu hlasitému volání po přísnější kontrole, kterému však naivní akademici občas příliš nerozumějí a podezřívají Trumpa ze snahy zasahovat jim do akademických svobod. Oproti roku 2016 však k posunu došlo – bylo popsáno několik případů, kdy „pomocný“ čínský vědec na stáži v americkém týmu jednoho dne zkrátka už nepřišel a s ním zmizely i několikaleté vědecké záznamy...

Komunistické pojetí státního vědeckého rozvoje stojí samozřejmě na zcela jiném základě než svobodné bádání ve Spojených státech. Zatímco americké univerzity čile a samostatně obchodují se svými vědeckými poznatky v rámci volného trhu a neobávají se jejich využívání bez řádné licence (chrání je silná autorská legislativa), tak centrálně řízený komunistický režim takové zábrany v žádném ohledu nemá. Budiž přičteno k dobru americkým vědeckým pracovištím, že čínský politický systém tak ztrácí na vyšší efektivitě především samotným centralismem a přebujelou korupcí. I tak představuje čínský státní kapitalismus pro USA největší bezpečnostní riziko a astronomické finanční ztráty (o hackerských útocích ani nemluvě).

Situaci v akademické obci ovšem dokresluje nedávný rozhovor novináře s jistým americkým vědcem o jeho obavách z čínské špionáže. Ctěný pan profesor s pohrdáním řekl, že jeho výzkumu skutečně rozumí jen pár lidí na světě, a tak strach určitě nemá. Zabýval se více politickými motivy prezidenta Trumpa k vypěstování averze k jeho čínským kolegům. Trumpovi vzkázal, že by se měl více starat o zanedbané životní prostředí, než o vědecká přátelství, které neznají politických hranic...

Byznys nebo bezpečnost?

Světová vojenská převaha euroatlantické civilizace jistě ještě několik desetiletí potrvá a zajistí nám tak klidný život, ale různé tendence hraničící až se ztrátou pudu sebezáchovy mohou tuto dobu zkrátit. Je taktéž navýsost zřejmé, že nižší zájem Američanů o Evropu, započatý někde kolem roku 2008, pramení především z odlišného názoru na postavení naší civilizace vzhledem k ostatnímu světu. Zatímco Spojené státy (a z EU odešla Velké Británie) mají zájem si dominantní úlohu ve světě udržet, neboť ta jediná udrží mír, evropští spojenci hledají své hodnoty na poli jakoby bezelstné obchodní spolupráce s těmito režimy ve snaze pouze vydělat a s nižším důrazem na vlastní bezpečnost. Jak dalece jde o prozíravou politiku evropských leaderů, se samozřejmě uvidí až v době budoucích konfliktů, ke kterým dojde bez ohledu na to, jak je nakonec označíme.

Byla by to zbabělost a ostuda.‘ Prezident Zeman odmítl zrušení oslav 28. října na Pražském hradě.

Prezident Miloš Zeman by považoval za zbabělost, kdyby se letos na Pražském hradě nekonaly oslavy 28. října. Umí si představit, že by se u příležitosti státního svátku připomínajícího vznik Československa, musely nosit roušky ve Vladislavském sále a zrušila se následná recepce ve Španělském sále Ministr zdravotnictví Roman Prymula chce naopak omezit účast na volnočasových aktivitách.

Hlava státu rovněž potvrdila, že hodlá udělit in memoriam Řád bílého lva zpěvákovi Karlu Gottovi, který loni zemřel. Vdova po zpěvákovi Ivana Gottová podle něj už potvrdila, že vyznamenání převezme. Prezident neděli také naznačil, že hodlá vyznamenat i herce Pavla Trávníčka.

Ludvik Soucek a dezinformace ceskych soudruhu...

Ross Hedviček

Když jsem před mnoha lety psal o Ludvíkovi Součkovi a jeho vraždě, reakce z Česka byly naprosto předvídatelné a očekávané. Šlo hlavně o skutečnost, že američtí váleční zajatci z Koreje a později i z Vietnamu byli převáženi do Prahy, kde byli mučeni a byly na nich českými "lékaři" prováděny "lékařské" pokusy stylu Mengele. O těchto věcech vypovídal před americkým Congressem už uprchlý generál Šejná, ale ten byl v českých očích rychle zdiskreditován tvrzením, že ukradl vlečku jetelového semínka. A taky to byl emigrant! A všichni emigranti určitě něco ukradli, jinak by neutekli. Na poctivost si prostě český národ potrpí...

A tak když jsem tehdy před lety napsal o Součkovi, dostalo se mi stejného zacházení. Napřed bylo poukazováno na to, že jsem emigrant, tudíž cokoliv co říkám, musí být nesmysl. Pak to bylo popírání "autoritami" jako Ondřej Neff, novinář Navara z Mladé fronty a nebo i nepřítelny "šči-fisty" v televizních pořadech jako jakýsi bývalý komunista Novotný.

Pak se přesně podle učebnice "psycho-war" z Moskvy přistoupilo k metodám "plausible denialibility" a "postupného přiznávání pravdy", za současného mlčení a podsouvání falešných informací za účelem kompletní diskreditace informace. Tak to soudruzi z BIS dodnes dělají. Vy nevíte co je BIS? To je přejmenované StB - stejní lidé, stejně metody a cíle, jiný název.

Tak napřed bylo přiznáno, že ten Souček tam opravdu byl (napřed úplně popíráno, nebo tvrzeno, že byl jen v Číně) - ale jinak je to všechno lež a Hedviček je stejně emigrant, tak co. A tak to pokračovalo po kousíčkách celé roky, trochu něco přiznáme, něco úžasného si vymyslíme, jen aby jsme odvedli pozornost od amerických zajatců mučených Čechy v Praze.

Níže je uvedena poslední dezinformace z dílny českých soudruhu - povšimněte si, že to vyšlo v Právu (tam by nikdy nezpochybovali, co jim soudruzi z BISKy pošlou ke zveřejnění). A pak mladiství "redaktoři" České televize v jejich "investigativních" pořadech sebevědomě tvrdí, že čeští vojáci přece byl s Američany zadobře (jojo, haha!) a chodili si do jejich army kupovat japonské fotky (video si najdete, je na tomhle blogu <http://hedvicek.blog.cz/1007/dr-soucek-aneb-jak-se-v-cesku-po-rad-pravdy-boji>). Skutečnosti je, že čeští "odborníci" (a Souček) byli výhradně na severokorejské/čínské straně a s Američany nikdy do styku nepišli. To až později, v Praze, na "operačním" případně pitevním stole.

P.S.: Pokud vás to zajímá - dejte si na tomto blogu do vyhledávání slovo Souček - vyskočí vám mě jiné články na toto téma.

PALBA.CZ

Knihy, recenze knih - připravovaná kniha: Jaromír Švamberk - Nasazen v Koreji

sa58 - 25/7/2008, 21:13

Předmět: připravovaná kniha: Jaromír Švamberk - Nasazen v Koreji

Ve včerejší příloze Práva "Salon" jsem narazil na zajímavou ukázkou připravované publikace "Nasazen v Koreji". Jde o vzpomínky Jaromíra Švamberka, člena Dozorčí komisi neutrálních států pro dohled nad dodržováním příměří na Korejském poloostrově.

Jaromír Švamberk Nasazen v Koreji

Z deníků a vzpomínek Jaromíra Švamberka (1926-2007), který v letech 1954-1955 sloužil v Dozorčí komisi neutrálních států pro dohled nad dodržováním příměří na Korejském poloostrově.

Před padesáti pěti lety skončily na Korejském poloostrově boje. Obtížně vyjednaná Dohoda o příměří byla podepsána 27. července 1953, mírovou smlouvu se však dodnes uzavřít nepodařilo, Korea zůstává nadále rozdělená a oblast patří stále k největším ohniskům napětí. V komunistické Severní Koreji sice vystřídal Kim Ir-sena, jenž stál u kolébky korejské války, jeho syn Kim Čong-il, ale jeho urputná snaha vlastnit strategický arzenál děsí nejen sousední Jižní Koreu. KLDLR otestovala rakety, které jsou schopné přeletět Japonsko, a dlouhodobě se snažila získat jaderné zbraně - i když není jasné, zda Pchjongjang má skutečně oněch šest jaderných hlavic a zda jsou opravdu schopné nasazení. Američtí veteráni, kteří bojovali na straně vojsk OSN, sice o samotném konfliktu dnes mluví jako o zapomenutém, protože byl zastíněn nejprve válkou ve Vietnamu a dnes válkou proti terorismu a boji v Iráku a v Afghánistánu, ve své době však vzbuzoval oprávněné obavy - mnohem vážnější, než by se zdálo z úspěšného amerického

televizního seriálu M. A. S. H. Hrozilo, že lokální válka, která propukla 25. června 1950, přeroste v globální jaderný střet. Severokorejská vojska byla za tři dny v Soulu a záhy ovládla skoro celý poloostrov, protože i na jihu bylo hodně partyzánů. Nic na tom neměnilo ani nasazení mezinárodních sil pod vedením Američanů. Rada bezpečnosti však projevila nebyvalou akceschopnost, protože Sovětský svaz zrovna trucoval a zasedání se neúčastnil na protest, že v OSN Čínu stále zastupuje Čankajšek a ne velký kormidelník Mao. Už dva dny po útoku jednotek KLDLR byla přijata rezoluce o nasazení mezinárodních sil, ale teprve zářijové vyloštění v týlu severokorejských vojsk v Inčchonu vedlo k obratu a mezinárodní síly postupovaly k řece Jalu, za níž leží Čína. To ale vedlo Mao Ce-tunga k vyslání velkého počtu dobrovolníků, neboť generál Kim mu pomohl vyhnat Čankajška.

Už na konci listopadu 1950 americký prezident Truman varoval, že mohou být nasazeny všechny síly, což je obvyklý eufemismus pro jaderné zbraně. Hrdina z druhé světové války generál MacArthur je chtěl svrhnout na oblasti, kde se soustřeďovala čínská a severokorejská vojska, a uvažoval i o bombardování Mandžuska. O použití jaderných zbraní se opět zcela vážně uvažovalo na jaře 1951, bombardována měla být případně velká soustředění sovětských a čínských vojsk v Mandžusku. MacArthur hrozil, že se válka rozšíří do Číny, už se viděl, jak táhne na Peking, ale nakonec zavládl rozum, boje se omezily na Korejský poloostrov a armády zůstaly u konvenční výzbroje. I tak bylo utrpení civilistů nesmírné kvůli neustálým americkým kobercovým náletům a použití napalmu. Velká města byla zcela srovnána se zemí a ohromné oblasti vypáleny.

Korejská válka však měla význam i pro prestiž tehdejšího Československa. Na dodržování příměří na Korejském poloostrově dohlíželi i jeho zástupci. Působili nejen v Repatriační komisi, která řešila návrat zajatců, což bylo velmi komplikované, protože ne všichni Korejci ze severu se chtěli vrátit domů, ale také v Dozorčí komisi neutrálních států, která dohlížela na dodržování příměří a odsun zahraničních vojsk i vojenského materiálu. Do té dva zástupce jmenovala strana Velení Spojených národů (VSN) - ti vybrali Švédsko a Švýcarsko. Poláky a Českoslováky pak nominovala druhá strana zúčastněná v konfliktu, Korejská lidová armáda a Čínští lidoví dobrovolníci.

V druhé skupině československých vojáků vyslaných do Dozorčí komise neutrálních států působící v Koreji sloužil od poloviny roku 1954 do poloviny roku 1955 i můj otec (pracoval tehdy v zahraniční rubrice deníku Mladá fronta) a své tamější působení popsal ve vzpomínkách. Byl tam nejen jako překladatel, ale také dohlížel na odvážení vojenského materiálu a odchod zahraničních vojáků v tzv. vstupních přístavech a účastnil se i šetření střetu amerických a korejských letadel v únoru 1955.

Příjezd

Korea byla již rok po válce, ale vypadala, jako by válka končila včera. Celá trať od severu k jihu byla vroubena korálky kráterů bomb dopadajících na pole, jako by je letci házeli na jednotlivé vesničky uprostřed polí. Zůstala po nich jen zaplavená jáma v rýžovišti. Vesnice se poznala podle toho, že ze zemljanky zůstal čnít komín. Města nejsou, jen ze zplanýrovaných trosk a rozvalin vykukují tu a tam komíny, ze kterých se místy kouří. Takové bylo i Sinidžu, jeden ze vstupních přístavů podle dohody o příměří. Ti, kteří tam pracovali, se chvástali kuchařem Kimem, který na otázku "Jak se máš, Kime?" odpovídal s dobrým českým přízvukem "Stojí to za hovno!", k čemuž dodával: "Za kulový"...

Vysoké byly - zejména z dnešního pohledu - i oběti z řad vojáků. Američané jich ztratili v bojích 33 629, přičemž dalších 20 000 zahynulo mimo bojové nasazení; ostatní země zastoupené v silách OSN přišly o 16 000 vojáků. Padlo také přes 415 000 jihokorejských vojáků, KLDLR přiznala ztrátu 290 000 svých vojáků a Číňané 400 000 svých dobrovolníků. - Pozn. A. Š.

Demarkační čára

Pchanmundžomský tábor byla baráková vesnice tvořená dvěma částmi, naší a východně od nás ležící polskou. Leží to tu v krásném kraji. Nevysoké hory masivu Sonhaksan jsou rozeklané jako na čínských obrazech a vytvářejí na severním obzoru malebnou skyline. Člověka by ani nenapadlo, že z těchto kopců přesně na 38. rovnoběžce padly první výstřely války, která tak tak nepřerostla ve světový konflikt a ve které se zcela vážně hrozilo jadernými zbraněmi.

Kousek od tábora na jih stálo to, čemu tenkrát novináři přezdívali "pagoda míru", čínský barák, který postavili Číňané pro podpis dohody o příměří. Historický dřevěný stůl stál tak, aby demarkační čára procházela jeho středem. Demarkační čára, military demarcation line, byla zcela

reálná, tvořila ji asi deset centimetrů široká textilní páska, přes kterou si důstojníci a poskoci ze strany vojsk OSN a ze strany Korejské lidové armády a Čínských lidových dobrovolníků předávali vyměněné a ověřené texty k podpisu. Nakonec si slíbili, že budou dodržovat podepsanou dohodu o příměří, která kupodivu ještě dnes trvá.

Tady začínala činnost vojenská komise pro příměří a obě komise neutrálních států, dozorčí komise tvořená námi a Poláky spolu se Švédy a Švýcary, a repatriační komise, kde k této čtyřce ještě přibyla předsedající Indie.

Během doby se baráky vojenské komise pro příměří a dozorčí komise neutrálních států octly asi o dvě stě metrů jižněji, doplněné opodál stojícími domečky s nápisy čoňa - ladies a namdža - gentlemen. V baráku dozorčí komise se pak nacházel objekt, kterému se říká hygienické nebo sociální zařízení a jenž byl předmětem jedné ze vzácných shod, kdy celá komise hlasovala jako jeden muž.

Americká armáda nepřeháněla ohledy na soukromí, takže bývalo obvyklé zasednout za stanoveným účelem a vypůjčit si od vedle komiks z Pacific Stars and Stripes. Švédové a Švýcaři kvůli tomu po dali stížnost na nedostatečnou hygienu záchodů, které se nedaly zavírat.

Pod dojmem tohoto malého ne zdárku tlumočilo velení vojsk OSN omluvy a záchody na letištích v Soulu, Inčchonu, Tegu a jiných místech byly opatřeny zavíráním a přepážkami.

Objekty střežili empíci a Korejci ve dne v noci. Pro případ, že někam jdeme v noci, bylo třeba tady nebo v našem táboře volat "čhekcho kundä" - česká armáda.

U Američanů na byt a stravu

Inčchon 37°28' sš / 126°38' vd V oblasti činnosti Inspekční skupiny zahrnut druhý největší přístav na korejském poloostrově a dvě letecké základny (Kimpo K14 Airbase a K16 Seoul City Airbase).

V přístavu je prováděna výměna vojenského personálu v týdenních nebo desetidenních intervalech a dosahuje několika tisíc. V poměrně velkém rozsahu je přístavem prováděn dovoz zbraní, součástí zbraní a munice. Na letišti K-14 zjišťuje skupina přílety a odlety bojových letadel, proudových stíhačů a proudových bitevních letadel typu F-86, F-84, B-26 aj. Na letišti K-16 kontroluje pohyb vojenského personálu dopravovaného dopravními letadly. Tento pohyb je velmi cílý a někdy dosahuje 2000 osob denně - uváděl v zprávě nazvané Československá delegace v DKNS velitel první československé skupiny v DKNS generál František Bureš. - Pozn. A. Š.

Prvním místem přidělení byl velký přístav Inčchon ležící v blízkosti ústí řeky Han, zmiňované často v dohodě o příměří. Helikoptéra nás vysadila na letišti K12 v Inčchonu, kde budeme stejně jako na soulském K14 sčítat Sabry, Shooting Stary a dvouocasé dvoumotoráky C-119 přezdívané dívčí sen.

Odtud se jelo se na stanoviště skupiny na ostrůvek Wolmi-do. Právě tady se vyloďili Američané při protiofenzivě, která Severokorejce a Číňany vytlačila. Korejci nám vyprávěli, jak zde statečně a chabře bojovali, Američané vzpomínali, jak se vyloďovali v přístavu a jak se dostali vyloďovacími plavidly do přílivového bazénu. Je tu jedna zvláštnost, rozdíl mezi hladinou přílivu a odlivu činil asi dvanáct metrů.

Wolmi-do je spojen s městem hrází se silnicí. Jak je u ostrovů obvyklé, všude kolem je voda - až na tu polovinu dne, kde se projeví dvanáctimetrový rozdíl mezi hladinou přílivu a odlivu. To jsme pak čněli uprostřed bahna. Mohli jsme se zajít podívat na japonskou ponorku, která od války (druhé světové - Pozn. A. Š.) ležela v suchém doku, a prohlédnout si přílivový bazén, kam se za přílivu dostaly lodě o menším výtlačku, zatímco větší plavidla kotvila na obzoru daleko před přístavem.

Jsem v "Americe", takže se po většinu doby podávají karbanátky, kterým se tehdy ještě neřikalo hambáče, občas kuřata a každé ráno vejce fried nebo scrambled. Podávala je korejská paní, které již naši předchůdci pro maminkovský vzhled říkaly paní Novotná. Pár korejských dívek - služebných - na praní prádla, které nabízely své služby zkomoleným výrazem vošivoši. A když prádlo nebylo, upozorňovaly voši-voši muskoši, což byla nějaká slátanina s japonštinou.

Na posteli jsem vystřídal Lubomíra Fišera, příštího náměstka ústředního ředitele četky, který po roce 1968 prchl s čerstvě pojatou novou manželkou Katkou do Kanady. Postel byla tak prolezelá, že se dalo bezpečně usuzovat na hlavní náplň předchůdcovy činnosti.

Zakrátko jsem se stal starousedlíkem. Rychle jsme se obeznámili s rituálem. Počítat příjždějící nebo odjíždějící vojáky jsme do přístavu jezdili výsádkovými plavidly a mohli jsme pozorovat pestrou směs vojsk OSN, jak švihácky a s vojenskou parádí se chovali Etiopané, jak se chovají Australané a Kanadané. Daleko nejbarvitější rituál byl

turecký - loučící se důstojník se objal s políbil s odjíždějícími důstojníky, zatímco mužstvo mu líbalo ruku. Na pieru postávaně příslušně pomocného sboru a rozdávaly kakao a koblíhy.

Styčný důstojník hlásil pravidelně, co přistálo nebo odpluje z přístavu nebo z některého z obou letišť, a my jsme s mechanickými počítačkami v ruce zjistili, kolik mužů přijelo nebo odjelo, potvrdili jsme si navzájem výsledky, pode-psalo se lejtstro a šlo se domů.

Hrála se hra na kontroly a inspekce, při nichž se běžně potvrzovalo jako naprostá pravda to, co která ze stran nahlásila. Tak jsme mezi deseti Sabry byli přivedeni k jednomu, který přiletěl nebo odlétá, poslalo se to analytikům do Pchanmundžomu, kteří z toho vytvářeli statistické přehledy a hlášení, nad nimiž vyseďávali v OSN, kde konstatovali, že podmínky dohody o příměří jsou dodržovány. Obelstít nás bylo snadné, ale abych nebyl neskromný - došlo až na semtam nějaký incidentík k nějaké nové válce v Koreji? Tak může stále tichounce skomírající mechanismus dohody o příměří prokazovat svou takřka věčnou životnost.

Jak se rodil český spisovatel

Že byl v Koreji nasazen také zubař a budoucí spisovatel sci-fi Ludvík Souček, je dobře známo. Dokonce se objevily nijak nepodložené a mnohokrát vyvrácené spekulace, že byl přítomen výslechům a mučení zajatých amerických vojáků. Protože chyběly důkazy, zastánci této teorie se odvolávali na jeho příběh pro děti z Tibetu Desetioký, který vyšel v Ohníčku i jako komiks. Ale ani šetření Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu provedené na žádost americké velvyslankyně Shirley Temple Blackové nepotvrdilo, že by českoslovenští specialisté byli přítomni výslechům zajatých Američanů, natož, že by tito Američané byli zavlečeni do Prahy, jak tvrdil CIA uprchlý generál Šejna, který se asi chtěl zavděčit. Šejna nebyl žádný antikomunista, jen mu hořela půda pod nohama kvůli hospodářské kriminalitě. O zajatcích toho napovídal hodně, ovšem o Součkovi nepadlo v jeho výpovědích nebo v tom, co je z nich známo, ani slovo. Proč by taky k výslechům byl povolán právě zubař. Jedině že by Souček používal k mučení zubní vrtáčku, jako tomu bylo ve filmu Maratonec. O tvrdosti výslechů zajatců, která inspirovala americké vyšetřovatele dolující po 11. září 2001 informace od zajatých islámských radikálů, se ale mohl něco dozvědět. - Pozn. A. Š.

Nejpozoruhodnější postavou v Pchanmundžomu byl MUDr. Ludvík Souček, tenkrát ještě ne věhlasný spisovatel. Kultivovaný inteligentní pán rozměrů, na které nebyla ve vojenských skladech vhodná velikost vojenského prádla, se ve vojenském prostředí pohyboval bystře a úspěšně mu unikal. Naše chrupy mu příliš starostí nenadělaly, hřešil na to, že jsme jeli všichni s čerstvě opravenými zuby, a vymyslel si náhradní činnost.

Ludvík Souček se příliš nevyvaloval v peřinách, ale často sedal na vlak a vyjžděl daleko na sever na břehy Japonského moře do jednoho ze vstupních přístavů, do Čchongdžinu, kde se nacházelo podezřele mnoho zájemců o stomatologickou péči. Československo tam mělo svou vojenskou nemocnici a Ludvík, který se v Koreji velmi pohotově orientoval, si tam zřídil své zástupné pracoviště. V Pchanmundžomu ohlásil, že musí do Čchongdžinu, neboť ho tam potřebují při složitých stomatologických operacích. Nikdo ho tam neviděl, a jestli se na něj dostaly od pánů k tomu určených nějaké hlášky, rozhodně jsem neměl příležitost si je přečíst a nikdo se se mnou o nich ne bavil, i když jsme mu záviděli a obdivovali ho, jak to tam měl zařízené. Také zajížděl do Pchjongjangu na velvyslanectví, kde se kazily zuby ostošest. Jednou také navštívil československé energetiky, kteří pracovali na obnově kaskády na řece Čančinkang postavené Japonci a rozbombardované za války Američany. Záminkou bylo, že jako jediný československý stomatolog nemůže naše techniky, kterým se chrup už kazil, nechat bez potřebné stomatologické péče. Nevím, co kdo komu vyprávěl, ale po Panmundžonu se pak rozšířila zvěst, že kluci na Čančinkangu se mají, už třetí tam dostal tripla. Podle naší zkušenosti to byl kec, ale podle pravidla "si non e vero e buon trovato" se to traktovalo dál. Perché no?

Zanedlouho také zjistil, že ve zplánovaných troskách nepříliš vzdáleného Sariwonu zřídili svou vojenskou nemocnici Maďaři. Ludvík využil poměrně blízkosti a železničního spojení a navázal přátelské vztahy nejen s bratrským špitálem, ale i tamní kolegyní. Vlakem z Kesongu to nebylo daleko a zanedlouho si půjčil řidiče s gazikem a přivezl z kesonského nádraží maďarskou kolegyni, které přijel ukázat, jak žijeme uprostřed demilitarizovaného pásma v Pchanmundžomu. Ludvík Souček sice jel do Koreje se svou zubařskou odborností, ale všichni jsme si všimli, že je velice erudovaný v otázkách literatury sci-fi. Při cestách

sbíral poznatky pro to, co v budoucnosti napsal, odnášel si nápady, které využil k tomu, aby se stal snad nejspěšnějším českým spisovatelem vědecké fantastiky.

Když jsme pak po návratu četli Součkovy knihy, mnozí jsme si všimli, že se narodily v místech, kde jsme pobývali. Pod řetězem rozeklaných skalnatých kopců tyčících se do nevelké výšky nad pobřežní nížinou rozkládající se v blízkosti břehu Žlutého moře.

Knihu Jaromíra Švamberka Nasazen v Koreji připravuje k vydání nakladatelství Gutenberg. Redakce Salonu zprostředkuje doplnění o další vzpomínky či archiválie - ozvěte se na adresu redakce: Právo, Salon - Korea, Slezská 13, 121 50 Praha 2.

Podle mě si podobné články zaslouží trochu reklamy, i když se určitě najdou pravověrní komsomolci, co budou něco plácát o bolševickém plátku a Rudém právu...

zdroj: deník Právo, příloha Salon 24.7.2008
http://pravo.novinky.cz

Diskuse pod článkem

pomala.jesterka -

Předmět: V souvislosti s hledáním informací o Koreji jsem si vzpomněl na tuto knihu. Pokud jsem ale dobře hledal, tak ta kniha dodnes nevyšla. Neměl by někdo informace proč?

Mantra -

Předmět: Vůbec to nevypadá špatně. Škoda že není víc informací o nasazení naší nemocnice v Koreii.

To by taky mohlo být zajímavé. Myslím že ještě hodně lidí co tam byli je naživu.

pomala.jesterka -

Předmět: V souvislosti s hledáním informací o Koreji jsem si vzpomněl na tuto knihu. Pokud jsem ale dobře hledal, tak ta kniha dodnes nevyšla. Neměl by někdo informace proč?

a.vonboehm.mazar-

Předmět: Proč nevyšel Svamberk nasazený v Koreji?

Domnívám se, že to co tam píše pan Svamberk, jsou vskutku nestydaté výmysly a je to velmi zkreslené - a i to se bojím vydat?

Vždycky mi bylo divné, proč k tomuto období nebylo vydáno více literatury nejenom z naší strany - také ze strany západních spojenců. Je to snad tím, že příměří je stále jen příměří a tedy vlastně napůl válka? Neukončená válka, která stále ještě spadá do působnosti vojáků.

To, co tam ten člověk píše, jsou ovšem skandální blbosti. Nakonec se musím i já zapojit, vždyť všichni zúčastnění mlčeli a mlčí - jde jim o život? Zdá se, že ano. Srovnajte si, co vím já, s tím, co ten blázen v té knize píše.

V období od r. 1953 byli členové dozorcí komise umístěni v ubikacích, které by se daleko spíše daly nazvat obrovskými stany. Zima tam byla neskutečná, jako na Sibiři, a ubikace byly vytápěny systémem děr a tunelů kolem "stanů" a také a hlavně pod zemí, neboli pod podlahou. Z udusané podlahy uvnitř "stanu" se doslova kouřilo a stalo se i, že pod nic netušícími spícími členy komise chytlo jejich doslova polní lože! Tedy, že pod nimi začala hořet postel. To je důležité vědět z následujících důvodů!

Jednotlivé země byly od sebe oddělené. Zvlášť byl tábor Čechoslováků, zvlášť tábor Poláků, zvlášť tábor Bulharů atd. a každý z nich byl zvlášť obehnán ostnatým drátem! Jeden každý z nich byl navíc obklíčen a hlídán po zuby ozbrojenými empíky. Nevím jaká byla jejich bojová morálka, odprásknout vás však může i ozbrojenec bez morálky.

Ovšem jednotlivé tábory byly od sebe také odděleny na základě politické příslušnosti k socialistickému táboru nebo americkému táboru nebo tedy chcete-li táboru nesocialistickému, tedy OSN. Každý tento tábor byl tedy v rámci svého bloku a v rámci dalšího tábora tentokrát politického opět oddělen kilometry ostnatého drátu a obklíčen po zuby ozbrojenou armádou.

Všechny tyto tábory společně, tj. např. Poláci zvlášť, Čechoslováci zvlášť, dohromady oddělení a obklíčení v rámci socialistického tábora, Švýcaři zvlášť, Švédové zvlášť atd, dohromady oddělení a obklíčení v rámci neutrálních států západního tábora, každý zvlášť i dohromady obklíčen kilometry ostnatého drátu a po zuby ozbrojenými empíky, tvořili ovšem také jeden velikánský objekt, nad kterým také musel být vykonáván dohled a tak celý tento cirkus tvořil další velikánský tábor obklíčený opět kilometry ostnatého drátu a armádou hlídačů.

A jako by to nestačilo, i ta armáda hlídačů byla obklíčená ve svém vlastním vojenském táboře kilometry ostnatého drátu a

ozbrojenými empíky - do jakého tábora byli tito strážci zařazeni to mi není známo, ale určitě byl také obehnán kilometry ostnatého drátu a tak dále.

Na místo, kde prováděli úkony, které spadaly do jejich kompetence, byli převáženi pancéřovými vozy a jezdili pod ozbrojeným dohledem a s ozbrojeným doprovodem.

Když jednou pod členem polské komise chytlo lůžko, tak naprosto zpanikařil a nakonec začal hořet i on sám. Vyběhl ven. Velké volání o pomoc. Jeden empík s výkřikem "Amerikanskije" vtrhl do českého tábora a schoval se tam pod postel. Český lékař (lékaři byli samozřejmě v komisi také), chtěl běžet Polákovi na pomoc, ale český Stbák (neboli kontráš), který to tam hlídal a byl vlastně nekorunovaným šéfem české "výpravy" a korunovaným volem, se mu postavil do cesty a chtěl ho zastavit. Tehdy český lékař praštil s Stbákem na rozpálenou udusanou zem a řítil se skrz český ostnatý drát k polskému ostnatému drátu, kde na něj vojáci (nevímjaké národnosti) namířili samopaly. Naštěstí se Polákům nakonec podařilo uhasit požár, který se mezitím rozpoutal, vlastními silami. Není mi známo, jestli postižený Polák přežil. Dotyčný český lékař se ovšem dodnes diví, kde v sobě vzal tu sílu praštit s volem o zem a jak to, že to nakonec on sám přežil.

No a teď si to prosím srovnajte s tím, co v té údajně knize podle Práva píše dotyčná novinářská drbna! Co tam údajně vyvádějí čeští novináři (podle otce dotyčné novinářské drbny vlastně i on sám - neboť byl novinář). Co tam údajně vyváděl Ludvík Souček a jak si tam žil. Jak se tam údajně vůbec žilo.

Kolik ostnatých drátů a kolik samopalů by musel ten Fišer nebo Svamberk nebo Souček překonat a to ten autor (a rudé Právo) vážně věří tomu, že si tam někdo mohl dovolit brát své posláním takhle cool? Vždyť se jednalo o dodržování příměří, o ukončení strašlivé války! A v neposlední řadě, už jenom ten mráz, ten mráz! Už vidím soudruha Svamberka, jak na své údajně proleželé posteli šuká v mínus čtyřiceti pěti stupních celsia! A musely by to být hromadné orgie, soukromé postele se prachšpatně kontrolují, ty mezi ostnaté dráty a samopaly nepatří!

TO VŠECHNO JE NESMYSL, rozumíte! Pustý nesmysl! A proto pravděpodobně nakonec tu knihu nevydali. Byla asi až příliš blbá a s tím lhaním to přehnal. Typický novinář! Postsocialistický novinář.

P.S. Vycházím z vyprávění svého strýce lékaře. Jsou to jistě zajímavé věci a není v tom žádné spiknutí. Tedy v tom, co já jsem slyšela. Nicméně vzhledem k tomu, že se o tom nikde nemluví, těžko o tom mohu mluvit já. Nic moc o tom nevím, pouze maličko. Vzhledem k nedostatku informací předpokládám, že zúčastnění mají zakázáno o tom mluvit (vlastně je to stále ještě pouze příměří a možná to spadá do kompetence vojáků) a nechci, aby se strýci něco stalo. Po tom všem, co je možno slyšet, ačkoliv tomu nevěřím, jak si může někdo myslet, že ti kterých se to týká, budou o tom psát na internetu? Vždyť kdyby všechny ty zvěsti byly pravda, jak dlouho si myslíte, že by přežili?

Pro Slovenku, která pomočila korán, si přišlo komando. Vyhrožovala Čaputové

8.října – Bratislava - Slovenská Národní kriminální agentura (NAKA) ve čtvrtek zadržela Sheilu S., která vstoupila do povědomí veřejnosti tím, že pomočila a zapálila korán a záznam činu umístila na internet. Tentokrát se provinila tím, že vyhrožovala prezidentce Zuzaně Čaputové, čímž si vysloužila zadržení elitním protimafiánským útvarům slovenské policie.

Policie bez dalšího upřesnění konstatovala, že sedmadvacetiletá Sheila S. byla obviněna z několika trestných činů. Slovenská média informovala, že žena se vlastně jmenuje Adriána M., ale v policejní zprávě je uvedena jako Sheila S., jak si sama říká.

Mladá žena vyhrožovala ve videu hlavě státu fyzickým násilím. „Chci, abys věděla, Čaputka, že přišel čas, který se blíží. Zapamatuj si můj ksicht, protože ho určitě potkáš, a až ho potkáš,

tak to bude taková sekundovka, že beton ti dá druhou. Já se tvé ochranky nebojím. Jsem připravena na tebe zaútočit,“ uvedla Sheila S. na videu.

Později své video stáhla, ale je stále dostupné na internetu.

V roce 2017 zveřejnila stejná žena video, na němž roztrhala, pomočila a zapálila Korán. Za tento čin byla trestně stíhaná a nějaký čas strávila ve vazbě. Mladá žena se měla v minulosti zúčastnit také výroby videa podněcujícího k nenávisti a násilí proti skupině obyvatel (= Muslimové) pro jejich náboženské vyznání.

Pohádka pro kočičku o protilátkách 2

Jaroslav Flégr

Milý Micíku, protože hezky spinkáš (a nemůžeš se tak bránit ani protestovat), tak ti teď prozradím dva triky, jak jsme my neparazití zase jednou slavně vyzráli na parazity.

Paraziti, mezi které řadíme i viry a bakterie, jsou pěkné potvory. Moc rádi by se na nás přiživili a to se nám neparazitům vůbec nelíbí. Po celou dobu existence života na Zemi tak probíhá tvrdý evoluční zápas mezi parazity a jejich hostiteli. Většina evolučních dějů, co kolem sebe vidíme, s tímto zápasem přímo nebo nepřímo souvisí. Jde o jakési závody ve zbrojení. Parazit vynalezne novou zbraň - evoluční adaptaci, díky níž třeba snáze nakazí hostitele a ten si časem vyvine příslušnou protizbraň. Jenže parazit si velmi rychle najde nějaký nový trik, kterým tuto protizbraň zneškodní, a tak musí hostitel hledat nový způsob obrany. Parazit má před svým hostitelem jednu velkou výhodu. Většinou se rozmnožuje rychleji a mívá více potomků, takže jeho evoluce probíhá rychlejším tempem. V evolučním zápase by proto měli paraziti vyhrát. Přesto zápas obvykle končí remízou.

Podle tzv. teorie Červené královny je jedním z důležitých triků, jak jsme my hostitelé alespoň částečně vyrovnali nevýhody naší pomalejší evoluce, pohlavní rozmnožování. Paraziti se dokážou rychle přizpůsobit vlastnostem svých hostitelů. Nejvíce se jim pochopitelně vyplatí se přizpůsobit momentálně nejúspěšnějším a tedy nejhojnějším typům hostitele. V případě nepohlavního rozmnožování se potomci dokonale podobají svým rodičům, takže když se parazit přizpůsobí rodičům, bude dobře přizpůsoben i potomkům. Naproti tomu při pohlavním rozmnožování se potomci od rodičů výrazně liší, a výrazně se liší i jeden od druhého. Každý z nich totiž nese zcela unikátní kombinaci mateřských a otcovských genů, přičemž těchto genů je tolik, že v populaci prakticky nenajdeme dva totožné jedince.

Když se hostitelé rozmnožují pohlavně, potom jejich potomci vypadají jinak než oni sami. Ti co se nejméně podobají rodičovskému typu jsou na tom nejlépe, protože na ně nejsou paraziti přizpůsobeni. Stanou se v populaci posléze nejhojnějšími, takže se paraziti začne rychle přizpůsobovat na ně. Jenže mezi jejich pohlavně vzniklými potomky se opět objeví odlišní jedinci, na které opět nejsou paraziti přizpůsobeni. Pro parazita tak jeho pohlavně se rozmnožující hostitel představuje něco jako pohyblivý terč. Některé druhy organismů se umí rozmnožovat pohlavně i nepohlavně. Je příznačné, že v oblastech, kde je hodně parazitů, u nich převládá pohlavní rozmnožování.

A teď si Micíku vzpomeň, jak náš imunitní systém rozpoznává cizí od vlastního a podle čeho tedy zjistí, že se nám do těla dostal parazit. Rozpoznání cizího mají na starost T-lymfocyty. Každý z nich má na svém povrchu speciální receptor, který rozpoznává některý peptid - krátký řetězec třeba sedmi aminokyselin vzniklý rozstříháním bílkovin - stovek aminokyselin dlouhých řetězců, ve kterých se nepravidelně střídá všech 20 hlavních druhů aminokyselin. Bílkoviny jsou hlavními stavebními i funkčními kameny našich těl. Máme jich v těle desítky tisíc různých druhů a i poměrně jednoduchý virus jich mívá i několik desítek. To znamená, že počet druhů peptidů, vzniklých jejich nastříháním je obrovský.

Ne všechny tyto peptidy však mohou být rozpoznány T-lymfocyty. Pouze část z nich se totiž v buňce dokáže navázat na MHC antigeny a může být tudíž spolu s nimi dopravena na povrch buňky a tam prezentována T-lymfocytům. Všechny mladé T-lymfocyty, které při své povinné cestě brzlíkem (thymem) nahmatají svým receptorem na MHC molekulách buněk brzlíku "svůj" peptid, spáchají dobrovolně sebevraždu. Dospělé T-lymfocyty tak mohou rozpoznávat pouze ty peptidy, které se nevyskytují v tělu vlastních bílkovinách. Když tedy třeba zabijácký T-lymfocyt (cytotoxická T-buňka) rozpozná svým receptorem na některé buňce těla nějaký peptid, je jisté, že se uvnitř příslušné buňky skrývá vetřelec, třeba nějaký virus, a je tedy potřeba tuto buňku rychle zabít, než se vetřelec rozmnoží a napadne buňku další.

Jenže je tu problém. Jak jsme si již řkali, paraziti se evolučně mění mnohem rychleji, než jejich hostitelé. Mělo by pro ně být hračkou během pár desítek generací, tedy třeba hned na počátku epidemie, že svých peptidů prostřednictvím náhodných mutací postupně odstraní všechny peptidy, ve kterých se liší od svého hostitele. Kdyby takto parazit připodobnil svůj peptidický slovník peptidickému slovníku hostitele, imunitní systém by jeho přítomnost nedokázal rozpoznat. A tady nastupuje další trik, který jsme my hostitelé vynalezli v průběhu naší evoluce. Každý jedinec nese několik, třeba šest, genů pro MHC antigeny, přičemž od každého z nich se v populaci vyskytuje

několik desítek až několik stovek variant. Ty se navzájem liší tím, jaké peptidy příslušné MHC molekuly vážou. Díky tomu každý jedinec v populaci rozpoznává úplně stejného parazita podle úplně jiných peptidů. A potvora parazit má smůlu - svou schopnost rychlé evoluce si může strčit za klobouk. V jednom hostitelském jedinci se může znavit většina peptidů, podle kterých je rozpoznávána jeho přítomnost, v jiném jedinci, který má téměř jistě jinou kombinaci MHC antigenů, však bude jeho přítomnost rozpoznávána podle úplně jiných peptidů. Různorodost (polymorfismus) MHC antigenů je tedy geniálním trikem nás hostitelských organismů, pomocí kterého jsme vyrovnali svůj hlavní handicap v evolučním zápase s parazity - výrazně nižší rychlost evoluce.

Tak Micíku, a teď si běž zase hrát na dvorek. Svítí sluníčko, tak si pěkně nafotosyntetizuj trochu vitamínu D, ať na tebe nemůže mrcha koroňák.

Tak co Ívinko, kočko jedna přemoudřelá, na co zcela zásadního jsem tentokrát zapomněl? To, že hypotéza Červené královny není jedinou hypotézou vysvětlující vznik pohlavního rozmnožování, samozřejmě vím. Ostatně, jednu novou jsem sám vymyslel a popsal v knize *Evoluční tání*. Ale jedná se dnes asi o hypotézu nejpobulárnější a nejspíš i nejlépe podpořenou empirickými daty. Jo, máš pravdy - o polymorfismu MHC genů by se taky dalo říct ještě mnoho zajímavého. Třeba, že jeho nepřijemným a přitom nutným důsledkem je, že nelze jednoduše transplantovat orgány z jednoho člověka na druhého. Stačí když se dárci a příjemce budou lišit v jediném genu pro MHC antigen a rázem budou buňky transplantovaného orgánu na svém povrchu prezentovat stovky a tisíce peptidů, se kterými se T-lymfocyty během své cesty brzlíkem nemohly setkat, protože příjemcovy MHC antigeny zrovna tyto peptidy neprezentují.

Taky bychom si mohli dlouze vyprávět o evoluci peptidických slovníků u parazitických i hostitelských organismů a o tom, a co z toho plyne pro hostitelskou specifitu parazitů (tedy proč se paraziti většinou specializují na jeden druh, nebo na skupinu blíže příbuzných hostitelských druhů) i pro vznik nových druhů u hostitelů. Tak zase někdy příště. Jo, a běž se taky slunit - kdybys četla náš nový článek v *Experimental Dermatology*, tak bys věděla, že sluníčka potřebuješ k syntéze vitamínu D podstatně víc, než zrzavý Micík.

Stručná historie Antify (3)

Soeren Kern Gatestone Institute

Překlad: Libor Popovský, Helena Kolínská

Antifa využívá smrt George Floyd

Radikálové Antify stále častěji používají výbušné události, jako je smrt George Floyd v Minnesotě, jako odrazové můstky k dosažení svých širších cílů, z nichž jedním je odstranění prezidenta Trumpa z funkce.

Zkušený novinář věnující se otázkám národní bezpečnosti Bill Gertz nedávno napsal, že hnutí Antifa začalo plánovat podněcování k celonárodní protivládní vzpouře již v listopadu 2019, když byla v USA naplno zahájena prezidentská volební kampaň. Bývalý člen Národní bezpečnostní rady USA Rich Higgins řekl:

„Akce Antify představují novou násilnou kapitolu a těžký zlom v dlouhé tradici mírového politického procesu ve Spojených státech. Jejich marxistická ideologie usiluje nejen o ovlivnění voleb v krátkodobém horizontu, ale i o úplné odstranění celého volebního procesu, který zaručuje politickou legitimitu.“

„Cílem Antify není nic jiného než vyvolání revoluce, občanské války a umlčení amerických antikomunistů. Označování Trumpových příznivců a vlastenců za nacisty a rasisty je pro levicové komunistické skupiny typické.“

„Antifa v současné době řídí nepokoje, které jsou samy o sobě zjevným využitím násilí proti cílům, jako jsou obchody - kapitalismus; památky - historie; a kostely - Bůh.“

Joe Myers, bývalý činitel Obranné zpravodajské agentury (*Defense Intelligence Agency*, DIA) a odborník na kontrarevoluci, dodal:

„Zvolení Donalda Trumpa prezidentem v roce 2016 a revitalizace USA ohrožily nihilistické cíle Antify. Nyní, v roce 2020 – v roce prezidentských voleb – Antifa aktivně podněcuje násilí, aby nastolila chaos a zoufalství. Jejím cílem je Trumpova porážka. Používá organizované násilí k politickým účelům: zničení ústavního řádu.“

Zástupce hlavního komisaře pro zpravodajství a boj proti terorismu v New Yorku John Miller vysvětlil, proč byly protesty uspořádané po smrti George Floyd v New Yorku tak násilné a ničivé:

„Zprvce, ještě před začátkem protestů se organizátoři určitých anarchistických skupin rozhodli vybírat peníze na kauze a shánět lidi, kteří budou za získávání těchto peněz odpovědní. Také se chystali najmout zdravotníky a vybavit týmy, které by nasadili v případě násilných střetů s policií.“

„Připravovali se na páchání majetkových škod a nařídili lidem, kteří je následovali, aby se rabovalo selektivně a pouze v bohatších čtvrtích nebo ve špičkových obchodech provozovaných korporacemi.“

„Vytvořili komplexní síť průzkumníků na kolech, kteří se pohybovali před demonstranty v různých směrech a zjišťovali, kde policie je a kde není, s cílem nasměrovat menší skupinky demonstrantů do míst, kde by se mohli aktivisté vyřadit a házet Molotovovy koktejly na policejní vozidla.“

„Velké množství lidí, kteří sem přijeli odjinud, jakož i předběžná příprava, dopředu postupující průzkumníci, využívání šifrovaných informací, vytvořené zásobovací cesty pro dodávky materiálu jako je benzín, urychlovače hoření, kameny a skleněné láhve, vybírání peněz na kauze, rozmísťování zdravotníků – toto všechno dohromady ukazuje, že plánovali nepokoje, škody na majetku, násilí a násilné střety s policií již před první demonstrací a již před prvním zatčením.“

V rozhovoru pro noviny *The Epoch Times* bývalý komisař NYPD (*New York City Police Department*, policejní sbor v New Yorku) Bernard B. Kerik řekl, že Antifa protesty zorganizované po smrti George Floyd „stoprocentně využila“:

„Probíhá to ve 40 různých státech a v 60 městech. Něco takového mohla financovat jediné Antifa. Je to radikální, levicový, socialistický pokus o revoluci.“

„Přijíždějí ze vzdálených měst. To stojí peníze. Nedělají to zadarmo. Někdo to rozhodně platí.“

„Antifa v podstatě využívá černošskou komunitu jako svou armádu. Podněcuje, vyvolává nepřátelství, provokuje tyto mladé černé muže a ženy, aby šli ven a prováděli hlouposti, a pak se západem slunce zmizí.“

K fotografiím ukazujícím demonstranty s vojenskými vysíláčkami a sluchátky v uších Kerik poznamenal:

„Rozhodně komunikují s někým z velení. Kdopak tomu asi velí?“

Rabování a násilnosti zasáhly také město Bellevue ve státu Washington. Náčelník policie v Bellevue Steve Mylett potvrdil, že lidé odpovědní za rabování a násilnosti byli organizovaní, přijeli odjinud a byli placeni:

„Existují skupiny, které těmto lupičům platí, aby sem přišli, a pak jim platí podle počtu rozbitých oken. Je to něco úplně jiného, než s čím se obvykle setkáváme. Naši policisté tyto skupiny v různých čtvrtích pronásledovali, ale když se k nim přiblížili, tak se tyto skupiny prostě rozptýlili.“

Financování Antify

Koordinované násilné protesty vyvolávají otázky, jak je Antifa financována. Podle výzkumné skupiny *Influence Watch*, která shromažďuje údaje o advokačních nevládních neziskových organizacích, nadacích a dárcích, slouží jako hlavní finanční sponzor mnoha radikálních levicových iniciativ organizační skupina Aliance pro globální spravedlnost (*Alliance for Global Justice*, AFGJ).

Aliance pro globální spravedlnost (AFGJ), která se sama popisuje jako „antikapitalistická“ a staví se proti zásadám liberální demokracie, poskytuje „fiskální sponzorství“ skupinám obhajujícím četné zahraniční a domácí levicové a extrémně levicové kauzy, včetně odstranění Státu Izrael.

Aliance pro globální spravedlnost sídlí v Tucsonu v Arizoně a lidé s ní spojení obhajují socialistické a komunistické autoritářské režimy, včetně Kuby, Nikaraguy a Venezuely. V roce 2000 se organizace AFGJ zapojila do demonstrací proti globalizaci. V roce 2010 byla AFGJ finančním sponzorem protestního hnutí *Occupy Wall Street*.

Organizace AFGJ obdržela značné finanční prostředky od subjektů, které často tvrdí, že jsou hlavním proudem levého středu. Podle výzkumu skupiny *Influence Watch* obdržela organizace AFGJ finanční podporu od nadací *Open Society*, *Tides*, *Arca*, *Surdna*, *Public Welfare*, *Ben & Jerry* a z fondu *Brightwater Fund*.

Jedna ze skupin financovaných AFGJ se nazývá *Refuse Fascism* (Odmítáme fašismus). Je to radikální levicová organizace, která se věnuje podpoře celostátních protestů, jejichž cílem je svrhnout prezidenta Donalda Trumpa a jeho administrativu, protože představují „fašistický režim“. Z výzkumu *Influence Watch* je zřejmé, že se skupina *Refuse Fascism* zúčastnila mnoha akcí radikálně levicové Antify. Samotná skupina *Refuse Fascism* je odnoží Radikální komunistické strany (*Radical Communist Party*, RCP).

V červenci 2017 se RCP chlubila tím, že se podílela na násilných protestech proti summitu G20 v německém

Hamburku. RCP tvrdí, že kapitalismus je synonymem fašismu a že prezident Trump vede vládu USA k „persekuci celých skupin lidí“.

V červnu 2020 využila skupina *Refuse Fascism* smrt George Floyd a k tomu, aby získala peníze na „Národní revoluční turné“ (*National Revolution Tour*), které mělo zjevně za cíl svrhnout vládu USA. Heslem této skupiny je: „Tento systém nelze reformovat, musí být svržen!“

„Utopie“ Antify

Mezitím v Seattlu ve státě Washington radikálové z Antify, hnutí *Black Lives Matter* a členové protikapitalistického klubu *John Brown Gun Club* převzali kontrolu části Východního okrsku a vytvořili „autonomní zónu“, kterou nazvali *Capitol Hill Autonomous Zone* (CHAZ), kterou nedávno přejmenovali na *Capitol Hill Organized (or Occupied) Protest* (CHOP). Nápis na kartonu na barikádách oznamuje: „Nyní opouštíte USA.“ Skupina vydala seznam 30 požadavků, včetně „zrušení“ městského policejního sboru a soudního systému.

„V této čtvrti došlo ke znásilněním, loupežím a různým násilným činům, ale my se tam nemůžeme dostat,“ řekla Carmen Best, policejní šéfka města Seattle.

Několik lidí tam bylo zabito nebo zraněno.

Christopher F. Rufo, přispívající redaktor časopisu *City Journal*, k tomu poznamenal:

„Autonomní zóna Capitol Hill vytvořila nebezpečný precedent: Ozbrojení levicoví aktivisté si vynutili dominanci v ulicích a vytvořili alternativní politickou správu nad velkou částí této městské čtvrtě. Aktivisté tak de facto vytvořili svůj vlastní policejní dohled nad tisíci obyvateli místních obyvatel a nad desítkami podniků a provozoven - zcela mimo normální demokratický politický proces. Za několik dní vytvořily polovojskové skupiny přidružené k Antifě střeženou hranici a základní formu vlády založenou na principech „woke“ (intersekcionalního zastoupení). Nepřátelská média byla z tohoto teritoria násilím vypovězena.“

„Autonomní zóna Capitol Hill je okupace a držení rukojmí: Nikdo z obyvatel této čtvrti nehlasoval pro Antifu jako svou reprezentativní vládu. Progresivní politická třída v Seattlu před davem kapitulovala a rozhodla se neprosazovat zákony. Během několika příštích měsíců pravděpodobně udělá Antifě masivní ústupky. A to celou koalici Antify povzbudí - a dále to oslabí právní stát v amerických městech.“

Antifa vlastními slovy

Dlouhodobý cíl amerického hnutí Antifa je totožný s cílem hnutí Antifa v Evropě: nahrazení kapitalismu komunistickou utopií. Mark Bray, jeden z hlavních zastánců Antify ve Spojených státech a autor knihy „Antifa: Antifašistická příručka“ (*Antifa: The Anti-Fascist Handbook*) vysvětlil:

„Tuto fašistickou hrozbu můžeme dlouhodobě vymýtit jedinečně tak, že podkopeme její společenské pilíře, které jsou založeny nejen na nadvládě bílých ale také na diskriminaci postižených lidí, heteronormativitě, patriarchátu, nacionalismu, transfobii, třídní nadvládě a mnoha dalších. Tento dlouhodobý cíl ukazuje na problémy v definici antifašismu, protože v určitém okamžiku bude vymýcení fašismu opravdu vyžadovat podporu revoluční socialistické alternativy.“

Nikkita Oliver, bývalá kandidátka na starostku města Seattle, dodala:

„Musíme se připojit ke globálnímu boji, který si je vědom toho, že Spojené státy hrají roli v racializovaném kapitalismu. Racializovaný kapitalismus je postaven na patriarchátu, nadvládě bílých a třídním rozdělení společnosti.“

Patrisse Cullors, spoluzakladatelka hnutí *Black Lives Matter*, potvrdila, že bezprostředním cílem je odstranění prezidenta Trumpa z funkce:

„Nejenom že Trump nesmí být v listopadu 2020 znovu zvolen, měl by neodkladně odstoupit z funkce. Trump musí složit svůj mandát. Není to člověk vhodný pro funkci prezidenta USA. A tak se budeme snažit svrhnout Trumpa. Zároveň se ale budeme nadále snažit ovlivňovat Joa Bidena, jeho politiku a jeho názory na činnost policie a kriminalizaci některých skupin obyvatelstva. To bude důležité. Ale naším hlavním cílem je dostat pryč Trumpa.“

Rose City Antifa tweetovala:

„Jako antifašisté víme, že vedeme boj nejen proti organizovanému fašismu, ale také proti kapitalistickému státu a policii, která mu slouží a která ho chrání. Jiný svět je možný!“

Antifašisté ze Seattlu ve státě Washington dodali:

„Toto je revoluce, toto je náš dějinný okamžik! Za násilí a teror se omlouvat nebudeme.“

Mládežnická organizace Antify - skupina *PNW Youth Liberation Front* (Pacific Northwest mládežnická osvobozená fronta) tweetovala:

„Jediným způsobem, jak dosáhnout toho, aby byl svět bez policie, vězení, hranic atd., je zničit represivní systémy, které nám momentálně vládnou. Jestli chceme být jednou svobodní, musíme neúnavně pokračovat v boji proti státu, imperialismu, kapitalismu, bílé nadvládě, patriarchátu atd.“

Leták distribuovaný v „autonomní zóně“ v Seattlu prohlašuje:

„Myšlenka, že dělnická třída může řídit naše životy, bez státních aparátů, bez vlád a bez hranic se nazývá anarchismus. Jak se však dostaneme od naší současné kapitalistické společnosti k budoucí anarchisticko-komunistické? Pokud chceme zničit současný řád, bude třeba revoluce, bude to obrovský ořez.“

Plakát v „Autonomní zóně“ v Seattlu křičí:

„Tak ty si myslíš, že jsme jenom chtěli připravit poldy o prachy (*defund the police*)? Chceme svrhnout celý tento systém!“

Žena patřící k vedoucím představitelům „Autonomní zóny“ ve městě Seattle řekla:

„Nechodím sem, abych tady pokojně protestovala. Každý den jsem tady s cílem sabotovat stávající systém, dokud nebudou splněny mé požadavky. Nemůžeme nic znovu vybudovat, dokud to celé nezbouráme od shora dolů. Úřady musí reagovat na naše požadavky nebo se připravit na to, že na ně vytáhneme s jakýmikoliv nezbytnými prostředky. S jakýmikoliv nezbytnými prostředky. Tohle není ani slogan ani varování. Jen lidem říkám, co bude dál.“

Skupina *Revoluční abolicionistické hnutí* (*Revolutionary Abolitionist Movement*), která má na Twitteru téměř 15 000 sledujících, vyzvala k povstání:

„Revoluční pozdravy z povstání, které se lavinovitě šíří po okupovaných územích tzv. Spojených států amerických.“

„Jak se dějiny tohoto mizerného národa znovu opakují, je naprosto zřejmé, že černí lidé byli a nadále budou jedinou revoluční silou, která dokáže svrhnout represivní status quo.“

„Poldové, ta prasata, ztratili všude svou vůli k boji. Jejich oči, které byly ještě včera plné nenávisti a pohrdání, nyní vyzařují otupělost, pochybnosti a zbabělost. Jejich chování je teď plně váhání a každý krok zpět je výrazem jejich slabosti.“

„Společně svým úsilím docílíme toho, že bude tato země otroctví materialismu, genocidy domorodého obyvatelstva a imperiální agrese v zahraničí konečně vymazána z povrchu zemského. Budeme si ji pamatovat pouze jako jednu ze škaredých kapitol lidské historie.“

Radikální člen Antify z Marylandu tweetoval:

„Toto není jen protest. Toto je povstání. A až toto povstání pořádně zorganizujeme, bude revoluce. Jsme svědky začátku slavných dějinných událostí.“

Aktivista Antify z New Yorku se takto vyjádřil o americké státní vlajce:

„Je to vlastně do pr**e jen po**aný obarvený hadr. Není to živá bytost, je to jen symbol. Každý černý, hispánský nebo domorodý Američan, který je svědkem uctívání americké vlajky, by měl být hluboce uražen, protože tahle vlajka představuje genocidu, znásilnění, otroctví a kolonizaci.“

Mediální platforma Antify *It's Going Down* (Jde to dolů) napsala:

„Rabování je efektivním způsobem přerozdělování majetku.“

Aktivista Antify ze Severní Karolíny se o svobodě projevu vyjádřil takto:

„Myšlenku, že svoboda projevu je nejdůležitější věcí, kterou musíme chránit, může zastávat pouze člověk, který si myslí, že život je obdobou debatní síně. Jsem toho názoru, že vyloučení fašistů z debaty tzv. ‚deplatforming‘ sice porušuje jejich svobodu projevu, ale je to součástí našeho politického boje proti fašismu.“

Síť *Torch Antifa Network* v reakci na plán prezidenta Trumpa označit Antifu za teroristickou skupinu tweetovala:

„Antifa označí Spojené státy americké za teroristickou organizaci.“

Autor je významný spolupracovník Gatestone Institute se sídlem v New Yorku.

V Mauretánii žije i dnes až 600 000 lidí v otroctví.

Lukáš Lhoťan Reflex

Odhaduje se, že v samotné Mauretánii je mezi 140 000 až 600 000 lidí uvržených do otroctví, a nejhorší skutečností je, že mauretánská vláda svým přístupem chrání spíše otrokáře než jejich oběti. Jak v rozhovoru říká samotná Marjam: „Trpíme otroctvím a rasismem zároveň. To je naše realita. Kasta Beydanes, která netvoří více než 10 % Mauretánců, ovládá Mauritanii, její ekonomiku a její obyvatele. (...) Každý, kdo promluví, je považován za zločince, jehož přirozené místo je ve vězení. Není tomu tak dávno, kdy byl [kdokoli, kdo promluvil,] zabit. (...) Byla jsem mnohokrát zatčena a mučena. Byla jsem mučena duševně i fyzicky. Když jsem byla zatčena naposledy, měla jsem 1,5leté dítě. Oddělili nás násilím. A odstavili ho. Mauritánský stát odstavil moje dítě – 1,5leté dítě. Bylo odstaveno. A zabránili mi, abych ho viděla, a nedovolili mému manželovi nebo příbuzným, aby mě navštívili.“

Americký web the New Yorker ve svém článku z roku 2014 v textu věnovaném Abeidovi popisuje příhodu s jedním muslimským duchovním. Zatímco Abeid cestoval, jeden známý imám (muslimský duchovní) měl televizní rozhovor. Novinář se ho zeptal, zda v Mauritanii existuje otroctví, a imám řekl, že ne. Tak proč, zeptal se novinář, jste nedávno daroval mému šéfovi jako dárek otrokyni? Imám se jen usmál.“

Oficiálně bylo otroctví v Mauretánii zrušeno až v roce 1981, ale teprve v roce 2007 byl schválen zákon, který umožňuje potrestání otrokářů, byť zatím jsou více trestáni mauretánskými úřady spíše ti, kteří na případy otroctví upozorní.

Plukovník smrt a jeho „náhodné“ role.

Pavel J. Hejátko

Možná to ještě mnoho z Vás neví, ale Roman Prymula figuruje také v případě vakcín Gardasil. Abych více objasnil oč jde. Gardasil je vakcína, která se běžně používá a doslova doporučuje pro děti (dívky i chlapce) od 13 let věku, které má chránit před tzv. HPV viry. HPV je nejčastější sexuálně přenosná infekce. Šíří se intimním kontaktem, pohlavní styk k přenosu ale není nutný, lze se nakazit i při mazlení (tzv. pettingu).

Rakovina děložního čípku je druhou nejčastější příčinou úmrtí na rakovinu u žen v ČR, hned za rakovinou prsu. HPV však způsobuje také další onemocnění, která se týkají i mužů. Zde je zajímavý už sám průběh uvedení této vakcíny na trh. V roce 2006 byla pod ochrannou známkou Gardasil uvedena na americký trh společností Merck. Pro evropský trh však byla totožná vakcína pojmenována jako Silgard. V roce 2007 byla představena na **australském trhu** konkurenční společností GlaxoSmithKline (která jen tak mimochodem spadá do megakoncernu farmaceutických společností Billa Gatese v rámci tzv. vakcinační aliance Gavi) jako Cervarix. Českému trhu byla představena v roce 2007 Romanem Prymulou v časopise *Pediatric* pro praxi.

Dne 23. 9. 2020 podal Robert F. Kennedy jr. trestní oznámení na společnost Merck za způsobení zdravotních komplikací (včetně vážných fyzických doživotních „zmrzačení“) 64 000 lidí jen v USA touto vakcínou. Firmu Merck spolu s dalšími žalujícími obviňuje z toho, že vakcínu protlačila legislativním rámcem v tzv. „zkráceném“ řízení a to aniž by došlo k řádnému testování všech možných nežádoucích účinků. Místo toho si Merck opatřil naopak zmanipulovanou klinickou studii, v níž je OMYLEM zatajeno, že vakcína způsobuje také různá autoimunitní onemocnění, onemocnění reprodukčních orgánů, onkologická onemocnění a následnou předčasnou smrt.

Současně vyzývá k tomu, aby se mu ozvali všichni ti, kteří byli nějakým způsobem touto vakcínou poškozeni. Vypadá to totiž, že jich budou po celém světě statisíce, ne-li milióny. A co na to plukovník smrt Roman Prymula? Ještě v roce 2007 vydává za Vakcinologickou společnost ČLS JEP oficiální stanovisko, v němž tuto vakcínu doporučuje pro dívky od 9 let věku před zahájením pohlavního života u pediatra až po ženy do 26 let věku u gynekologa. Náhody skutečně existují a je jen náhodou, že je Roman Prymula hlavní český vakcinolog.

Zdroje:

<https://www.vakcinace.eu/novinky/archiv-novinek>
<https://www.pediatricpropraxi.cz/pdfs/ped/2007/05/07.pdf>
<https://twitter.com/RobertKennedyJr>

Justiční vrah Beneš aneb Utajované procesy

Jan Berwid-Buquoy

Pokrytecky dnes píšeme jen o zločinech komunismu. Jde o mystifikaci dějin, neboť problematika je daleko složitější. Svalovat vše špatné a kruté na komunisty je snadným alibismem. Ve skutečnosti krutost a barbarství nejsou záležitostí politického nebo náboženského smyšlení, nýbrž se jedná o prostá lidská selhání. Pomstychtivost, zášť, závist a vyřizování osobních účtů dělá tento svět nesnesitelným, bez ohledu na ideologii nebo církevní vyznání...

Připomněli jsme si 65 výročí popravu JUDr. Milady Horákové. Komunistická justice tehdy popravila ženu a matku. Její provinění (vyzvědačství) odpovídalo i podle tehdejších právních norem maximálnímu trestu v rozmezí mezi 15 – 20 roky odnětí svobody. Poprava oběšením byla tedy zcela jasnou justiční vraždou.

Ano, komunisté zavraždili ženu a matku. Málokdo však ví, že justice prezidenta Edvarda Beneše v letech 1945 – 1948 (Benešovy dekrety, Lidové soudy a Košický vládní program) popravila celkem **66 žen** a matek – z toho dokonce dvě příbuzné Milady Horákové (rozené Králové).

Jednalo se o Marii Královou (narozenu 02. 08. 1897), oběšenou v Pankrácké věznici, dne 08. 10. 1945, a Julii Horákovou (narozenu 06. 02. 1910), oběšenou v Pankrácké věznici 17. 01. 1946. Tak jako i v případech zbývajících 64 popravených žen, žádné z nich prezident Beneš milost neudělil.

Chceme-li tedy hovořit o justičním vrahovi Gottwaldovi (1948 - 1953), musíme k tomu připojit i justičního vraha Beneše (1945 – 1948), přičemž – co se týká zavražděných žen, Beneš „vítězí“ v poměru 66:01 nad Gottwaldem! Jinak je nutné podotknout, že to, co stihl Beneš zlikvidovat prostřednictvím trestů smrti v letech 1945 – 1948 – tím pádem za necelé kratičké 3 roky v „parlamentní demokracii“, to komunisté ani zdaleka nezvládli za dlouhých 42 let v „totalitní diktatuře“.

Abychom se však dopátrali co nejlíže k historické pravdě, je nutná přesná komparatistika srovnatelných faktů:

V letech 1945 – 1948 došlo u dvaceti čtyř tzv. Benešových „mimořádných lidových soudů“ k odsouzení přibližně 23 000 osob, přičemž 738 obžalovaných k trestu smrti. Z toho byl udělen trest smrti 66 ženám a 7 novinářům (Kožíšek, Krychtálek, Křemen, Kříž, Vajtauer a Werner). Kdo se odvážil kritizovat politiku Edvarda Beneše, neměl šance na přežití!

Proti rozsudkům nebylo v žádném případě odvolání (tzv. „zkrácené jednání“) a poprava musela být vykonána maximálně do 2 hodin po vyhlášení soudního rozhodnutí. Prezident zásadně ani jednu milost neudělil.

Tehdejší věžňové Zbyněk Ludvík a Václav Bureš ve své knize dokumentů „Černá kniha minulosti“ (Frankfurt nad Mohanem 2001) o tom píší: „Komunistické vězňovny a výslechy byly nelidské, pobyt v jejich KZ-táborech na Jáchymovsku krutý, ale co museli prožívat antibolševici po roce 1945 ve vězeních, vydání na pospas národně-frontovním sadistům s komplexy, se dá těžko přirovnávat...“

V žádném případě se nechci zastávat komunistických prezidentů, ale co se týká trestů smrti, byli ve srovnání s Benešem, absolutní „břídilové“.

Klement Gottwald (1948 - 1953) má na svědomí „pouze“ 237 trestů smrti. Z toho udělil milost celkem 17 odsouzeným.

Antonín Zápotocký (1953 – 1957), nechal sice popraviti 94 k smrti odsouzených, ale za to vyhlásil dokonce dvě amnestie 1953 a 1957, kde byla propuštěna ze žalářů většina obětí Benešova justičního teroru. Autoři o tom v „Černé knize minulosti“ píší: „Bylo to v době, kdy komunistický Zápotocký napravoval částečně bezpráví, spáchaná režimem demokrata Beneše.“ Zajímavé je, že amnestie se nevztahovala na odsouzené komunisty v letech 1950 – 1953, takže např. Gustáv Husák musel i nadále sedět za mřížemi.

Absolutním rekordmanem v udělování milostí a amnestií nebyl T. G. Masaryk (1918 – 1935), jak se omylem traduje, nýbrž Gustáv Husák. Hned za ním se drží komunistický prezident Antonín Novotný (1957 – 1968). Tento tzv. „třetí dělnický prezident“ vyhlásil největší amnestie v dějinách poválečného Československa a to v letech 1957, 1960, 1962 a 1965. Propuštěni byli i komunističtí věžňové a dochází poprvé v dějinách ČSR i ČSSR k tzv. „rehabilitacím nevinně odsouzených“. Přesto bylo popraveno 87 odsouzených a Novotný odmítal rehabilitovat Rudolfa Slánského, tvrzením: „Slánský roztočil mlýnská kola politických procesů, která ho nakonec sama umlela...“

Nyní tedy zbývá ještě Gustáv Husák. Za jeho panování v prezidentském úřadě bylo popraveno 38 trestanců. Ovšem na rozdíl od ostatních prezidentů, byl Husák doslova

kandidátem pro Guinnessovu knihu rekordů, co se týká udělování milostí. Stal se jakýmsi běžícím pásem na „omilostňování“. Tak např. 1984 jich udělil 1876. O rok na to 1985, jich bylo dokonce 2110. V roce 1986 klesl počet na 2006, ale rok poté 1987, došlo k rekorduru – 3307 omilostněných. Tato řada končí 1988 počtem 2028 milostí. Sečteme-li Benešem popravených obětí 1945 - 1948, tzn. celkem **738** lidí, s počtem popravených v době komunistické totality 1948 – 1990, tzn. celkem **456** lidí, podařilo se tomuto „demokratovi“ během třech roků justičně vyvraždit o **282** lidí více než komunistické totalitě za celých dlouhých 42 let. Poněkud podivné jednání pro „demokrata“, který se „zasloužil o stát“.

Nakonec ještě citát z „Černé knihy minulosti“ autorů Ludvíka (vězeňské číslo 02480) a Bureše (vězeňské číslo 13244):

„Kdyby se byl pan Beneš vrátil do Prahy s generálem Lvem Prchalou a jemu podobnými z Londýna a ne s bolševikem Slánským a jeho supersoudruhy z východu, život nás všech mohl probíhat jinak, normálně, příjemněji a ne v žalářích...“

Výbušné překvapení: Američané dodávali ve Vietnamu municí nepřítelům

Radomír Dohnal iDnes 2020

Průběh bojů se pokoušeli zvrátit nejrůznějšími způsoby. I těmi „špinavými“. V rámci operace Project Eldest Son Američané zásobovali severovietnamskou armádu municí. Kazovou municí. Cílem bylo, aby vybuchla ještě v nepřátelských zbraních.

Od expertů Studijní a pozorovací skupiny (Studies and Observation Group, SOG), která ve Vietnamu úzce spolupracovala s Ústřední zpravodajskou agenturou (CIA) a pověřenci ministerstva obrany, se očekávalo nekonvenční myšlení a netradiční nápady. Ostatně, konvenční metody vedení boje ve Vietnamu nedosahovaly chtěných výsledků.

Z hlediska mezinárodního práva ne zrovna legitimními výlety za hranicemi neválčících států, Kambodže a Laosu, nejrůznějšími provokacemi, zastrahováním protivníka a dalšími špinavými operacemi SOG opravdu dokázal obhájit svou reputaci i užitečnost. Proto velící plukovník skupiny John K. Singlaub zvládl v roce 1966 prosadit u amerického generálního štábu spuštění další operace. Spočívala v zásobování protivníka nedostatkovou municí. Do ručních zbraní i výzbroje těžších kalibrů.

Mise zrozená ze zoufalosti

„Za konceptem oné operace nestálo nic jiného než frustrace,“ vysvětloval později, už jako veterán tří válek a jeden z nejdekorovanějších válečných hrdinů Spojených států, generálmajor Singlaub. „Frustrace z toho, že nedokážeme, či spíše nemůžeme a nesmíme zastavit nekonečný přísun zbraní proudících do Vietnamu Ho Či Minovovou stezkou.“

Divit se mu nemůžeme. Mimo období monzunových dešťů tudy procházelo 90 tun materiálu každý den a tento objem narůstal geometrickou řadou. Před ofenzivou Tet až 250 tun denně. Protože však stezka vedla územím neválčících států, oficiálně se proti oné transportní tepně zasáhnout nedalo. Byl to politický oříšek. Navíc, přes 70 procent výzbroje a munice, směřující tudy na vietnamská bojiště, pocházelo z Číny. A pokud se Američané chtěli vyvarovat opakování scénáře z války v Koreji, proti ní se zasáhnout nedalo.

Sabatáže skladů podél stezky, prováděné občas průzkumníky SOG, se přitom měly účinkem. „Demolice náložemi municí do ručních zbraní jen rozprášila po okolí, nespálila ji ani nezničila,“ popisoval Singlaub. Navíc byly takové mise dost riskantní. „Nikdy jsme neměli tolik lidí, abychom mohli opravdu efektivně zajistit kontrolu nad všemi sklady.“ Proti maximálně desetičlenným týmům SOG stály celé regimenty severovietnamských strážných oddílů.

V situaci, kdy nebylo možné utáhnout kohout u zdroje ani zásobovací tepnu zúžit, se proto rozhodl pro třetí variantu. Znehodnotit přepravovaný proviant. „Nejdřív jsem pomyslel na instalaci výbušných pastí, které by se spustily poté, co by na municí ve skladech skrytých v džungli někdo sáhl. Ale pak mne napadlo: co kdyby pastí a nástrahou byla munice sama o sobě?“

Úsměv, který zmizí v explozi

Z těchto pohnutek a úvah se zrodil celý Project Eldest Son. Můžeme doplnit jen to, že zase tak úplně originální nápad to nebyl. V praxi ho s úspěchem dvakrát otestovali Britové. Poprvé v roce 1996, během chimurengy, tedy revolučního zápasu v zimbabwské Matabele, a podruhé o čtyřicet let později při potlačování povstání v pákistánském Vaziristánu.

Ve Vietnamu to mělo být podobné. Tajně podstrčená nebo jako by náhodně zapomenutá či zanechaná munice měla být zužitkována příslušníky Vietkongu a severovietnamské armády. S tím, že díky technickým kazům měla znehodnotit jejich vlastní zbraně nebo rovnou vyřadit z boje jejich majitele. Ideálně je zabít při roztržení hlavě.

Společně s výzbrojním technikem SOG Benem Bakerem pak Singlaub sestavil první verzi upravené munice ráže 7,62 mm a vyzkoušel ji na vojenské střelnici. Exploze vyvolaná vadnou municí byla účinná. Prakticky rozmetala celý palebný mechanismus AK-47 a zbraň v podstatě vypálila přímo do obličeje testovací figuríny. Střelec, který by s taktó nabitým kalašnikovem skutečně vystřelil, by tím nejspíš dal svou poslední ránu.

K nerozeznání od originálu

Plukovník tehdy nechtěl přednést štábu polovičaté řešení, rovnou tedy rozpracoval celý plán do technických detailů.

Zpočátku přidávali do střelného prachu směs pentritu, výbušniny. Jenže její přítomnost by se prozradila vyšší citlivostí na oftesy a také světlejší barvou náplně. Nakonec našli řešení, které plně odpovídalo požadavkům a prošlo by i při důkladné zbrojní inspekci.

Přesný recept si nechali pro sebe, při prezentaci zmínili jen to, že zatímco většina hlavní nepřátelských zbraní ustojí při výstřelu tlak okolo tří tisíc barů, ty s obohacenou municí by byly vystaveny tlaku přes 17 tisíc. Kromě pár tisíc upravených nábojů do útočných pušek také přišli s defektní municí pro kulometry ráže 12,7 mm, zbraně, která působila zásadní ztráty americkým vrtulníkům. A aby toho nebylo málo, na podobně vražedné bázi sestavili i několik minometných granátů.

„Výroba kazové munice byla v podstatě technickou hříčkou. Nejtěžší výzvou bylo to, aby se dostala do těch správných rukou. K nepříteli,“ shrnoval to Singlaub. A o tom musel přesvědčit své nadřízené, jimž se myšlenka na dozbrojování a zásobování protivníka pochopitelně moc nepozdávala.

Studijní a pozorovací skupina si tento po všech stránkách riskantní plán prosadit dokázala, byť to nebylo bez komplikací. Příslušníci jednotek zelených bareť, které vyrazily k průzkumným a sabotážním misím „na zapfenou“, tedy za hranice Laosu a Kambodži, se dost ošivali, aby s sebou táhli k bagáží navíc ještě vak se zásobníky pro nepřátele.

Není divu, že se divili. Kvůli riziku kompromitace Project Eldest Son byli o celé věci zpraveni jen minimálně. Munice pro nepřátele je přitom zdržovala a zpomalovala, zvyšovala riziko jejich prozrazení. Požadavky na podsunutí munice byly přitom dost specifické.

Hezky po jednom

Očekávalo se například, že po úspěšném přepadu hlídky Vietkongu nebo severovietnamské patroly provedou američtí vojácibleskovou obhlídku těl. I kvůli získání možných zpravodajských materiálů. A při tom vpraví do zásobníku pušky mrtvého protivníka nebo do nábojového pásu kulometu po jednom upraveném náboji.

Dalo se totiž předpokládat, že se zbraň i výbušná munice brzy dočká nového majitele. Kterému pak štěstí rozhodně nepřinese. Dávkování po jednom náboji mělo zajistit, že nezůstane žádný důkaz k pozdějšímu přezkoumání a že případná exploze bude přičítána chatrnému stavu zbraně. „Hrálo se tu o hodně. O to, aby severovietnamští vojáci přestali důvěřovat zbraním z Číny a uvěřili tomu, že s nimi jejich největší zásobovatelé nehrají úplně čistou hru,“ říkal Singlaub. Jen jeden jediný závažný náboj by mohl být důvodem, proč Vietnamci nepoužijí celou dávku v bednách naskladněné munice.

O poznání komplikovanější to bylo s granáty do minometů ráže 82 mm. Ty se totiž nikde nepovalovaly po jednom kuse. Přepravovány byly v bedničkách po třech, jedno balení tak vážilo 12 kilogramů. To byla skutečně pořádná zátěž navíc, pokud se prodíráte džunglí plnou nepřátel. Více než jedenkrát došlo k tomu, že příslušníci speciálních jednotek tyto bedničky zlostně zahodili, aby k jejich nemalé radosti za ně příslušníci Vietkongu dokončili misi tím, že je našli a do svých skladů přenesli sami. V deltě Mekongu pak bylo podvrženo municí úspěšně infiltrováno několik muničních skladů.

Budeme jim říkat pravdu

K úspěchu operace Eldest Son měl přispět i plán plukovníka Steva Cavanaugha, který ve velení SOG nahradil Singlauba v roce 1968. Chtěl, aby protivník věděl, že zbraně a náboje z Číny nejsou v pořádku. Proto nastoupila kampaň, varující americké vojáky před používáním kořistního materiálu. Přímou se zdůvodněním, že zbraně nepřítel jsou mizerné kvality a vysoce poruchové.

„Řadový severovietnamští vojáci měli o úmyslech Číny pochybnosti a my jsme je tímto přizívovali. Postarali jsme se o to, že se námi vytvořené zprávy o kazových zbraních a výpadech kontroly kvality v čínských zbrojních fabrikách dostaly do Hanoje,“ říká Cavanaugh. „Nebylo to zase tak těžké, protože k nehodám a zraněním opravdu docházelo. Bylo to vlastně poprvé, co jsme protivníkovi říkali pravdu. Tedy, skoro celou pravdu.“

Fungovalo to? Kritické zhodnocení úspěšnosti operace je komplikované. „Nevěřil jsem tomu ani trochu, dokud jsem to na vlastní oči neviděl,“ říká Chad Spawr, rozvědčík I. pěchotní divize. Co? „Mrtvého nepřátelského vojáka, který měl tělo své zbraně v podstatě zaseklé ve tváři.“

Vadná munice prokazatelně doputovala i k severovietnamským vojákům, kteří stáli proti 25. pěchotní divizi. Celou baterii jejich minometů totiž zničil výbuch vadného náboje. A příznivý zvrát přinesla i exploze minometného postavení u letiště Ban Me Thuot, kterou pozorovali výsadkáři ze 101. divize. Drastické fotky těl nepřátel, roztrhaných výbuchem, nebo těch, jimž se zbraň vervalo do očního důlku, však v zásadě nemohly sloužit jako doklad efektivity operace. Proč?

Kapka v moři. Užitečná, ale pořád jen kapka

K poruchám zbraní a smrtícím nehodám při nesprávné manipulaci s municí totiž docházelo i tak. V průběhu celého konfliktu vypálili severovietnamští vojáci přes 10 miliard ran, takže přičítat mimořádný úspěch várci 200 tisícům podvržených nábojů pro AK-47, 12 tisícům kulometných nábojů a přibližně dvěma tisícovkám minometným granátům by bylo skutečně sporné.

Lidé ze SOG si za úspěchem pochopitelně stáli, byť ho mohli doložit jen těžko. I když podstrčená závažná munice úmrtnost nepřátel zvýšila, na severovietnamském odhodlání a motivaci k vítězství to nakonec nic nezměnilo. Operace Project Eldest Son byla potichu ukončena v roce 1969, dílem proto, že už pozbyla punc původní konspirace.

Jak pochopit filosofii čučche podle Procházkové, Foldyny a Mynáře

Vladimír Mertlík alias zpětné zrcátko Reflex

Ano, marxismus-leninismus! Před pouhými či dávno minulými třiceti lety – nehodící se škrtněte – jsme se domnívali, že pohrobky nejkrvavějšího režimu historie lidstva není třeba se zabývat – natož se jich bát. Ale náhle zjišťujeme trvalou platnost pravidla, podle něž je nejen „Lenin v Ječný“, jak tvrdil fonetický přepis komoušského hesla, ale že opravdu věčné jsou myšlenky, kterými rozfoukal požár dosud neskončeného masového vraždění. Zpětné zrcátko se vyhýbá možnosti použít v kontextu této ideologie a jména jejího podněcovatele a vynálezce bídy V. I. Lenina slovní spojení „jeho myšlenky“. Nejsou jeho, jako nejsou jeho jezdců apokalypsy, ať přijeli na bílých, ohnivých, černých, sinavých či krvavých ořích – Stalin, Džerdžinskij, Ježov, Berija a další z té bandy – či na bezbarvých oslech vlastní hlouposti a strachu – Gottwald, Slánský, Reicin, Vaš a mnoho dalších.

Vždy šlo a jde dodnes jen o foukání do ohýnku myšlení existencí frustrovaných svou neschopností a z toho plynoucí neúspěšností či patologicky chronickou závisť vůči lidem úspěšnějším. Nepřekvapí proto ani v případě lidí, kteří si destrukci fungující společnosti vybrali jako celoživotní profesi tasemnice, která bez ohledu na škody způsobené tělu, z nějž parazituje, činí tak až do jeho komplexního zničení, aby se sama – geneticky nepoškozena – vyvrhla ven a čekala na příštího nositele. Atavismus jí umožňuje přežít i dlouhé období nepřízně a vyhladovění, avšak jakmile se okolní podmínky pro existenci zlepší, okamžitě je v plné síle začne opět využívat.

Je lhostejné, jakou barvu – rudou či hnědou – jaké krycí mimikry v novém prostředí tyto parazity použijí. Ve veřejném prostoru je jejich hlavní potravou závist a nenávisť skrytá v mozkových buňkách s menším počtem závitů a rozněcována i za cenu kolaborace s komunismem či zmutovaným socialismem až do zničení těla nositele, tedy fungující společnosti. Ve zdravém prostředí totiž pro svou existenci nenacházejí platformu, proto útočí na poškozené částice a jsou ve své „uhlířské víře“ pevnější než Skála.

Řada těchto parazitů dokonce takový způsob životní existence a profitu vystudovala a své znalosti ve vědě společenské zločinnosti demonstrují vysokoškolským titulem RSDr., latinsky „rerum societatis doctor“ či „doktor sociálně politických věd“. Zní to vznešeně, ale není čím se chlubit. Jde o akademický titul udělený jen v bolševickém Československu absolventům Vysoké školy politické a sociální (1949–1952) resp. Vysoké školy politické ÚV KSČ (1966–1989) sídlící tehdy v Praze 6-Vokovicích.

O významu a étosu tohoto velechrámu ducha vypovídá i přezdívká, již univerzitu třídní nenávisť častoval lidový folklór – „Vokovická Sorbonna“. Relevantní převod do češtiny měla i latinská zkratka titulu RSDr. – „rozhodnutím strany doktor“.

Získávali jej komoušští papaláši a určujícím faktorem pro udělení byla kandidátova politická spolehlivost k bolševické ideologii ve výkonu odborné i politické funkce. Proto se držitelé titulu stávali a jsou dodnes terčem i jiných pejorativních výkladů zkratky RSDr.: „Rerum Srandarum Doctor, rodné strany doktor“ či „rozum strana darovala“. Přes tuto pověst má titul dosud v některých pěticipých kruzích velkou vážnost a držitelé prožívají emocionální i mentální ejakulaci, mohou-li jej použít. Jejich největší koncentrace je přirozeně v poslaneckém klubu KSČM a v ulici, která svůj název – Politických vězňů – bohužel nenaplnuje doslovně. Zpětné zrcátko jich mnoho našlo také na stránkách Společnosti česko-korejského přátelství Pektusan, což je – pro méně gramotné – Česká skupina pro studium a uskutečnění myšlenky čučche!

K nejvýznamnějším doktorům patřil mj. Dubček, Jakeš a dodnes je jedním z nich Jan Fojtík, exčlen ÚV KSČ. Soudruh Fojtík byl v době normalizace po roce 1969 hlavním ideolog KSČ, odpovědný za řízení v oblasti propagace, kultury, vědy a sdělovacích prostředků. Závěr jeho kariéry ukazuje, že studia na Vokovické Sorbonně měla svůj význam a absolventům otevírala netušené obzory. Důkazem je situace z 25. listopadu 1989 na krizovém zasedání ÚV KSČ. Když v plénu vůdců lidu zazněla informace, že manifestace na Letné se účastní na 800 000, nejméně však 500 000 lidí, hlavní ideolog strany RSDr. Jan Fojtík, údajně prokázal brilantní znalosti politologie

získané na Vokovické Sorbonně zvoláním: „Tak to jsme v prdeli, soudruzi!“

Od druhého dne se přestal holit, aby ho nikdo v samoobsluze nepoznal.

Jenže mezitím se nám tu rozmohl takový nešvar, marxismus-leninismus. Původní myšlenka, že komouši sami vymřou, se potvrzuje jen v linii přírodních pravidel, neboť patří ke generaci dvacátých let minulého století. Spolu s nimi ovšem vymírají i ti, kteří celý život stáli na druhé straně barikády v tomto boji s širým zlem. Obětovali tomu své zdraví a životy, pokud o ně vraždami zvanými eufemisticky „obvinění, zatčení, soudní proces, spravedlivý rozsudek“ nepřišli už dávno. Není tedy divu, že jejich udavači, provokatéři, soudci a vrazi – po celou tu dobu dobře živení v klidu svých domovů – žijí déle.

Teď se k nim tulí socialisté, tu se přidává část disidentů z normalizační éry, kteří nečekaně znovu volají po vítězství lidu, komunismu a zničení kapitalismu. Jako by ztratili paměť, ne-li rozum!

Jeden den **socialista Foldyna** rozdává jazyčkem „francouzáky“ prokremelským vlkům, zítra již jeho vlhký ret laská ústa zmateného korejského nácka. Mraveněčkem **hnědo-rudým je i exdisidentka – spisovatelka Lenka Procházková** – která se i dnes považuje za disidentku. Přitom se volně brodí stokou na srazech nácků a komoušů a v těchto čínsko-ruských kolaborantských kompostérech veřejného mínění si pouští hubu na špacír a šíří moudra o potřebě rozvrátit stát. Lze se ptát s kolegou Jandourkem (Forum 24): „Proč se občas z disidentských kruhů najednou vynořují postavy, které stojí na straně lhaní, násilí, nesvobody. Příčiny budou asi odlišné člověk od člověka. Nebudou nijak vybočovat z toho, co z historie známe jako důvody, proč někdo najednou otočil a přidal se na stranu něčeho odpudivého: šilenství, strach, peníze, senilita, pocit nedocenění, potřeba pomsty... o mnoho víc toho nebude.“

Ano, nepochybně! Ale je tu ještě něco! Starého psa novým kouskům nenaučíš! Při podrobnějším zkoumání lze zjistit, že většina znovu prozřevších byla před svým disidentským extempore funkcí a myšlením extrémně exponovanými komouši. Mezi disent, pokud to neměli přímo jako stranický úkol, spadli poté, co jim Strana po prověrkách 1969 neotevřela znovu náruč.

Reformní jaro 1968? Nenechte se vysmát! Skupina intelektuálů učtila pootevřená vrátka chlívku a rozhodla přejít do výběhu, protože se za předešlou zradu svého svědomí styděla. Když se stádní psychózou jejich postupu chytila ulice, díra v plotu se už nedala zalepit. A v tu chvíli přecházejí na „stranu lidu a pravdy“ i ti, kteří krvavá jatka pomáhali budovat a za provazy na hrlech zrádců lidu tahali, seč jim síly stačily. Reformátoři – Smrkovský, Kohout, Černík, Svoboda, Husák, Dubček... - jen se udržet u koryta, kdyby to vyšlo. Nevyšlo! A pak už jen záleželo, kdo vyskočil za jízdy mezi prvními.

Třetí linií neomarxistů, jak si eufemisticky říkají, jsou mladí z generace současných Fučíků, nepoznamenání komunismem, kteří chtějí přednášet na kurzech sexu, ale nikdy předtím si nevrzli. Hlavní motiv? Vzpouř generace!

Zpětné zrcátko zmínilo výše, že nahlédlo na stránky Společnosti česko-korejského přátelství Pektusan, tj. České skupiny pro studium a uskutečnění myšlenky čučche!

Mnoho poučného na nich nalezlo, pokud někdo chce hovořit o komunismu, měl by jej studovat, stejně jako dílo Strany. Jak moudrá jsou slova velkého Kim Ir Sena, otce Koreje: „Je třeba vnímat stranické ideje jako absolutní pravdu, pevně je hájit a transformovat do vlastního revolučního přesvědčení. To je nezbytné pro správné chápání, výklad a propagandu filosofie čučche.“

Každý z nás by je měl mít stále na paměti. A ještě jeden citát velkého Kim Ir Sena, tentokrát pro Pražský hrad a jeho obyvatele: „Zabývá-li se člověk patolízalstvím, stane se z něho hlupák, jestliže národ, pak hyne země, a jestliže strana, pak je ztracena revoluce.“

Miroslav Bukovský

Příběh o unikátním jazzmanovi, Miroslavu Bukovském, který se narodil v Československu v roce 1944 a v roce 1968 emigroval do Austrálie, kde se se svými skladbami stal jazzovou hvězdou. Měl významný vliv na výuku jazzu na australských univerzitách.

Miroslavův otec byl disident. Následné pronásledování komunistickou stranou zasáhlo i jeho syna, Miroslava, který musel studovat výrobu šperků, aby se následně mohl přihlásit na univerzitu.

V 50. letech komunistický režim nahlížel na jazz jako na projev kapitalismu a podpory americké kultury.

V 60. letech došlo k zajímavé změně v názoru. Po turné Paula Robesona, afro-amerického hudebníka a zároveň člena americké komunistické strany, po Východním bloku, si režim pak uvědomil, že v Americe jazzová hudba mohla být i tvůrcem dělnické třídy a začal ji více podporovat.

Ještě v Čechách v roce 1967 pan Bukovský absolvoval s vyznamenáním Janáčkovou konzervatoř v Ostravě. Janáčkovou konzervatoř si zvolil, protože v té době komunismu byla jedinou vysokou školou, která vyučovala jazzovou hudbu. Poté, co v roce 1968 utekl z Československa vlakem do bývalé Jugoslávie, režim ještě usilovněji pronásledoval jeho tatínka, který zůstal v ČSSR.

Začátky v Austrálii byly těžké, ale už v roce 1969 navázal kontakt s hudebníky v Sydney a začal hrát v různých skupinách a klubech. V roce 1974 se přidal ke kapele slavné australské zpěvačky, Marciy Hines, kde hrál 5 let. Roku 1974 nastoupil na hudební fakultu na Konzervatoři v Sydney, kde se rok poté podílel na zahájení prvního kurzu jazzové hudby v Austrálii. Dodnes učí na fakultě jazzové hudby na Australské Národní Univerzitě a aktivně vystupuje na koncertech.

Miroslav Bukovský je zařazen mezi čelní jazzové skladatele a učitele a je dlouhodobě považován za jednoho z nejlepších trumpetistů v Austrálii. Jazzový muzikant, neustále a hravě zkoušející různé sestavy a kompoziční postupy, byl spoluzakladatelem spousty kapel např. *Moontrane* a *Ten Part Invention*. V roce 1991 založil kapelu Wanderlust, která se skládala ze 6 předních jazzových hudebníků, z nichž každý už sklídl uznání a pochvalu. V devadesátých letech skupina podnikla rozsáhlé turné po Austrálii, Asii i Evropě a byla jí udělena cena ARIA v roce 1993.

V roce 1999 pracovní nabídka učít na plný úvazek Miroslava Bukovského zavedla do Canberry, kde se stal součástí *Canberra School of Music* (později *ANU School of Music*). Pan Bukovský měl obrovský vliv nejenom na rozkvět jazzové scény v Sydney začátkem 90. let, ale také na období jazzového rozmachu v Canbeře nazývané „Canberra Jazz Renaissance“. Hluboce zapůsobil na jazzovou komunitu svými unikátními skladbami. Každá píseň zní jinak, podle toho, jak k ní konkrétní muzikant přistupuje.

Pan Bukovský přiznává, že se vždy bude považovat za Čecha, akorát se stal částečně Australanem. Na svou vlast ale nikdy nezaněvřel. Po roce 1989 se rád vrací do ČR a cítí se tam dobře. Tento pocit přirovnává k obouvnání si starých bot. V Čechách především využívá příležitosti navštěvovat svého tatínka. V 90. letech podnikl několik turné po Evropě a dokonce vystoupil na narozeninové oslavě bývalého prezidenta Václava Klause. V roce 2019 se do ČR vrátil, aby vystoupil v prvním založeném jazzovém klubu v Praze, v klubu Reduta.

Rozdíl mezi českou a australskou jazzovou scénou je podle pana Bukovského obrovský. Praha je posetá jazzovými kluby, které se nechaly unést vlnou kulturního turismu. Jazz v Austrálii tak populární není. Jazzoví hudebníci v Austrálii se až na výjimky nemohou živit hraním v klubech. Vždy si museli nějakým způsobem přivydělávat.

V roce 2012 složil písničku inspirovanou jednou z nejslavnějších maleb v NGA, Blue Poles Jacksona Pollocka, a v minulých letech vystupoval na *Capital Jazz Festival*. Po spoustě vydařených projektech, v hudebních činnostech nepolevuje a hraje velmi významnou roli v jazzové komunitě až dodnes.

VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V CANBEŘE

China, the new great colonizer?

Petr Adler, but I sign myself as Uncle Pedro

Canada, Democracy, History, Oh, World Around Us
August 10, 2020 Leave a

Canada's government acts as if it wasn't aware of this: China, meaning the People's Republic of, has concluded a treaty with Iran. It covers what the two parties describe as 'strategic co-operation,' and the facts that have become known since the signing are ominous.

Judging by Canada's current government's ideology, it may very well be possible that the new China-Iran deal is yet another reason why to enhance co-operation between Canada and the People's Republic, and why to continue sabotaging measures that are supposed to keep most modern weapons of mass destruction away from Iran's hands.

These matters are judged best within their context.

With an eye on the White House

Intelligence sources suggest there are three countries that would dearly want to see Donald Trump lose this fall's election. All three are ready to get involved as actively as they can. Each has different reasons, but their objective is the same.

President Trump treats communist China as a thief that she is: she has been using her current and former citizens working abroad to procure technology that she isn't capable of developing by herself.

He also treats communist China as a bandit that she is, as she is willing to spread all kinds of mortally dangerous threats all over the world. Make sure to count the coronavirus out of this. The so-called China virus in President Donald Trump's description is an artificial attack that has nothing to do with reality; it was created only to serve as a tool to scare most of humankind into subservience.

President Donald Trump treats Iran as a permanent danger to pedestrians and traffic that she is, thanks to her ideology. He limits the Ayatollahs' access to such popular toys as nuclear weapons and sundry similar technology. Iran's leaders are not making any secret of their desire to threaten the so-called Western civilization (or whatever is left of it) using these weapons. You can easily and logically call President Trump's steps a perfectly logical act of self-defence, even though the Ayatollahs take a dim view of anyone who begs to disagree with them.

And neither is Vladimir Putin's Russia too happy with President Donald Trump. Putin wants to restore Russia's imperial grandeur, and Trump stands in her way.

Donald Trump must have read a book or two about Russia's history: Mother Russia (мама Россия) knows no other way how to become and remain strong than expansion.

Besides, and that's an unforgivable sin, no matter how hard they try, the Russians have nothing to blackmail Trump about.

Hillary Clinton, with her underhanded skulduggery such as selling her government access and influence for money, unusual departures of former subordinates into the netherworld, strange fundraising methods, and never mind the sale of U.S. uranium top Russian government agency, has been much easier to blackmail (легче шантажировать).

The same goes for Joe Biden. His own shockingly boastful (and knowingly very public) statement describing in minute detail how he blackmailed then-Ukrainian President Pyotr Poroshenko into firing a prosecutor who had been probing Biden family's somewhat strange business practices in Ukraine would be enough. Considering Biden blackmailed the Ukrainian politician, and made the statement about it, while still serving as Barack Hussein Obama's vice-president, it would be more than enough.

One thing remains strange: neither Mrs. Clinton (and her husband, for that matter), nor Mr. Biden are behind bars yet. But that's another topic for another day.

What's the big deal?

The two exalted negotiating sides are describing the new deal as a strategic treaty that includes both economic and military aspects.

So far as the economy goes, China has secured a quarter-of-a-century worth supply of Iranian oil at bargain basement prices.

In return, China will invest \$400 billion (U.S., of course) in Iran's economy. Not immediately, and not all of it at the same time: over the next 25 years, which makes it sheer peanuts for the People's Republic.

The military part of the deal is much more ominous: joint manoeuvres, armament sharing (both the weapons themselves, and their delivery systems), intelligence data and analysis sharing. China will be able not only to use Iran's military bases but build her own, as well. Her military will be freely using Iranian ports, and basically occupy several islands off Iran's mainland.

Interestingly, even though Russia is not China's bosom friend, and her relations with Iran aren't the warmest, either, her military did take part in several joint manoeuvres with the two countries.

Practical considerations rule. For example: why the mullahs have kept their mouths shut about China's harsh treatment of her own Muslim population remains a delicate secret.

One of Iran's close neighbours has been viewing the development askance: Israel.

The Promised Land's authorities have hinted they are reconsidering whatever agreements they have entered into with China. Many of those deals Israel has negotiated with the People's Republic will have to be replaced by new agreements. The U.S. came to their minds first – and here they paused: they were thinking of new deals with Canada, but that borders on the impossible these days, given the open anti-Semite now running the country.

Iranian uneasiness

Not everybody in good old Persia is too enthusiastic about the newest deal.

While the mullahs proclaim the agreement with China a godsend (Allahsend would sound better in their case), a headline in the Iranian newspaper Arman-e Melli, for example, surprisingly criticized the government: "Iran is not Kenya or Sri Lanka (to be colonized by China)."

While it is not known with any certainty whether Arman-e Melli's editors who had permitted such an outrage are still alive, several other remarks published in Iran government-owned media, more or less openly critical of the agreement have given observers pause. They question why China is to be allowed to have full authority over Iran's islands, gain access to Iran's oil at highly discounted rates and increase its influence and presence in almost every sector of Iranian industry, including telecommunications, energy, ports, railways, and banking.

From the point of theory of negotiations it really made no sense for Iran to give China such low prices for oil: China, as the world's largest importer of oil, is in no position whatsoever to dictate the prices for the commodity it needs so badly.

But the Arman-e Melli newspaper hit the nail on the head.

China, while maintaining its strict communist ideology, has come up with a pragmatic solution. It would permit individuals to enrich themselves, so long as it benefitted the state and help its growth. There are limits, invisible from the outside, but well known inside. Whoever crosses the invisible lines can expect a bullet in the neck, more often than not, right in public square. Public executions are supposed to scare others and remind all and sundry that they should keep their mouths shut and continue serving.

Megalomania in action

China has become a world economic power, but she seems to feel that this is not enough. The People's Republic wants to own the world. She has been trying to do just that by lending untold trillions to the U.S., thus becoming America's greatest creditor. Imagine the shock when new President (Donald Trump) came in and undercut this uneven relationship almost in one fell swoop.

Except: Chinese communist rulers realized Western civilization has become too spoiled. Too lazy for her own good. This is not a new phenomenon. Chairman Mao said so on the occasion of publishing the first set of his famous slogan-driven Red Book. Today's People's Republic's government simply follows in Great Helmsman's footsteps.

The Chinese have taken note of the Malthusian thinking in the minds of today's mighty and came up with a brilliant solution: why not scare the rest of the humankind out of its wits, and then just collect what remains of the ruined nations of the world.

Guess what: it works!

Just as Sherlock Holmes had his Moriarty, and James Bond had his Dr. No, the world now has its People's Republic of China.

Except: the two former foes were the result of their authors' imaginations, while the latter is too real for us to ignore. If we try to shrug China off, we're doing it at our own risk.

Someone should tell the rascals who govern Canada today. Will they listen? Will they hear?

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel

Monday – Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2020

Czech Government to consider state of emergency

Health Minister Roman Prymula will ask the government to declare a state of emergency in connection with the worsening coronavirus epidemic in the country, Respekt.cz reported on Monday.

The matter is to be debated at the government's next session on Wednesday, together with further measures to curb the spread of Covid-19.

Mr. Prymula said earlier they would restrict the number of people who can meet to 10 or 20 at the most and secondary schools are likely to be ordered to introduce distance learning for at least a month.

That moment when someone says, "I can't believe you would vote for Trump."

I simply reply "I'm not voting for Trump."

I'm voting for the First Amendment and freedom of speech.

I'm voting for the Second Amendment and my right to defend my life and my family.

I'm voting for the next Supreme Court Justice to protect the Constitution and the Bill of Rights.

I'm voting for the continued growth of my retirement 401K and the stock market.

I'm voting for a return of our troops from foreign countries and the end to America's involvement in foreign conflicts.

I'm voting for the Electoral College & the Republic in which we live.

I'm voting for the Police to be respected and to ensure Law & Order.

I'm voting for the continued appointment of Federal Judges who respect the Constitution and the Bill of Rights.

I'm voting for our jobs to remain in America and not be outsourced all over again to China, Mexico and other foreign countries.

I'm voting for secure borders and legal immigration.

I'm voting for the Military & the Veterans who fought for this Country who gave the American people their freedoms.

I'm voting for the unborn babies that have a right to live. I'm voting for continued peace progress in the middle east and in support of Israel.

I'm voting to fight against human/child trafficking. I'm voting for Freedom of Religion.

I'm voting for the American Flag that is disrespected by the Democratic Party.

I'm voting for the right to speak my opinion & not be censored.

I'm not just voting for one person, I'm voting for the future of my Country.

I'm voting for my children and my grandchildren to ensure their freedoms and their future.

What are you voting for?